

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

5 Οκτώβρη 2016 www.sekonline.gr No 1243

**Προϋπολογισμός 2017 - Βάζουν
στόχο για πλεόνασμα ρεκόρ!**

γυρίστε
στη σελίδα 2

**ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ
ΛΕΦΤΑ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ
ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΔΗΜΟΥΣ**

Φωτό από προηγούμενη πορεία
νοσοκομειακών από την πλάτεια
Μαβίλη στο υπουργείο Υγείας

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΦΑΣΙΣΜΟΥ**
ΑΘΗΝΑ
ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ
ΜΠΑΣΚΕΤ, ΡΟΥΦ
Πειραιάς και Π. Ράλλη

15 ΣΑΒΑΤΟ
16 3μμ
ΚΥΡΙΑΚΗ
11μμ
ΟΚΤΩΒΡΗ

Καλωδεχούμενοι οι πρόσφυγες
**ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΧΩΡΙΣ ΦΡΑΧΤΕΣ
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΝΕΟΝΑΖΙ**

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ
Γουέιμαν Μπένετ, **Βρετανία**
Unite Against Fascism, Stand Up To Racism
Νταβίντ Αλμπρίτς, **Αυστρία**
Παύλο Μοντάνο, **Ιταλία**
Ναταλί Ντρέιμους, **Γερμανία**
Εσπινάδα, **Ισπανία**
Σπύρ Σεντάρ, **Καταλunya**
Ενάντιοι ενάντια στο Φασισμό
Πιερ Σάντερ, **Γαλλία**
Αντιστάσεις κατά τις ομοφοβίες
Δημήτρης Δασκαλάκης, **Ελβετία**
Κυριάκος Κολιάρης, **Κύπρος**
Ατίλα Νταρίμ, **Τουρκία**
Λένε Γιούνκερ, **Δανία**
Πόλες χωρίς ρατσισμό

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
2.00μμ-5.30μμ
Οι πρόσφυγες ποιορούν
την ΕΕ-ερωτήρια
Είναι όλοι καλοδεχόμενοι
3.30μμ-8.30μμ
Η ισλαμοφοβία-
το νέο πρόσωπο του ρατσισμού
11μμ-2.00μμ
Η καρότσα για τη δικαιοσύνη
της Χρυσής Αυγής και η πάλιν
ενάντια στο φασισμό στην Ευρώπη
3.00μμ-3.30μμ
Αποφάσεις, πρόγραμμα δράσης

ΚΕΕΡΦΑ
Κέντρο ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ - ΡΑΤΣΙΣΜΟ
- ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΓΙΤΑΤΙΟΝ
www.antiracismfascism.org antiracismfascism@yahoo.gr Τηλ: 210 3232671, 6932626964

Από το Καλαί μέχρι το
Χαλέπι και από τη Μυτιλήνη
μέχρι το Ρέθυμνο

**ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ**

**ΚΡΗΤΗ, ΝΗΣΙ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ**

**ΣΑΒΒΑΤΟ
8
ΟΚΤΩΒΡΗ**

**ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ**
Ρέθυμνο, Δημαρχείο 12 μεσ.

Έξω οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες
Να διαλυθούν τα κόμματα εθνόδου, να μπει τέλος στην κόλαση της ΕΛΑΣ
Ανοιαστές δομές αλληλεγγύης για τους πρόσφυγες με προσωπικές
προσωπικού στους δίκους
Όχι στρατόπεδα συλλέγησης-hotspot

ΚΕΕΡΦΑ Κέντρο ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ - ΡΑΤΣΙΣΜΟ
- ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΓΙΤΑΤΙΟΝ
www.antiracismfascism.org antiracismfascism@yahoo.gr Τηλ: 210 3232671, 6932626964

ΚΡΗΤΗ

σελ. 10, 11, 12, 13

6 ΟΚΤΩΒΡΗ
ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ
ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

**ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ
ΤΟ ΕΣΥ ΑΠΟ ΤΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑ**

Πανελλαδική διαδήλωση
στην Αθήνα
ΓΝΑ Γεννηματάς 7ημ
και πορεία στο Υπουργείο Υγείας

**Σοσιαλιστικό
Εργατικό Κόμμα** Συμμετέχει στην
ΑΝΤΑΡΣΥΑ

*εργ@ηδηση.com *www.sekonline.gr *τηλ. 210 3241021

γυρίστε στις σελίδες 8, 9

Αθήνα στις εργασιακές σχέσεις **Ο,ΤΙ ΒΟΛΕΥΕΙ** **ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ**

Το πόρισμα της «Επιτροπής των Ανεξάρτητων Ειδικών» την οποία συνέστησαν κυβέρνηση και κουαρτέτο για να εξετάσει τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, έδωσε στη δημοσιότητα ο Κατρούγκαλος την περασμένη εβδομάδα. Έγινε έτσι ξεκάθαρο ότι η επίθεση στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα έχει ξεκινήσει.

Όπως ακριβώς οι ιδιωτικοποιήσεις ήταν κεντρικές για το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης του τρίτου μνημονίου, έτσι και η «εργασιακή μεταρρύθμιση» κατέχει κεντρική θέση στα προαπειτούμενα της δεύτερης. Το πόρισμα της επιτροπής θα είναι η «βάση» με την οποία θα γίνει η διαπραγμάτευση που θα ξεκινήσει στις 17 Οκτώβρη, όταν οι θεσμοί επιστρέψουν στην Αθήνα.

Τόσο ο Κατρούγκαλος όσο και τα ΜΜΕ που παρουσίασαν το θέμα, προσπάθησαν να δώσουν στο πόρισμα μια καταρχήν θετική εικόνα «αποκατάστασης» των συλλογικών διαπραγματεύσεων, των συλλογικών συμβάσεων, του κατώτατου μισθού, γενικά των αδικιών που έφεραν η κρίση και τα μνημόνια στους εργαζόμενους. Μια ματιά βέβαια στο κείμενο αρκεί για να καταλάβει κανείς την απάτη. Και τα τέσσερα βασικά σημεία του πορίσματος -για τις ομαδικές απολύσεις, τον κατώτατο μισθό, τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τη συνδικαλιστική δράση- είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα των αφεντικών.

Ομαδικές απολύσεις

Η επιτροπή δικαιολογεί απόλυτα τις ομαδικές απολύσεις. Οι προτροπές στους εργοδότες για καλόπιστη διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζόμενων πριν από μία ομαδική απόλυση ή τα ευχολόγια για αποζημιώσεις και παροχή επανεκπαίδευσης στους απολυμένους, δεν μετριάζουν ότι «οι ομαδικές απολύσεις θα πρέπει να ρυθμίζονται λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία τους ως ένα λειτουργικό εργαλείο για την προσαρμογή των επιχειρήσεων σε περιόδους κρίσης».

Παράλληλα, η επιτροπή προκρίνει την κατοχύρωση και γενίκευση της ελαστικής εργασίας ως αντίβαρο στις ομαδικές απολύσεις. Όπως γράφει χαρακτηριστικά «Σε περιπτώσεις προσωρινής οικονομικής δυσχέρειας, η εργασία μειωμένου ωραρίου μπορεί να αποτρέψει τις ομαδικές απολύσεις. Η εργασία μειωμένου ωραρίου πρέπει να είναι ευέλικτη βάσει των υπαρχουσών αναγκών της επιχείρησης». Ομαδικές απολύσεις ή ελαστική εργασία, το βασικό κριτήριο είναι πάντα οι ανάγκες της επιχείρησης.

Κατώτατος μισθός

Παρόμοια είναι τα κριτήρια στον καθορισμό του κατώτατου μισθού. Σύμφωνα με το πόρισμα «θα πρέπει να υπάρχει ένας νόμιμος κατώτατος μισθός που θα λαμβάνει υπόψη την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και τις προοπτικές σχετικά με την ανάπτυξη, τις τιμές, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση, την ανεργία, τα εισοδήματα και τους μισθούς». Με άλλα λόγια, αν η «οικονομία», η «ανάπτυξη», η «ανταγωνιστικότητα» κλπ το επιτρέπουν, τότε μπορεί να γίνει καμία αύξηση του κατώτατου μισθού. Αν πάλι όχι...

Γι' αυτό και το ποιος είναι αρμόδιος να παίρνει σοβαρά υπόψη του όλες αυτές τις παραμέτρους και να καθορίζει το ύψος και τις αυξήσεις του κατώτατου μισθού γίνεται αντικείμενο διαφωνιών ακόμα και μέσα στην ίδια την επιτροπή. Όπως αναφέρεται «ένα μέρος της επιτροπής προτείνει τον καθορισμό του κατώτατου μισθού, κατόπιν διαβουλεύσεων με ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, μέσω εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας με καθολική εφαρμογή» και «ένα άλλο μέρος της επιτροπής προτείνει τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από την κυβέρνηση, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες». Όπως και να έχει, οι «ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες» κρίνονται απαραίτητοι και στις δύο περιπτώσεις.

η συνέχεια στη σελίδα 19

ΤΑ ΑΙΣΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Περισσότεροι μπάτσοι παρά δάσκαλοι! (και περισσότεροι παπάδες παρά γιατροί)

Με τυμπανοκρουσίες για πρωτογενές πλεόνασμα πάνω από αυτό που προβλέπει η συμφωνία με τους δανειστές, επιστροφή της ελληνικής οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης με αύξηση του ΑΕΠ, αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης και άλλα πολλά, κατέθεσε η κυβέρνηση τη Δευτέρα το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2017 στη Βουλή.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις κυβερνητικές προβλέψεις, το πρωτογενές πλεόνασμα του 2017 αναμένεται να κλείσει στο 1,8% του ΑΕΠ (3.330 δις ευρώ) από 0,6% του ΑΕΠ (1.111 δις ευρώ) φέτος, και έναντι 1,75% που προβλέπει το πρόγραμμα με τους θεσμούς. Ο στόχος της ανάπτυξης μπαίνει στο 2,7% για το 2017 από ύφεση 0,3% φέτος, με το ΑΕΠ να διαμορφώνεται στα 182,332 δις. ευρώ από 176,197 δις. ευρώ φέτος. «Θα είναι, συνεπώς, η τρίτη χρονιά που η παρούσα κυβέρνηση επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς της στόχους», υπερηφανεύεται το οικονομικό επιτελείο.

Οι «επιτυχίες» του νέου προϋπολογισμού όμως δεν τελειώνουν εδώ. Όπως αναφέρει η κυβέρνηση «πέρα από τη δημοσιονομική υπευθυνότητα και τις δεσμεύσεις έναντι των πιστωτών, παραμένει η προτεραιότητα της αποκατάστασης της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ανάκαμψης από τη μακροχρόνια ύφεση». Έτσι υπάρχουν προβλέψεις 760 εκατ. ευρώ για την πλήρη επέκταση του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, 250 εκατ. ευρώ για την αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, 300 εκατ. ευρώ για την ενίσχυση της υγείας, της κοινωνικής προστασίας και της παιδείας καθώς και 100 εκατ. ευρώ για τις ρυθμίσεις μη εξυπηρετούμενων δανείων των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

Είναι προκλητικό την ίδια ώρα που τα μνημονιακά μέτρα χτυπάνε το ένα μετά το άλλο τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους αγρότες, τη νεολαία, όλους τους φτωχούς, η κυ-

βέρνηση να πλασάρει ένα νέο success story επιστροφής στην ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη. Το ποιος θα πληρώσει για το υπέρογκο πρωτογενές πλεόνασμα και το άπιαστο ποσοστό ανάπτυξης που θέλει να πετύχει η κυβέρνηση για να δείξει καλή διαγωγή στους δανειστές είναι γνωστό. Το ίδιο ισχύει για το «κοινωνικό προφίλ» της.

Κυβερνητική προπαγάνδα

Μόνο τον κατάλογο των μέτρων που ψήφισε φέτος -και που άλλα έχουν ήδη αρχίσει να εφαρμόζονται και άλλα τίθενται σε ισχύ σταδιακά αυτούς τους μήνες- να θυμίσουμε, αρκεί για να γίνει σκόνη η κυβερνητική προπαγάνδα.

Το πετσόκομμα των συντάξεων, οι ρυθμίσεις του νέου ασφαλιστικού με τις δραματικές αυξήσεις στις εισφορές, η διατήρηση του ΕΝΦΙΑ, οι αλλαγές στη φορολογία εισοδήματος, η αύξηση του ΦΠΑ, η αναμόρφωση των συντελεστών και η χρονική επέκταση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, η αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα καύσιμα, η αύξηση των φόρων στα τσιγάρα και τον καπνό, η επιβολή ειδικού τέλους εισαγωγών στον καφέ, το τέλος συνδρομητικής τηλεόρασης, το τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας και μια σειρά άλλα «μικρά» και «μεγάλα» μέτρα συνθέτουν το μαύρο κατάλογο του success story του Τσίπρα και του Τσακαλώτου. Και βέβαια οι «αποκρατικοποιήσεις», το ξεπούλημα των δημόσιων αγαθών, από τα λιμάνια και τις συγκοινωνίες μέχρι το νερό. Και όλα αυτά θέλουν να τα ξεχάσουμε για μερικά ψίχουλα που διακηρύσσουν ότι θα δώσουν στους φτωχούς αφού πρώτα τους τα έχουν πάρει πολλαπλάσια.

Την ίδια στιγμή, η εξαγγελία για έξτρα ενίσχυση της υγείας, της παιδείας και της κοινωνικής προστασίας είναι σκέτη κοροϊδία. Όχι μόνο γιατί η υποχρηματοδότηση σε αυτούς τους τομείς έχει φτάσει σε δραματικά επίπεδα τα τελευταία χρόνια και ο νέος

προϋπολογισμός δεν προβλέπει τίποτα διαφορετικό. Αλλά και γιατί το εργατικό δυναμικό αυτών ακριβώς των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών είναι που έχει βρεθεί στο στόχαστρο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Μητρώου Ανθρωπίνου Δυναμικού Ελληνικού Δημοσίου, από τους 629.114 εργαζόμενους στο δημόσιο το Δεκέμβριο του 2012 έχουν μείνει σήμερα (Αύγουστος 2016) 564.729. Η μοναδική κατηγορία εργαζόμενων που είχε αύξηση τα ίδια χρόνια ήταν οι «Ορισμένου χρόνου - συμβάσεις έργου - ωρομίσθιοι» που από 54.150 το Δεκέμβριο του 2012 έφτασαν τις 63.646 το Δεκέμβριο του 2015, για να πέσουν όμως κι αυτοί στις 51.772 σήμερα, κάτω και από τον αριθμό του 2012.

Το εξοργιστικό όμως είναι το ποιος κλάδους άγγιξε αυτή η τεράστια μείωση προσωπικού στο δημόσιο. Σε μελέτη του ίδιου φορέα με τίτλο «Ανάλυση τακτικού προσωπικού Δημόσιας Διοίκησης για το έτος 2015» τα πράγματα γίνονται συγκεκριμένα. Στα υπουργεία που σημειώθηκε η μεγαλύτερη μείωση εργαζομένων από το 2012 μέχρι το 2015 ήταν πχ στο Παιδείας με μείωση 9% και στο Υγείας με μείωση 15%, σε αντίθεση με το Άμυνας που είχε μείωση μόλις 7% ή το Εσωτερικών (όπου πλέον υπάγεται το Δημόσιας Τάξης) με μείωση μόλις 1%. Γι' αυτό και στην ίδια μελέτη, αυτό που συναντάμε είναι ότι το άθροισμα των στρατιωτικών και των στελεχών σωμάτων ασφαλείας (78.183+68.111=146.294), είναι πολύ υψηλότερο από το άθροισμα των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (67.761+67.651=135.412)

Την ίδια στιγμή, στην ίδια μελέτη καταγράφονται 9298 κληρικοί έναντι 7271 γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Ακόμα και το άθροισμα των γιατρών του ΕΣΥ με αυτούς που απασχολούνται σε Κέντρα Υγείας (7271+800=8071), το σύνολο δηλαδή των γιατρών που απασχολεί το ελληνικό κράτος, είναι αισθητά μικρότερο από το σύνολο των παπάδων που μισθοδοτούνται από το ελληνικό δημόσιο. Ενώ ένα ακόμα σημαντικό στοιχείο προσφέρει η μελέτη σχετικά με τις προσλήψεις του 2015, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί στο υπουργείο Υγείας να έγιναν μόλις 382 προσλήψεις και στο παιδείας μόλις 265, αλλά στο υπουργείο άμυνας έγιναν 898 και το εσωτερικών 649. Αλλά αυτά είναι φιλά γράμματα για την κυβέρνηση Τσίπρα που, την ίδια μέρα της κατάθεσης του προϋπολογισμού, έδειξε πόσο έχει ανάγκη τους μπάτσους για να καταστέλλει συνταξιούχους.

Λένα Βερδές

Συνταξιούχοι απειθούν να ανατρέψουν κλούβα των ΜΑΤ, τη Δευτέρα 3/10

Αν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία για τις σκληρές μάχες που έχουμε μπροστά μας αυτό το φθινόπωρο, αυτή διαλύθηκε τη Δευτέρα 3 Οκτώβρη με διπλό τρόπο: Η επίθεση των ΜΑΤ με χημικά στην πορεία των συνταξιούχων και η κατάθεση στη Βουλή του προσχέδιου για τον Προϋπολογισμό του 2017 έστειλαν πεντακάθαρα το μήνυμα. Η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα βάζει πλώρη να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις της Τρόικας και το βάρος πέφτει πάνω στην πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά να οργανώσει τη δύναμη της ανατροπής αυτής της επίθεσης.

Όπως μπορείτε να διαβάσετε στη διπλανή σελίδα, το προσχέδιο του Προϋπολογισμού κυνηγάει ένα πρωτογενές πλεόνασμα-ρεκόρ, σε μια χώρα όπου ήδη τα Μνημόνια έχουν φτάσει στο αισχρό σημείο να υπάρχουν στο δημόσιο περισσότεροι μπάτσοι παρά δάσκαλοι και περισσότεροι παπάδες παρά γιατροί!

Αυτή είναι η τραγική πραγματικότητα που συνεχίζει να υπηρετεί η κυβέρνηση της «πρώτη φορά αριστεράς» πίσω από τις υποκριτικές δια-

Δύναμη ανατροπής

κηρύξεις του Φίλη για τα θρησκευτικά στα σχολεία και του δίδυμου Τσίπρα-Τόσκα για τα χημικά που δεν θα χρησιμοποιούνται πια κατά συνταξιούχων και εργαζομένων (μόνο κατά ανέργων, φοιτητών, μαθητών και γυναικών).

Εργατικές αντιστάσεις

Ωστόσο, ούτε οι κυβερνητικές υποκρισίες ούτε τα ΜΑΤ δεν μπορούν να εξαφανίσουν τις εργατικές αντιστάσεις. Η προηγούμενη βδομάδα σημαδεύτηκε από τις κινητοποιήσεις ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με αιχμή το νερό που πλέον περνάει στα χέρια του «Υπερταμείου». Αυτή τη βδομάδα, τη σκυτάλη παίρνουν τα Νοσοκομεία με την απεργία και πανελλαδική πορεία στην Αθήνα την Πέμπτη 6 Οκτώβρη. Από δίπλα οι εργαζόμενοι στους Δήμους που προχωρούν σε δικές τους κινητοποιήσεις και ακολουθούν οι μάχες ενάντια στην επίθεση στις εργασιακές σχέσεις.

Η κυβέρνηση κρύβεται πίσω από το δάχτυλό της προβάλλοντας ένα «Πόρισμα εμπειρογνομόνων» που λέει ότι παραβίαση των συλλογικών συμβάσεων προς το χειρότερο (χαμηλότερο μεροκάματο, μεγαλύτερα ωράρια, μαζικές απολύσεις...) θα μπορεί να γίνεται «μόνο» όταν μια επιχείρηση περνάει δυσκολίες λόγω κρίσης. Τα λένε αυτά χωρίς να κοκκινίζουν από

ντροπή την ώρα που τα «κανόνια» σκάνε το ένα μετά το άλλο. Δεν υπάρχει ούτε ένας καπιταλιστής που να μην μπορεί να επικαλεστεί «δυσκολίες» στη σημερινή περίοδο.

Οι πρωτοβουλίες του «Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια» για στήριξη των αγώνων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και για κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για τους κερδοσκόπους, για μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση σε Υγεία, Παιδεία, Δήμους, αλλά και για πανεργατική κλιμάκωση ενάντια στην επίθεση στις εργασιακές σχέσεις και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην αιχμή για το ξεδίπλωμα της εργατικής αντίστασης.

Δίπλα και παράλληλα με αυτές τις προσπάθειες, όμως, η ανατροπή των επιθέσεων κυβέρνησης και Τρόικας απαιτεί και πολιτικές πρωτοβουλίες. Πρώτα απ' όλα πρωτοβουλίες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες που πασχίζουν να εκτρέψουν τη λαϊκή οργή σε κυνήγι μαγισσών σε βάρος των προσφύγων. Κάθε απεργία και κάθε σωματείο μπορεί και πρέπει μαζί με τα αιτήματά του να αγκαλιάζει τις διεκδικήσεις ότι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι και οι φασίστες δεν έχουν θέση πουθενά εκτός από τη φυλακή. Η διεθνής συνάντηση που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στις 15-16 Οκτώβρη είναι ευκαιρία για να συντονιστούμε πανευρωπαϊκά σε αυτό το μέτωπο.

Με τέτοια βήματα μπορεί η Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ να συγκροτεί τις εργατικές αντιστάσεις σε μια πανίσχυρη δύναμη ανατροπής και να ανοίγει την προοπτική για τη γνήσια εργατική εναλλακτική- έξω από τα δεσμά των Μνημονίων και της ΕΕ-φρούριο της λιτότητας και του ρατσισμού, για μια κοινωνία χωρίς τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού, όπου οι εργάτες θα έχουν τον έλεγχο.

Φράκαρε ο Ουγγρικός φράχτης

Η ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης Ορμπάν στην Ουγγαρία σκόνταψε. Η συμμετοχή στο δημοψήφισμα που είχε προκαλέσει περιορίστηκε στο 43,8%, πολύ κάτω από το όριο του 50% που χρειαζόταν για να θεωρηθεί έγκυρο. Πρόκειται για ξεκάθαρη νίκη του αντιρατσιστικού κινήματος που είχε βγει ανοιχτά καλώντας σε αποχή και είχε καλέσει σχετική διαδήλωση στο κέντρο της Βουδαπέστης.

Όσο και αν κραυγάζει ο Ορμπάν, έχει χάσει τη νομιμοποίηση που επιδίωκε ώστε να εμφανίζει την πολιτική της άρνησης εγκατάστασης προσφύγων στην Ουγγαρία σαν «λαϊκή απαίτηση».

Ωστόσο, οι επιπτώσεις δεν περιορίζονται στο εσωτερικό της Ουγγαρίας. Ο Όρμπαν σε συνεργασία με τον Καζίνσκι της Πολωνίας είχαν ανταλλάξει επισκέψεις για να διακηρύξουν από κοινού ότι προωθούν μια αντεπανάσταση στην Ευρώπη! Οι φιλοδοξίες τους μέσα από την ομάδα Βίζενγκραντ δεν περιορίζονταν στην προώθηση της ρατσιστικής ατζέντας για τους πρόσφυγες αλλά επεκτείνονταν και σε άλλους τομείς, όπως η πρωτοβουλία της κυβέρνησης της Πολωνίας να απαγορεύσει τις εκτρώσεις.

Η επιτυχία της απεργίας στην Πολωνία ενάντια σε αυτή την αντιδραστική «μεταρρύθμιση» (βλέπε περισσότερα στη σελίδα 19) ήρθε ταυτόχρονα με την ήττα Ορμπάν στο δημοψήφισμα της Ουγγαρίας και επιβεβαιώνει τις δυνατότητες για εργατική αντίθεση σε όλη την ανατολική Ευρώπη, κόντρα στις αντιλήψεις που τη θέλουν προνομιακό γήπεδο της ακροδεξιάς.

Όπως τονίζει ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, Πέτρος Κωνσταντίνου, καλώντας στο διήμερο 15-16 Οκτώβρη, «Η ήττα Ορμπάν είναι μια επιβεβαίωση της δύναμης του κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες διεθνώς. Όσους φράχτες και να υψώσουν, η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες έχει φωλιάσει σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα παρά και ενάντια στις ρατσιστικές επιλογές των κυβερνήσεων».

Ημερίδες του περιοδικού ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Γυρίστε στη σελίδα 20

ΠΟΕ ΟΤΑ

Πρόγραμμα αγώνα στους Δήμους

Στο χορό των κινητοποιήσεων μπαίνουν και οι εργαζόμενοι στους δήμους, όπως αποφάσισε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ ΟΤΑ την περασμένη Τετάρτη.

Παναττική στάση εργασίας θα πραγματοποιήσει την Πέμπτη 6/10 από τις 11πμ μέχρι τη λήξη της βάρδιας καλώντας στις 12μες σε συγκέντρωση έξω από το κτίριο 8 της Ευελπίδων. Πρόκειται για μια ακόμα δικάσιμο στο σίριαλ διώξεων που έχουν ασκηθεί στους συνδικαλιστές της ΠΟΕ ΟΤΑ για την αγωνιστική τους δράση. Την Πέμπτη 6/10 δικάζονται και μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής του 2010 από το Β' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών για κινητοποιήσεις που έγιναν το Μάρτη του 2010. Και οι διώξεις έχουν συνέχεια. Την ίδια ημέρα, από το Α' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών θα δικάσει για πέμπτη φορά σύσσωμο το 35μελές Γενικό Συμβούλιο για τις κινητοποιήσεις του κλάδου τον Νοέμβριο του 2011, ενάντια στο «μαχαίρι» κατά 50% των μισθών. Η στάση εργασίας προβλέπεται πανδημοσιού-παλληλική καθώς και η ΑΔΕΔΥ προκήρυξε απεργιακή κινητοποίηση τις ίδιες ώρες.

Παράλληλα, το Γενικό Συμβούλιο της ομοσπονδίας των δημοτικών υπαλλήλων αποφάσισε να κατευθύνει τα σωματεία μέλη της σε πραγματοποίηση γενικών συνελεύσεων μέχρι τις 18 Οκτώβρη, με την προοπτική να ξεκινήσουν καταλήψεις στα δημαρχεία από την επομένη. Η ανάγκη για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, το ζήτημα της ασφάλειας των εργαζομένων – το τελευταίο διάστη-

μα έχουν αυξηθεί δραματικά τα εργατικά ατυχήματα στους δήμους – και η υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων και του συνδικαλισμού, είναι στην ατζέντα των διεκδικήσεων.

Αγ.Παρασκευή

Συνεχίζουν τον αγώνα και οι εργαζόμενοι του δήμου Αγ.Παρασκευής που μέχρι και την Πέμπτη 29/9 πραγματοποιούσαν κατάληψη στο δημαρχείο, διεκδικώντας την ανάκληση της απόλυσης εργαζόμενης, που δούλεψε εδώ και επτά χρόνια με τους προσωρινούς πίνακες του ΑΣΕΠ.

Την ίδια μέρα έκαναν συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εσωτερικών. Στάση εργασίας είχε προκηρυχθεί από την ομοσπονδία για όλους τους εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν το ίδιο ζήτημα.

“Έχουμε επανειλημμένα διευκρινίσει ότι οι συνάδελφοι που προσλήφθηκαν με τους προσωρινούς πίνακες επιτυχόντων σε παλαιότερους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ εργάζονται για περισσότερα από επτά έτη και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των Δήμων αλλά πρωτίστως, εξυπηρετούν τις ανάγκες των πολιτών” επισημαίνει η ΠΟΕ ΟΤΑ με ανακοίνωσή της. “Είναι αποκλειστικά ευθύνη της πολιτείας που αυθαίρετησε καταπατώντας το θεσμικό πλαίσιο να δώσει λύση και όχι με κυνικότητα να τιμωρεί τους εργαζόμενους πετώντας τους στον Καιάδα της ανεργίας. Η κυβέρνηση να αφήσει τις αόριστες υποσχέσεις επικοινωνιακού τύπου και να δώσει άμεση πολιτική λύση”.

Αντίσταση στους πλειστηριασμούς

“Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη”, ήταν το κεντρικό σύνθημα που ακουγόταν μέσα στο Ειρηνοδικείο της Θεσσαλονίκης την Τετάρτη 28/9 στην σημαντική κινητοποίηση που κατάφερε να σταματήσει την διαδικασία εκδίκασης πλειστηριασμού πρώτης κατοικίας που αφορούσε μάλιστα άτομο με αναπηρία.

Δεκάδες ήταν οι συγκεντρωμένοι από νωρίς το πρωί μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου. Αδιανόητα μεγάλη ήταν η παρουσία των ΜΑΤ που ήταν παραταγμένα μπροστά από την έδρα του δικαστηρίου ενώ λίγο αργότερα επιτέθηκαν στον κόσμο και άρχισαν να χτυπάνε και να σπρώχνουν αδιακρίτως. Παρά την προσπάθεια εκφοβισμού οι συγκεντρωμένοι επέμειναν στην κινητοποίησή τους και κατόρθωσαν να κριθεί άγονος ο προγραμματισμένος πλειστηριασμός αφού κανείς δεν τόλμησε να σηκωθεί και να διεκδικήσει την κατοικία. Στην κινητοποίηση που καλούσε ο Συντονισμός Ενάντια στους Πλειστηριασμούς συμμετείχαν εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες και μέλη της ANTAP-SYA και της ΛΑΕ.

ΕΑΣ

Κινητοποίηση έξω από το υπουργείο Οικονομικών οργάνωσαν την Τρίτη 4 Οκτώβρη οι εργαζόμενοι στα Αμυντικά Συστήματα από τον Υμηττό, το Λαύριο, τη Μάνδρα και την Ελευσίνα. Διεκδικούν να σταματήσει η υποχρηματοδότηση, να υπάρξουν προσλήψεις και να εκτελεστούν οι παραγγελίες που έχει η εταιρία.

Στο ψήφισμα της συγκέντρωσής τους χαρακτηριστικά αναφέρουν: «Η εταιρία, αν και έχει ανεκτέλεστες συμβάσεις, ουσιαστικά είναι σε παραγωγική αδράνεια, με δεσμευμένους λογαριασμούς, με αρνητική ρευστότητα και με «ανοιχτούς λογαριασμούς» με τους Θεσμούς και την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η οικονομική της κατάσταση έχει φτάσει στο ναδίρ αδυνατώντας λόγω έλλειψης ρευστότητας να αγοράσει πρώτες ύλες για να υλοποιήσει το παραγωγικό της έργο».

Δυναμικό ήταν το συλλαλητήριο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Τρίτης 27/9 έξω από τη Βουλή. Την ίδια ώρα μέσα στο κοινοβούλιο ψηφιζόταν η ένταξη του δεύτερου πακέτου των ΔΕΚΟ στο υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων.

Μετά τις δημόσιες συγκοινωνίες, το ΟΑΚΑ και τα ταχυδρομεία που εντάχθηκαν στο υπερταμείο την άνοιξη, ήρθε η σειρά του νερού της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης – της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ – της ΔΕΗ, της ΕΛΒΟ, των Κτιριακών Υποδομών και της Αττικό Μετρό.

Τον τόνο στο συλλαλητήριο έδωσαν με τη μαζικότητά τους, τα πανό, τις σημαίες, τις κόρνες και τις σφυρίχτρες, οι εργάτες και οι εργάτριες της ΕΥΔΑΠ. Δεύτερη μέρα απεργοί, από νωρίς το πρωί βρέθηκαν στις απεργιακές φρουρές, ενώ από το κτίριο της επιχείρησης στην οδό Αθηνάς ολημερίς ηχούσε ηχογραφημένο κάλεσμα για το απογευματινό συλλαλητήριο. Εκεί ήταν που άρχισαν να συγκεντώνονται μετά το μεσημέρι για να ανηφορήσουν διαδηλώνοντας προς το Σύνταγμα.

“Σήμερα αντιδρούμε στη μετατροπή του νερού από δημόσιο αγαθό σε εμπόρευμα. Θέλουμε να έχει πρόσβαση ο πολίτης σε φτηνό και καθαρό νερό. Δεν σταματάμε εδώ. Υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να παλεύουμε. Ένας συντονισμός ανάμεσα στους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ, της ΕΥΑΘ κλπ, θα ήταν ό,τι καλύτερο. Γιατί το μέτωπο πρέπει να είναι ενιαίο” μας λέει η Νίκη Δαρδαμάνη, εργαζόμενη στην ΕΥΔΑΠ.

Στη συγκέντρωση του Συντάγματος έδωσαν το παρών με τα πανό τους οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ, αρκετοί από αυτούς έχοντας έλθει από τη Μεγαλόπολη, οι εργαζόμενοι στις Κτιριακές Υποδομές, η ΑΔΕΔΥ, το ΠΑΜΕ ΕΥΔΑΠ, η ANTAPSYA, η ΛΑΕ, η Εργατική Αλληλεγγύη, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, η Διεξέξοδος και άλλες συλλογικότητες και οργανώσεις.

“Σήμερα είχαμε 24ωρη απεργία” μας λέει ο Μανώλης Δανδουλάκης, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στις Κτιριακές Υποδομές. “Το πέρασμα των Κτιριακών Υποδομών στο υπερταμείο σημαίνει ότι σχολεία, νοσοκομεία, δικαστήρια κι όλες οι κτιριακές υποδομές γίνονται βορά

στα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Η ευθύνη του κράτους να παρέχει δημόσια κτήρια, ουσιαστικά μεταφέρεται στο υπερταμείο το οποίο θα ελέγχεται από την τρόικα και με την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ αυτό που θα επιχειρήσει είναι να εκποιήσει τα ακίνητα και την περιουσία, να παραδώσει το έργο σε επιχειρηματικούς ομίλους και βέβαια να ισοπεδώσει τα εργασιακά δικαιώματα με απολύσεις κι άλλες ανάλογες ενέργειες. Ήδη έχουμε έρθει σε συντονισμό με την ΕΥΔΑΠ και τους άλλους φορείς που μπαίνουν σαν δεύτερη ομάδα στο υπερταμείο. Πρόκειται να συνεχίσουμε δίνοντας δυναμικό παρών με κινητοποιήσεις. Προφανώς αυτή η επίθεση θα έχει συνέχεια. Στην περίπτωσή μας για παράδειγμα, με τη βιασύνη που μας βάλανε στο υπερταμείο, δεν έχουν προβλέψει τίποτα. Αύριο το πρωί δεν θα ξέρουμε τί μισθό θα πάρουμε αφού είμαστε απόλυτα επιδοτούμενοι από το κράτος κι αυτό θα σταματήσει”.

Μαζί με τους απεργούς

Στο πλευρό των απεργών της ΕΥΔΑΠ βρέθηκαν αγωνιστές κι αγωνίστριες του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και της Εργατικής Αλληλεγγύης, με εξορμήσεις που πραγματοποιούν το τελευταίο διάστημα. “Βρεθήκαμε μαζί με τους απεργούς στην περιφρούρηση στα κεντρικά της ΕΥΔΑΠ στον Περισσό και κάναμε εξόρμηση στην ΕΥΔΑΠ της Γαλατσίου δυο μέρες μετά. Το μέγεθος της επίθεσης ήταν αντιληπτό από όλους και κεντρικό ζήτημα στις συζητήσεις με τους εργαζόμενους ήταν η ανάγκη για οργάνωση της αντίστασης το συντομότερο δυνατό” μας μεταφέρει ο Γιώργος Π. από το Γαλάτσι.

“Τη Δευτέρα 26/9, έγινε εξόρμηση στην ΕΥΔΑΠ των Ιλισίων από το δημοτικό σχήμα Κίνημα στην Πόλη και την επόμενη μέρα από την Εργατική Αλληλεγγύη” μας λέει η Κατερίνα Σ. “Στις συζητήσεις τονίστηκε ιδιαίτερα ότι ότι η ΕΥΔΑΠ πρέπει να ανήκει 100% στο δημόσιο και ότι χρειάζεται συντονισμός με τις υπόλοιπες ΔΕΚΟ εδώ και τώρα, που το θέμα καίει. Νέα εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγύη θα κάνουμε την Πέμπτη 6/10, ενώ και με το Κίνημα στην Πόλη προσανατολιζόμαστε στην οργάνωση εκδήλωσης για το ζήτημα”.

● Στάση εργασίας την Τετάρτη 5/10 και συγκέντρωση στη 1:30μμ στο υπουργείο Υποδομών πραγματοποιούν οι εργαζόμενοι των Κτιριακών Υποδομών “για να σταματήσει το έγκλημα με το υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων”.

● Σε λειτουργική κατάληψη του ΙΓΜΕ από τις 4/10 έχουν προχωρήσει οι εργαζόμενοι του Ινστιτούτου, διεκδικώντας μεταξύ άλλων προσλήψεις, καθώς, όπως αναφέρουν, “χωρίς νέους ανθρώπους το ΙΓΜΕ πεθαίνει και όλος ο πλούτος και η εμπειρία χρόνων χάνεται” .

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Καμπάνια ενάντια στα ξεπουλήματα

Μια μεγάλη καμπάνια ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις ξεκινάει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, με έμφαση στο ξεπούλημα του νερού και του ρεύματος. Αυτό αποφάσισε σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 3/10, στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν εργάτες της ΕΥΔΑΠ (συνέντευξή τους μπορείτε να διαβάσετε κάτω) και συνδικαλιστές από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, την εκπαίδευση, την Υγεία, τις τηλεπικοινωνίες, της ταχυμεταφορές, τα υπουργεία κλπ.

Η έκδοση αφίσσας και προκήρυξης και η οργάνωση εκδηλώσεων σε εργατικούς χώρους και γειτονίες είναι τα πρώτα βήματα της καμπάνιας.

“Ειδικά το ρεύμα και το νερό είναι casus belli για όλο τον κόσμο. Μπορούμε να κερδίσουμε. Ταυτόχρονα είναι ανοιχτά τα μέτωπα ενάντια στις περικοπές και την επίθεση στις εργασιακές σχέσεις και θα πρέπει να τις δώσουμε δεμένα με τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις” τόνισε μεταξύ άλλων στο άνοιγμά του ο **Τάσος Αναστασιάδης**, εκ μέρους του Συντονισμού.

“Τα ψεματα της κυβέρνησης πρέπει να της γυρίσουν μπούμεραγκ. Μην αφήσουμε τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ να δώσουν μόνοι τους τη μάχη. Πάμε για συντονισμένη καμπάνια και κινητοποιήσεις. Να πάρουμε μαζί μας και τα παιδιά που δουλεύουν στην ΕΥΔΑΠ μέσω των εργολαβικών συνεργείων” είπε με-

ταξύ άλλων ο **Χρήστος Βαρβέρης**, εργαζόμενος στις ταχυμεταφορές.

“Εδώ και καιρό είναι ξεκινήμενη και η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Υγείας με διάφορους τρόπους” συμπλήρωσε η **Ζανέτα Λυσσικάτου**, γιατρός στον Αγ.Σάββα και μέλος του Γ.Σ. της ΟΕΝΓΕ. “Καλούμε τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ να βρίσκονται στην απεργιακή κινητοποίηση των νοσοκομείων την Πέμπτη 6/10”, συνέχισε.

“Να έχουμε καθαρό ότι η μάχη δεν τελείωσε με την ένταξη στο υπερταμείο. Αντίθετα τώρα ξεκινάει” είπε ο **Κώστας Πολύδωρος** από την ιδιωτική Υγεία. “Μπροστά μας έχουμε το συνέδριο της Ομοσπονδίας Μετάλλου, στο οποίο είμαι εκλεγμένος σύνεδρος. Οι ερ-

γαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ να έρθουν να χαιρετήσουν και να πάρουν τη στήριξη της ομοσπονδίας” κάλεσε μεταξύ άλλων ο **Βασίλης Σულαιδής** από το σωματείο της Ιντρακόμ. Αντίστοιχη πρόσκληση απευθύνθηκε κι από εργαζόμενους του Υπουργείου Πολιτισμού που συμμετείχαν στη σύσκεψη.

“Είναι μάχη ξεκινήμενη, δεν έρχεται από το μηδέν. Χρειάζεται όλα τα σωματεία να βγάλουν ψήφισμα και να συμμετέχουν στην καμπάνια έμπρακτα. Μπορούμε να βάλουμε μπροστά και κάποια εκδήλωση στην περιοχή της Γ’ΕΑΜΕ που να έρθουν εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ και να μιλήσουν” ήταν η πρόταση της **Ντίνας Γκαρανέ** από την Γ’ ΕΑΜΕ.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Βγαίνετε από ένα μπαράζ κινητοποιήσεων, που κορυφώθηκε με την απεργία τη μέρα ψήφισις του νομοσχεδίου. Πως αποσπάζετε αυτό το πενήνήμερο;

Κ.Α. Ήταν πέντε μέρες δράσης με συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, στάση εργασίας, διαδήλωση, 24ωρη απεργία, περιφρούρηση, συλλαλητήριο κλπ. Πράγματι η συμμετοχή ήταν εντυπωσιακή.

Έχει δουλευτεί ιδιαίτερα το θέμα της έμμεσης ιδιωτικοποίησης, η οποία πραγματοποιείται με μετοχοποίηση, εργολαβοποίηση, ΣΔΙΤ κλπ. Έχουμε κάνει περιοδείες σε χώρους δουλειάς, εξορμήσεις σε γειτονίες, έχουμε μιλήσει σε τοπικές συνελεύσεις. Έτσι κανείς δεν αμφέβαλε τελικά αν πρόκειται όντως για ιδιωτικοποίηση ή όχι. Την πρώτη μέρα των κινητοποιήσεων, στη συγκέντρωση της Παρασκευής είχαμε 200 άτομα. Για τα δεδομένα της ΕΥΔΑΠ είναι μεγάλο νούμερο. Όλοι μισή ώρα πριν τη συγκέντρωση έλεγαν ότι οι ίδιοι και οι ίδιοι θα είμαστε και διαψευστήκανε. Την Κυριακή ήμασταν 300. Τη Δευτέρα 500. Την Τρίτη ακόμα περισσότεροι.

Μ.Μ. Το πενήνήμερο κινητοποιήσεων την περασμένη βδομάδα ήταν αποτέλεσμα μιας δουλειάς τεσσάρων ετών που κάνει το ΣΕΚΕΣ. Το ΣΕΚΕΣ είναι μια προσπάθεια που έχει ξεκινήσει εδώ και 4 χρόνια και συσπειρώνει κόσμο της αριστεράς. Στην ομοσπονδία της ΕΥΔΑΠ, την πλειοψηφία την έχει η ΔΑΚΕ, δεύτερη είναι η ΠΑ-ΣΚΕ, τρίτη η ΕΣΚ (ΠΑΜΕ) και τέταρτοι εμείς. Με τη δουλειά που έχουμε κάνει όμως έχουμε κερδίσει ιδεολογικά και πολιτικά. Χαρακτηριστικό ήταν ότι στη διαδήλωση τα συνθήματά ήταν ενάντια στην ΕΕ και το ευρώ. Όπως επίσης κι ότι στις κινητοποιήσεις συσπειρώθηκε η πλειοψηφία των συναδέλφων. Από τους 2.200 συναδέλφους πέρασαν σχεδόν όλοι από τις κινητοποιήσεις. Είμαι 23 χρόνια υπάλληλος και είναι η πρώτη φορά που βλέπω τον κόσμο συσπειρωμένο. Μέχρι και το ΠΑΜΕ της ΕΥΔΑΠ ήρθε στη διαδήλωση, παρά την αντίθετη γραμμή του ΠΑΜΕ κεντρικά.

Η ένταξη στο υπερταμείο ψηφίστηκε, αλλήλ η μάχη συνεχίζεται. Ποιά θα είναι τα επόμενα βήματα του αγώνα;

Μ.Μ. Θεωρούμε ότι πάμε να δώσουμε μια μάχη για να την κερδίσουμε. Όσο χρόνο κι αν πάρει. Δεν πολεμάμε απλά για την τιμή των όπλων. Έχουμε δημιουργήσει την Πανελλαδική Συμμαχία του Νερού εδώ και τρία χρόνια, στην οποία συμμετέχουν διάφορες συλλογικότητες. Σύνθημά μας είναι “Ακόμα και το νερό;”. Τον Δεκέμβρη - Γενάρη θα πάμε για το πρώτο πούλημα του 11% της ΕΥΔΑΠ. Προγραμματίζουμε πανελλαδική συνάντηση στην Αθήνα της Συμμαχίας, με τη λογική ότι χρειάζεται ενιαίο μέτωπο για να τους σταματήσουμε. Μόνος του ο καθένας δεν μπορεί να καταφέρει τίποτα. Χρειάζεται συντονισμός.

Ο συντονισμός που έγινε το πενήνήμερο με τους συναδέλφους στη Θεσσαλονίκη βοήθησε πολύ. Θεωρούμε ότι τρομοκράτησε την κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση. Γιατί νομίζεις ο Μητσοτάκης ψήφισε κατά στις ιδιωτικοποιήσεις; Ή η Γεννηματά έσπευσε να ταχθεί κι αυτή κατά; Σίγουρα όχι γιατί

“Ακόμα και το νερό;”

Συνέντευξη με τον Μανώλη Μαστοράκη και τον Κώστα Λυμπέρη, εργάτες της ΕΥΔΑΠ και μέλη του Συμμετοχικού Ενωτικού Κινήματος Εργαζομένων και Συνταξιούχων ΕΥΔΑΠ.

είναι εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων. Αντίστοιχα και η ιστορία με τους Οικολόγους Πράσινους που ανήκουν στην κυβερνητική πλειοψηφία, που το πρωί έλεγαν ότι καταψηφίζουν και το μεσημέρι έκαναν κωλοτούμπα. Ακόμα κι αυτή η τροπολογία που έβαλαν για να ψηφίσουν οι Ο.Π. όμως, είναι μια πρώτη μικρή νίκη του κινήματος. Δείχνει τον πανικό τους.

Κ.Α. Πάμε για να αποτρέψουμε την ιδιωτικοποίηση. Δεν είναι τυχαία η ανακοίνωση 5 φορές τη μέρα που ψηφίστηκε το νομοσχέδιο, ότι ξεκινάμε ανένδοτο για την ακύρωση του νόμου. Χάνεται η προσβασιμότητα στα βασικά αγαθά. Στο νερό, το ρεύμα, τη διατροφή, την Υγεία, την Παιδεία, τη στέγη, τις μεταφορές και τις επικοινωνίες. Αυτό είναι που καθιστά τη φτώχεια ορατή. Υποβαθμίζει δραματικά το επίπεδο ζωής. Όταν δεν έχεις αυτά πας σε άλλη κατάσταση. Γίνεσαι περιθώριο. Κεντρικό ζήτημα λοιπόν σε μια καμπάνια ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις πρέπει να είναι το θέμα της προσβασιμότητας. Το σύνθημα “ακόμα και το νερό;” στέλνει το μήνυμα ότι δεν πάει παρακάτω.

Μέσα στο μήνα θα γίνει συνέδριο της Ομοσπονδίας. Θα βάλουμε το ζήτημα συντονισμού με τις υπόλοιπες ΔΕΚΟ. Είμαστε μέσα στις εκδηλώσεις της καμπάνιας για το νερό. Θα δώσουμε έμφαση σε περιοχές όπως το Κερατσίνι. Εκεί είναι η Ψυττάλεια και είναι και το εργοστάσιο της ΔΕΗ. Η ιδιωτικοποίηση θα έχει φοβερές συνέπειες τοπικά στο περιβάλλον, την ποιότητα των

λυμάτων. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα προσβασιμότητας σε αυτές τις περιοχές, με αρκετό κόσμο να έχει κομμένο ρεύμα και νερό.

Ποιές θα είναι οι συνέπειες της ιδιωτικοποίησης και τί απαντάτε στην κυβέρνηση που επιμένει ότι “η ένταξη στο υπερταμείο δεν σημαίνει ιδιωτικοποίηση”;

Κ.Α. Την Τρίτη ψηφίστηκε η ένταξη του νερού Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης όπως επίσης και τεσσάρων ακόμα ΔΕΚΟ, στο υπερταμείο. Ιδιωτικοποίηση είναι η μεταβίβαση τους στο υπερταμείο ανεξάρτητα αν θα τις πάρει μετά το ιδιώτης. Το υπερταμείο έχει τέσσερις εταιρίες: Πρώτον το γνωστό ΤΑΙΠΕΔ, που είναι οι εταιρίες για πώληση – και υπάρχει ποσοστό των ΕΥΔΑΠ κι ΕΥΑΘ εκεί. Οι άλλες τρεις είναι η Εταιρία Δημοσίων Συμμετοχών (ΕΔΗΣ), το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ) και η Εταιρία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ). Το υπερταμείο ορίζεται καταστατικά ότι δεν έχει καμία σχέση με το δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα. Στο πενταμελές συμβούλιο που διοικεί, ορίζονται τρία μέλη από την ελληνική κυβέρνηση, οι αποφάσεις όμως παίρνονται με 80%. Τα μέλη που ορίζουν οι δανειστές έχουν δυνατότητα βέτο. Και το γράφουν και οι ίδιοι ότι σκοπός του ταμείου είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους, η λειτουργία των επιχειρήσεων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια κλπ.

Από κει και πέρα το πώς τα κεφάλαια διεισδύουν στον χώρο των κοινωνικών αγαθών δεν έχει να κάνει κατ’ ανάγκη με το ότι παίρνουν το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου. Τους αρκούν μικρότερα ποσοστά των μετοχών.

Οι συνέπειες όμως είναι απολύτως ίδιες. Πολλές και κατατροφικές. Ενδεικτικά να αναφέρουμε, θα έχουν να κάνουν με τη μείωση της προσβασιμότητας στο νερό, με τα τιμολόγια που θα αυξηθούν, με την πτώση της ποιότητας. Επίσης θα αυξηθεί η ανεργία. Όπου ιδιωτικοποιήθηκε το νερό μειώθηκαν οι θέσεις εργασίας. Θα απαξιωθούν και θα καταστραφούν οι υποδομές, θα επιβαρυνθεί το περιβάλλον.

Και νομίζω ότι η επίθεση στα εργασιακά και το συνδικαλισμό που ετοιμάζει η κυβέρνηση είναι δεμένη με τις ιδιωτικοποιήσεις. Είναι για να μην μπορεί να αντισταθεί ο κόσμος στο κόσμημα της προσβασιμότητάς του στα βασικά αγαθά.

Μ.Μ. Ό,τι και να λένε οι της κυβέρνησης κανείς δεν αμφισβητεί ότι πρόκειται για ιδιωτικοποίηση.

Οι ιδιώτες προτιμούν τα ΣΔΙΤ. Ακόμα κι αν ένα ποσοστό μείνει στο δημόσιο, ποιός θα ελέγχει τα δίκτυα ή την ποιότητα; Από την άλλη ποιός θα επενδύσει στην αποχέτευση; Θα αφήσουν τις υποδομές, την ποιότητα κλπ στο έλεός τους και θα πάρουν το μανάτζμεντ. Εκεί θα δεις αλλαγή και στα κοψίματα του νερού. Εμείς προσπαθούμε με πολιτική ανυπακοή να μην κόβουμε το νερό στα σπίτια. Ένας ιδιώτης προφανώς και θα στέλνει την εισπρακτική και θα κόβει το νερό που θα μένει απλήρωτο.

ΟΑΣΘ Αυτή η μάχη δεν έχει τελειώσει

Αναστάλθηκε την Τετάρτη 28/9 η μεγάλη απεργία των 12 ημερών που πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι στον ΟΑΣΘ, στα λεωφορεία της Θεσσαλονίκης. Η απεργία, που ήρθε σαν συνέχεια μιας σειράς κινητοποιήσεων που έχουν ξεκινήσει από τον Ιούλιο λόγω των απλήρωτων δεδουλευμένων, κράτησε για 12 μέρες και έκλεισε μετά από απόφαση της πλειοψηφίας του ΔΣ του συνδικάτου επειδή η διοίκηση αναγκάστηκε να καταβάλει το μηνιάτικο του Ιούλη. Ωστόσο παραμένουν απλήρωτοι ο Αύγουστος και ο Σεπτέμβρης.

Μιλώντας στην Ε.Α. ο **Θανάσης Σκορδάς**, μέλος του ΔΣ του ΟΑΣΘ εξήγησε πως, “πέντε μέλη συνολικά από τα 16 καταψήφισαν την πρόταση της διοίκηση του σωματείου να σταματήσουμε την απεργία. Οι τρεις ήταν από την δική μας παράταξη και οι δύο από τη ΔΑΣ. Εμείς διατυπώσαμε την άποψη ότι πρέπει να πάμε σε νέα Γενική Συνέλευση αφού η απεργία ήταν απόφαση της ΓΣ. Μάλιστα η απόφαση έλεγε πως δεν πρόκειται να γυρίσουμε τα λεωφορεία στους δρόμους αν δεν πληρωθούμε όλα τα δεδουλευμένα. Η άποψή μας ήταν πως για να αλλάξει αυτή η απόφαση χρειαζόταν νέα ΓΣ και δεν είμαστε εξουσιοδοτημένοι σαν ΔΣ να

σταματήσουμε την απεργία αν δεν πάμε σε συνέλευση. Η ΔΑΣ είχε διαφοροποιημένη άποψη. Οι 11 της πλειοψηφίας του προέδρου (Γερμανίδη) ήταν υπέρ του να πάμε για δουλειά εφόσον πήραμε το ένα μηνιάτικο.

Κάναμε 12 μέρες απεργία και αυτός ήταν ο λόγος που πιέστηκαν και μας έβαλαν ένα μηνιάτικο. Δυστυχώς δεν φαίνεται να υπάρχει άλλη προοπτική και άλλος τρόπος για να πιέσουμε εκτός της απεργίας. Να πούμε πως ειδικά οι οδηγοί που είναι η συντριπτική πλειονότητα των εργαζόμενων, πάνω από 1600 άτομα σε σύνολο 2.300 εργαζόμενων, θεωρούμε πως δεν είναι υψηλά αμειβόμενοι. Ο κόσμος βλέπει τον αγώνα μας σαν ευκαιρία να δοθεί ένας μεγάλος αγώνας ενάντια στην φτωχοποίηση και στα μηνιμόνια αφού ο υπόλοιπος ιδιωτικός τομέας στενάζει κάτω από τις εργασιακές επιθέσεις και δεν έχει τη δυνατότητα να αντιδράσει. Και εμείς εκφράζουμε μέσα από τη μάχη μας όλους τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και του ευρύτερου δημόσιου που έχουν υποστεί μισθολογικές μειώσεις γι’ αυτό και μας στηρίζει».

Σημαντική ήταν η εκδήλωση συμπαράστασης στον αγώνα των εργαζόμενων στον ΟΑΣΘ, στα λεωφορεία της Θεσσαλονίκης, που οργάνωσε ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια την προηγούμενη Τετάρτη 28/9 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Εκδήλωση του Συντονισμού

“Πρόκειται για μια λάθος επιλογή από τη μεριά της πλειοψηφίας του ΔΣ του σωματείου, και μάλιστα χωρίς την πραγματοποίηση Γενικής Συνέλευσης. Γιατί η δύναμη ήταν προς τη μεριά των εργαζόμενων του ΟΑΣΘ και αν συνεχίζαν και άπλωναν τον αγώνα τους θα μπορούσαν να τα πάρουν όλα” τόνισε ο **Τάσος Αναστασιάδης**, υπεύθυνος του Συντονισμού. «Ο αγώνας αυτός μπλόκαρε ολόκληρη την πόλη δείχνοντας ότι οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που έχουν τη δύναμη να κινούν όλη την οικονομική και κοινωνική ζωή. Ανάγκασε την κυβέρνηση να κάνει ένα βήμα πίσω από την αρχική αδιάλλακτη στάση της. Ξεσκέπασε την διοίκηση του ΟΑΣΘ που προσέφυγε δύο φορές στα δικαστήρια ενάντια στον

αγώνα, ανάγκασε τον Μπουτάρη και την κομπανία του να δείξουν το πραγματικό τους πρόσωπο με τα καλέσματα για επιστράτευση, ανάγκασε και την ηγεσία του σωματείου να συμμορφωθεί με την θέληση των εργαζόμενων όταν πριν από λίγες ημέρες ήθελε να βγάλει 70 λεωφορεία σε κυκλοφορία, και το απόρριψαν οι εργαζόμενοι στη Συνέλευση”.

Η **Φύλλια Πολίτη** από τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια της Θεσσαλονίκης στην παρέμβασή της τόνισε: “Δίπλα στο αίτημα να πληρωθούν οι εργαζόμενοι, πρέπει να μπει και το αίτημα για δημόσιες συγκοινωνίες στην Θεσσαλονίκη με κρατικοποίηση του ΟΑΣΘ χωρίς αποζημίωση για τους μεγαλομέτοχους, που κάνουν κομπίνες πάνω στις πλάτες των εργαζομένων. Έτσι μπορούν να βρεθούν τα χρήματα για να πληρώνονται οι εργαζόμενοι, να γίνουν προσλήψεις και να υπάρχει φτηνή και ποιοτική μετακίνηση για τον κόσμο της Θεσσαλονίκης. Έτσι μπορεί να έρθει η νίκη τόσο ενάντια στην απληρωσιά και τις περικοπές όσο κι ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις”.

Κυριάκος Μπάνος

ΥΠΠΟ

Σε αναβρασμό βρίσκονται οι εργαζόμενοι στο ΥΠ.ΠΟ. Αφού οξύνονται συνεχώς τα προβλήματα. Από απληρωσιές μέχρι έλλειψη προσωπικού και εντατικοποίηση της εργασίας, συμβασιούχοι και μόνιμοι αντιλαμβάνονται πως το μαχαίρι στις δαπάνες του υπουργείου έχει φτάσει στο όριο.

Όπως εξήγησε ο **Φίλιππος Κυρίτσης** που εργάζεται σε ανασκαφή στο **Αμύνταιο**: “Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις στους χώρους ανασκαφών στο λιγνιτωρυχείο του Αμυνταίου από τους αρχαιολόγους και τους εργάτες που ζητάνε την καταβολή των δεδουλευμένων τους, καθώς δεν πληρώθηκαν παρ’ όλο που είχε ανακοινωθεί ότι την προηγούμενη Τρίτη 27/9 θα καταβάλλονταν ο μισθός του Ιουλίου. Έτσι την Τετάρτη 28/9 και την Παρασκευή 30/9 οι εργάτες προχώρησαν σε δίωρη στάση εργασίας, ενώ οι αρχαιολόγοι συμμετείχαν στην τετράωρη πανελλαδική στάση εργασίας που είχε προκηρύξει ο σύλλογος των εκτάκτων αρχαιολόγων. Οι αρχαιολόγοι και οι εργάτες αποφάσισαν να συνεχίσουν τις δίωρες στάσεις εργασίας εναλλάξ και αυτή την εβδομάδα μέχρι να πληρωθούν”.

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Υπουργείο Πολιτισμού πραγματοποίησαν την προηγούμενη Πέμπτη οι **συμβασιούχοι του ΥΠ.ΠΟ** και στην Αθήνα με αιτήματα προσλήψεις, ανανέωση συμβάσεων κ.α. Μιλώντας στην Ε.Α. ο **Αντώνης Σκαρπέλης** ανέφερε πως, “Περίπου 40 εργαζόμενοι βρέθηκαν στην συγκέντρωση, ενώ αντιπροσωπεία τους συναντήθηκε με την Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου, καθώς ο αρμόδιος υπουργός ήταν εξαφανισμένος από το πρωί. Τις ημέρες πριν την στάση εργασίας πραγματοποιήθηκαν γύρες στους χώρους δουλειάς με πολύ καλή ανταπόκριση των συναδέλφων τόσο συμβασιούχων όσο και μόνιμων. Πραγματοποιήθηκαν επίσης παραστάσεις διαμαρτυρίας σε διευθύνσεις εφοριών αρχαιοτήτων και στα κεντρικά του ΟΑΕΔ”.

• Εκδήλωση για τις εξελίξεις στην δίκη της Χρυσής Αυγής με ομιλητές δικηγόρους της πολιτικής αγωγής, θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία του **Πανελληνίου Σωματείου Εκτάκτου Προσωπικού του ΥΠ.ΠΟ.** (Διοσκούρων 1 - Πλάκα) την **Δευτέρα 10/10** και ώρα **13:00** το μεσημέρι.

Συνέλευση Αγγλικού Θεσσαλονίκης

Ο Σύλλογος Φοιτητών Αγγλικής Φιλολογίας προχωράει σε συνέλευση τη Παρασκευή 7/10 με αφορμή τους αποκλεισμούς από το μάθημα της πρακτικής, αποτέλεσμα της υποχρηματοδότησης των σχολών, καθώς δεν υπάρχουν αρκετές θέσεις επί πληρωμή για όλους του φοιτητές.

Ως ΑΝΑΡΠΑ-ΕΑΑΚ στο Αγγλικό έχουμεβάλει ένα πρόγραμμα εξορμήσεων με καθημερινές παρεμβάσεις στο τμήμα και στη Φιλοσοφική με σκοπό να γνωστοποιήσουμε σε περισσότερους φοιτητές τη συνέλευση.

Ιωάννα Κατλαμούση

MME

Μακεδονία

Δύο 24ωρες απεργίες προκήρυξε η ΕΣΗΕΜΘ, η ένωση συντακτών της Θεσσαλονίκης, την Κυριακή 2/10 και την Παρασκευή 7/10, στη Μακεδονική Εκδοτική Εκτυπωτική Α.Ε. Τη μεν πρώτη για να μην βγει το δευτεριάτικο φύλλο της «Θεσσαλονίκης», τη δεύτερη για να μην κυκλοφορήσουν τα φύλλα του Σαββάτου και της Κυριακής της «Μακεδονίας».

“Μετά από μήνες κοροϊδίας της εργοδοσίας της εφημερίδας «Μακεδονία» που έχει απλήρωτους τους εργαζόμενους, έχοντας φθάσει τις οφειλές σε πάνω από 9 μισθούς (και σε λίγες μέρες 10), η ΕΣΗΕΜΘ αποφάσισε την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, μετά τις ανάλογες εργασιακές συνελεύσεις που προηγήθηκαν και αποτύπωσαν το κλίμα: ‘Εως εδώ!’” αναφέρουν σχετικά οι αγωνιστές κι οι αγωνίστριες του **Ασύνταχτου Τύπου** στη Θεσσαλονίκη.

Κανάλι 9

Την περασμένη βδομάδα κάναμε γενική συνέλευση γιατί υπάρχει κόσμος που είναι απλήρωτος από έναν έως πέντε μήνες. Αποφασίσαμε να κινηθούμε κλιμακωτά. Σε πρώτη φάση θα ζητηθεί συνάντηση με τη διοίκηση του καναλιού, θα ενημερωθούν οι μέτοχοι, θα κοινοποιηθεί το πρόβλημα στα αρμόδια συνδικαλιστικά όργανα κι αν μέχρι το τέλος της βδομάδας δεν υπάρχει θετική εξέλιξη, ξεκινάμε επίσχεση εργασίας. Πρόκειται για το Κανάλι 9. Το κανάλι ανήκει στην κόρη του Κοντομηνά.

Φυσικά είναι ανοιχτή η μάχη για τις δουλειές των χιλιάδων συναδέλφων στα κανάλια πανελλαδικής εμβέλειας που απειλούνται με κλείσιμο. Ο Κατρούγκαλος υπόσχεται επιδοτήσεις για να προσληφθούν οι εργαζόμενοι από τα νέα κανάλια, αλλά ταυτόχρονα χάνεται η συλλογική σύμβαση που λειτουργούσε σαν “μαξιλάρι” για να μην κατακυλήσει ο μισθός στα 480 ευρώ. Οι εργαζόμενοι χρειάζεται να παλέψουμε απεργιακά για να διασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας και τα δικαιώματά μας. Σε καμία περίπτωση δεν θα στήσουμε έναν αγώνα – ουρά των

καναλαρχών. Οι καναλάρχες ήδη προ κρίσης, έκοβαν συνεχώς θέσεις εργασίας, καταργούσαν ειδικότητες κλπ. Δεν μπορούν τώρα να μιλάνε στο όνομά μας.

Η κυβέρνηση μπορεί να μιλάει για πλαφόν 400 εργαζομένων ανά κανάλι, αλλά αν αυτές δεν είναι συγκεκριμένες οργανικές θέσεις είναι κενό γράμμα. Είναι σωστή η άποψη που λέει να προσληφθούν από την ΕΡΤ όσοι, από τα ιδιωτικά κανάλια, βρίσκονται υπό απόλυση. Η ΕΡΤ έχει ανάγκες. Ήδη έκανε έναν διαγωνισμό προκειμένου να πάρει κάποιους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου – εδώ ανοίγει και το ζήτημα γιατί με συμβάσεις ορισμένου χρόνου κι όχι μόνιμους, από τη στιγμή που εξυπηρετούνται πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Σε σύσκεψη της ομάδας εργαζόμενων στα ΜΜΕ, της Εργατικής Αλληλεγγύης, που κάναμε την Κυριακή 2/10, αποφασίσαμε μια σειρά από παρεμβάσεις στα ΜΜΕ. Στο ΜΕΓΑ και στον Αlpha για το ζήτημα του κλεισίματος και των επικείμενων απολύσεων, στο ΔΟΛ για τα ζητήματα της απληρωσιάς, στην ΕΡΤ για το σταμάτημα της προβολής των νεοναζι.

Χρήστος Κουγιτέας, τεχνικός Κανάλι 9

Όχι στο κλείσιμο των μειονοτικών σχολείων

Στις 28 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε παράσταση διαμαρτυρίας έξω από την έδρα της περιφερειακής εκπαίδευσης στην Κομοτηνή. Η συγκέντρωση έγινε στις 1 το μεσημέρι.

Νωρίτερα βρισκόταν σε εξέλιξη η δίωρη στάση εργασίας που είχαν εξαγγείλει οι σύλλογοι εκπαιδευτικών μειονοτικής εκπαίδευσης ΕΠΑΘ (Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης), Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου, ο σύλλογος εκπαιδευτικών Ροδόπης “Οι Τρεις Ιεράρχες”, τα νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ Ξάνθης και Ροδόπης. Θλιβερή απουσία από την κινητοποίηση ήταν ο σύλλογος δασκάλων Ξάνθης. Για την ιστορία θα πρέπει να σημειώσουμε ότι με τις ψήφους της ΔΑΚΕ και της Αυτόνομης Παρέμβασης, καταψηφίστηκε η συμμετοχή του συλλόγου στην κινητοποίηση, το ΠΑΜΕ και η ΠΑΣΚ δεν τοποθετήθηκαν, ενώ η Αριστερή Αγωνιστική Κίνηση ήταν η μόνη που στήριξε το αίτημα για συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση.

Η παράσταση διαμαρτυρίας και η απεργία έγιναν κυρίως για το κλείσιμο και για την συγχώνευση μειονοτικών σχολείων. Τα τελευταία μνημονιακά χρόνια από το 2010 μέχρι σήμερα έχουν κλείσει 57 μειονοτικά σχολεία, ενώ μόνο φέτος κλείνουν 9. Στην Ξάνθη 3, στην Ροδόπη 5 και στον Έβρο 1.

Μετά το κλείσιμο και την συγχώνευση των σχολείων ανακύπτουν τεράστια προβλήματα. Το βασικό πρόβλημα είναι η μεταφορά των μαθητών στα πλησιέστερα σχολεία. Για τον λόγο αυτό οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων των χωριών Κύκνος και Ζουμπούλι έκαναν κατάληψη τον δήμο Μύκης απαιτώντας την δωρεάν μεταφορά των παιδιών τους στο σχολείο της Σμίνθης. Το κράτος ενώ έκλεισε τα σχολεία σε αυτά τα χωριά δεν μερίμνησε την μεταφο-

Κομοτηνή, 28/9

ρά των μαθητών. Αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν και στα μειονοτικά σχολεία του Ν. Ροδόπης. Στα χωριά Κάτω Δροσίνη, Σμιγάδα και Σαρακινή τα παιδιά έμειναν χωρίς σχολείο για τρεις μήνες επειδή το κράτος δεν μερίμνησε να μεταφέρει τους μαθητές στα πλησιέστερα σχολεία. Ενώ στον ορεινό όγκο της Ξάνθης και της Κομοτηνής, σε πολλές περιπτώσεις οι γονείς, για να μην αφήσουν τα παιδιά τους χωρίς σχολείο αναγκάζονται να μεταφέρουν τα παιδιά τους με τα αγροτικά πάνω στις καρότσες διατρέχοντας τεράστιο κίνδυνο η ζωή των μικρών παιδιών. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι στον Ν. Ξάνθης θα αντιμετωπίσουμε μεγαλύτερα προβλήματα με την μεταφορά των μαθητών μετά το νέο έτος, καθώς ο διαγωνισμός από την περιφερειακή ενότητα Ξάνθης έχει κριθεί άγονος.

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα στα μειονοτικά σχολεία είναι η ανυπαρξία αιθουσών διδασκαλίας. Ενώ το κράτος κλείνει σχολεία αυξάνοντας των πληθυσμό άλλων «μεγαλύτερων» σχολείων, δεν φτιάχνει καινούριες αιθουσες διδασκαλίας με αποτέλεσμα να υπάρχουν σχολεία και τάξεις όπου οι μαθητές, κυριολεκτικά, στοιβάζονται ο ένας πάνω στο άλλων. Στο δημοτικό σχολείων Αριανών για παράδειγμα, θα μεταφερθούν και άλλοι 16 μαθητές, μετά τα πρόσφατα κλεισίματα. Στο συγκεκριμένο σχολείο ούτε αιθουσες διδασκαλίας υπάρχουν, ούτε γραφείο δασκάλων, με αποτέλεσμα οι συνάδελφοι να ετοιμάζονται για τα μαθήματά τους στους στενούς διαδρόμους του σχολείου.

Εκτός από τις τεράστιες ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή, υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις και σε εκπαιδευτικό προσωπικό. Διορι-

σμοί δασκάλων στα μειονοτικά σχολεία έχουν να γίνουν από το 2005. Η επιμόρφωση των δασκάλων του τουρκόφωνου προγράμματος δεν έχει γίνει ποτέ για την διδακτική ύλη των βιβλίων που έχουν αλλάξει πριν από δέκα χρόνια. Τα παιδιά που έχουν αναπηρίες ή χρειάζονται ειδική εκπαίδευση δεν δέχονται σχεδόν καμία βοήθεια. Στα μειονοτικά σχολεία που αριθμούν περίπου 132 σε Ξάνθη, Κομοτηνή και Έβρο υπάρχουν και λειτουργούν μόνο 2 τμήματα ένταξης. Αυτά είναι στο πρώτο μειονοτικό της Ξάνθης και στον Κένταυρο στον νόμο Ξάνθης. Οι ανάγκες για ειδική αγωγή είναι πολύ μεγαλύτερες αλλά δυστυχώς η κυβέρνηση εθελotuφλεί και στέλνει στον εκπαιδευτικό Καιάδα δεκάδες μαθητές με αναπηρία.

Όλα τα παραπάνω προβλήματα σε συνδυασμό με την ρατσιστική διάκριση σε βάρος των δασκάλων της μειονότητας, που τους απαγορεύει να διδάξουν στα μειονοτικά σχολεία δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα. Η αρχή έγινε στις 28 Σεπτεμβρίου και μπορούμε συνεχίζοντας στον δρόμο του αγώνα με απεργίες και καταλήψεις να σταματήσουμε τα κλεισίματα μειονοτικών και δημοσίων σχολείων. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε από την πρώτη στιγμή τις προθέσεις της για τα δικαιώματα της μειονότητας, παραχωρώντας πολιτικά την Θράκη στους ΑΝΕΛ και στο βαθύ κράτος. Μόνο η ενωτική και διεθνιστική δράση των εργατών από τα κάτω μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα της εκπαίδευσης. Και συνολικά σε όλα τα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία, προτάσσοντας τις ανάγκες της τάξης μας, ενάντια στα κέρδη τους και ενάντια στον ρατσισμό και φασισμό που χρησιμοποιούν για να μας διαιρέσουν.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ

Συνέδριο ΠΟΕΜ 7-9/10

Από τις 7 έως τις 9 Οκτώβρη θα διεξαχθεί το 29ο εκλογοαπολογιστικό συνέδριο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (ΠΟΕΜ). Το συνέδριο θα φιλοξενηθεί στο ξενοδοχείο Stanley, ενώ θα εκλεγούν νέα διοίκηση και αντιπρόσωποι για τη ΓΣΕΕ.

Εκλεγμένοι σύνεδροι με την Πρωτοβουλία Γένοβα στην Ιντρακόμ είναι οι: Γιάννης Θεοχάρης, Βασίλης Συλαϊδής και Κώστας Βοργιάς. Ο Γ. Θεοχάρης μας είπε: «Από τη δική μας πλευρά συμμετέχουμε και στηρίζουμε στο συνέδριο την Εργατική Παρέμβαση. Είναι ένα σχήμα που βρίσκεται στα αριστερά και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, συμμετέχουν μέλη και φίλοι της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ. Είναι ένα σχήμα που συσπειρώνει κόσμο που έχει δώσει μάχες μέσα στους χώρους δουλειάς. Θα παλέψουμε να δυναμώσει και μέσα στο συνέδριο με εκλογή στα όργανα διοίκησης».

Σε στάση εργασίας και συγκέντρωση την Τετάρτη 5/10 στη 1.30μμ στο υπουργείο Παιδείας προχωρά η ΟΛΜΕ ενάντια στη συρρίκνωση της Τεχνικής Εκπαίδευσης, τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις ΕΠΑΛ και το κλείσιμο των Ολιγομελών Τμημάτων. Οι στάσεις έχουν οριστεί από τις 11πμ έως τις 2μμ και από τις 2μμ έως τις 5μμ.

Επίσης, ξεκινάει από αυτή την εβδομάδα πρωτοβουλία των ΕΛΜΕ για συντονισμό με τους δασκάλους, τους γονείς και τους μαθητές με στόχο να γίνουν απογευματινά πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια στις 13/10 σε όλες τις μεγάλες πόλεις.

Αυτές οι δύο ήταν οι αποφάσεις στη Γενική Συνέλευση Προέδρων των ΕΛΜΕ που έγινε την 1η Οκτώβρη. Δεν κατορθώθηκε να αποφασιστεί άλλη απεργιακή κινητοποίηση. Η πρόταση των Παρεμβάσεων για 24ωρη στις αρχές Οκτώβρη και στη συνέχεια κλιμάκωση με γύρο Γενικών Συνελεύσεων μαζί με κάλεσμα για Γενική Απεργία συγ-

ΟΛΜΕ Στάση εργασίας ενάντια στη συρρίκνωση της Τεχνικής Εκπαίδευσης

κέντρωσε τη στήριξη περίπου 22 ΕΛΜΕ, ενώ η συνθετική πρόταση που μιλούσε μόνο για την 24ωρη απεργία στηρίχτηκε από 25 ΕΛΜΕ.

Το πρόβλημα ξεκίνησε ήδη από τις Γενικές Συνελεύσεις. Το ΔΣ της ΟΛΜΕ δεν είχε καταλήξει σε εισήγηση, η ΔΑΚΕ δεν είχε πρόταση για κινητοποίηση, ενώ ακόμα και κομμάτια της αριστεράς δεν είχαν συγκεκριμένη αγωνιστική-απεργιακή πρόταση.

Για τις Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις ενδεικτική ήταν η εισήγηση της προέδρου της ΟΛΜΕ, Ελ. Ζωγραφάκη (μέλος των ΣΥΝΕΚ) στη Γενική Συνέλευση των Προέδρων όπου δεν έβαλε καμιά πρόταση παρά μόνο έκανε αναφορά σε μελλοντική απεργία της ΑΔΕΔΥ.

Το ΠΑΜΕ στην προκήρυξη που μοίραζε στις ΓΣ μιλούσε γενικά για αγωνιστικές πρωτοβουλίες και στή-

ριξη κινητοποιήσεων (όπως η διαδήλωση για τις ΣΣΕ στις 17/10), αλλά δεν πρότεινε άμεση απεργιακή κινητοποίηση για τους καθηγητές. Εκτιμούσε ότι πρέπει να γίνουν πρώτα δράσεις όπως παρεμβάσεις σε Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ως προετοιμασία «του επόμενου απεργιακού βήματος μπροστά στο νέο πακέτο μέτρων και προαπαιτούμενων που ετοιμάζεται να φέρει η κυβέρνηση το επόμενο διάστημα».

Παρόλα αυτά στη Συνέλευση των Προέδρων υπήρχαν αντιπρόσωποι ΕΛΜΕ που τόνισαν ξεκάθαρα ότι χρειάζεται απεργιακή κινητοποίηση άμεσα. Ο Μπάμπης Κόκλας από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας μετέφερε την απόφαση της συνέλευσής τους που τόνιζε ότι η ΟΛΜΕ έπρεπε να πάρει απόφαση για 24ωρη κινητοποίηση αρχές Οκτώβρη με την «προοπτική κλιμάκωσης το αμέσως επόμενο διάστημα». Ο

εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ Σάμου ανέφερε ότι «χρειάζεται απεργία το πρώτο δεκαήμερο του Οκτώβρη». Το ίδιο τόνισε και η Αγγελική Ψαράκη από την ΕΛΜΕ Χανίων. Ο εκπρόσωπος της Β' ΕΛΜΕ Αθήνας κινήθηκε στην ίδια κατεύθυνση λέγοντας πως χρειάζεται 24ωρη απεργία «εντός του Οκτώβρη».

Η τακτική της αναμονής είναι καταστροφική. Όχι μόνο είναι λάθος λόγω των τεράστιων ελλείψεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό και τη διάλυση του δημόσιου σχολείου, αλλά επίσης δεν ετοιμάζει τους εκπαιδευτικούς για τις μελλοντικές επιθέσεις της κυβέρνησης, στις οποίες όλοι αναφέρονται. Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρέπει να μπουν μπροστά για να διεκδικήσουν δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις εδώ και τώρα.

Νεκ. Δ.

Καραβάνι της Υγείας

Διεκδικούμε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού τώρα, μονιμοποίηση όλου του επικουρικού προσωπικού και των ελαστικά εργαζόμενων, λεφτά για την υγεία και όχι για τις τράπεζες. Δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στους διοικητές, την «τρίκα» μέσα στα νοσοκομεία. Δεν θα μπορούμε στη μεμψίμοιρη λογική του υπουργείου για αναμονή και προσαρμογή στους περιορισμούς που έχει θέσει η Τρίκα. Αυτοί ετοιμάζουν τη δεύτερη αξιολόγηση με νέες περικοπές στους μισθούς και επίθεση στα συνδικάτα.

Εμείς ετοιμάζουμε την μεγάλη κινητοποίηση στις 6 Οκτώβρη που θα δώσει τον τόνο για τη συνέχεια. Το Καραβάνι της Υγείας θα ξεκινήσει από το ΕΚΑΒ στις 7πμ. Μαζί με τους εργαζόμενους του ΕΚΑΒ θα ξεκινήσουν οι προσυγκεντρώσεις από τα νοσοκομεία που βρίσκονται στα βόρεια της Αθήνας, όπως είναι το Γεννηματάς και το Παίδων Πεντέλης. Μαζί θα είναι και οι αντιπροσωπείες των εργαζόμενων που θα έχουν έρθει από την περιφέρεια: από τη Θεσσαλονίκη και αλλού. Πάνω στη Μεσογείων η πορεία θα ενωθεί με τους εργαζόμενους από το Σωτηρία, τον Ερυθρό και τα Νοσοκομεία Παίδων (Αγλαΐα Κυριακού και Αγία Σοφία).

Περιφρούρηση

Στην συνέχεια θα γίνει στάση στις 8.30πμ στον κόμβο Κηφισίας και Αλεξάνδρας. Εκεί θα ενωθούμε με την πορεία οι εργαζόμενοι από τον Άγιο Σάββα και το Ελπίς. Θα είμαστε συγκεντρωμένοι από το πρωί στις πύλες των νοσοκομείων μας για να περιφρουρήσουμε την κινητοποίηση μας και να συμμετέχουμε οργανωμένα στην πορεία. Σε αυτό το σημείο θα ενωθούν με την πορεία και οι εργαζόμενοι από το Λαϊκό.

Η επόμενη στάση θα γίνει στην πλατεία Μαβίλη στις 9.30πμ. Εκεί θα ενωθούν με την πορεία οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων που βρίσκονται κοντά στην πλατεία (Ιπποκράτειο, Αρεταίειο κτλ), οι εργαζόμενοι από το Αττικό και όσοι από την περιφέρεια δεν θα είναι στο πρωινό ραντεβού.

Στη συνέχεια θα σταματήσουμε επί της Βασιλίσσης Σοφίας για να ενωθούμε με τους εργαζόμενους από τον Ευαγγελισμό, ενώ στην Πανεπιστημίου θα μπουν στην πορεία οι εργαζόμενοι από το Οφθαλμιατρείο. Όλοι μαζί θα κατευθυνθούμε μέσα από τους κεντρικούς δρόμους προς το υπουργείο Υγείας.

Οργανώνουμε μέχρι την τελευταία στιγμή τη συμμετοχή στην κινητοποίηση, είναι κρίσιμη η επιτυχία της για τη συνέχεια. Μπορούμε και πρέπει να κλιμακώσουμε. Διεκδικούμε από τις ηγεσίες ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ να προχωρήσουμε με νέα 48ωρη απεργία.

Κώστας Καταραχιάς, γιατρός, πρόεδρος του σωματείου εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα

Την Πέμπτη 6 Οκτώβρη οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων ξεσηκώνονται απεργιακά για μαζικές προσλήψεις, αύξηση της χρηματοδότησης και μονιμοποίηση όλου του προσωπικού που εργάζεται στη δημόσια Υγεία. Η ΠΟΕΔΗΝ έχει καλέσει 24ωρη απεργία για την περιφέρεια, ενώ για την Αττική μαζί με την ΟΕΝΓΕ έχουν προκηρύξει 4ωρη στάση εργασίας (7-11πμ). Η πορεία που έχει ονομαστεί Καραβάνι της Υγείας θα ξεκινήσει στις 7πμ από το ΕΚΑΒ, θα περάσει από τους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας όπου θα ενισχύεται από τις προσυγκεντρώσεις των νοσοκομείων που θα βρίσκει στο πέρασμά της και θα καταλήξει στο υπουργείο Υγείας. Διαβάστε στις διπλανές στήλες για την προετοιμασία της απεργιακής κινητοποίησης σε κάθε νοσοκομείο.

Οι υγειονομικοί απεργούν αφού οι μνημονιακές πολιτικές των τελευταίων χρόνων έχουν φέρει τα δημόσια νοσοκομεία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Τα σωματεία υπολογίζουν ότι αυτή τη στιγμή τα κενά είναι 30.000. Το καλοκαίρι αποκάλυψε την οριακή κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα νοσοκομεία αφού έγιναν συγχωνεύσεις τμημάτων για να μπορέσουν να πάρουν άδεια οι εργαζόμενοι. Οι καταγγελίες για την εντατικοποίηση της δουλειάς σε βαθμό εξάντλησης του προσωπικού είναι ολοένα και περισσότερες. Το αίτημα για μαζικές προσλήψεις είναι πέρα πέρα δίκαιο και αναγκαίο για να συνεχίσουν να λειτουργούν τα νοσοκομεία.

Πλάι στο αίτημα για μαζικές προσλήψεις, οι εργαζόμενοι τοποθετούν το ζήτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Απαιτούν να μονιμοποιηθούν οι καθαρίστριες, οι τραπε-

Μόνιμη δουλειά για όλους

Σε κινητοποίηση για μόνιμη και σταθερή δουλειά προχώρησαν οι εργαζόμενοι στους εργολάβους στα δημόσια νοσοκομεία με τη στήριξη των πρωτοβάθμιων σωματείων την Τετάρτη 28 Σεπτεμβρη στο υπουργείο Υγείας.

Καθαρίστριες, φύλακες (σεκιούριτι) και τραπεζοκόμοι με την στήριξη των σωματείων του Άγιου Σάββα, του Αττικού, του Ευαγγελισμού και του ΚΑΤ συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο και ανέδειξαν τα προβλήματα των εργολαβικών εργαζόμενων.

Έγιναν ομιλίες από τη μεριά των μελών των ΔΣ των σωματείων και από τους ίδιους τους εργολαβικούς. Όλες οι τοποθετήσεις αναφέρθηκαν στις καθυστερήσεις στην πληρωμή των δεδουλευμένων, την ελαστική εργασία, τη δουλειά χωρίς δικαιώματα πχ άδειες λόγω αρρώστιας ή εγκυμοσύνης, την

Όλοι στο πλευρό

ζοκόμοι και οι φύλακες, δηλαδή τα πιο χτυπημένα κομμάτια μέσα στη δημόσια υγεία. Δείτε πιο κάτω για την κινητοποίηση της Τετάρτης 28/9 στο υπουργείο Υγείας.

Εκτός από το προσωπικό, τρομακτικές ελλείψεις παρουσιάζει η υλικοτεχνική υποδομή των νοσοκομείων. Είναι πλέον ευρέως γνωστό ότι απουσιάζουν από γάντια και προστατευτικά υλικά μέχρι ακτινοθεραπευτικά μηχανήματα. Η αύξηση της χρηματοδότησης, η οποία έχει κατακυληθεί τα τελευταία χρόνια, είναι αναγκαία όσο ποτέ άλλοτε.

Έξω οι εργολάβοι

Οι εργαζόμενοι στην Υγεία συγκρούονται επίσης με την ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών και τομέων της υγείας. Απαιτούν να φύγουν όλοι οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία, ενώ μεγάλες διαστάσεις έχει πάρει η εναντίωση στο νοσοκομείο Εθήρας. Το νοσοκομείο, για το οποίο «περηφανεύεται» η κυβέρνηση, λειτουργεί καθαρά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια τόσο για τους ασθενείς όσο και για το προσωπικό. Ταυτόχρονα, αποδυναμώθηκαν άλλα νοσοκομεία, όπως το Αττικό για να μετατεθούν εκεί εργαζόμενοι έτσι ώστε ο Τσίπρας να κάνει τα εγκαίνιά του μέσα στον Ιούλη που μας πέρασε.

Η πανελλαδική απεργιακή κινητοποίηση στις 6 Οκτώβρη είναι η συνέχεια των κινητοποιήσεων όλου του προηγούμενου διαστήματος από το κίνημα των υγειονομικών. Το καυτό κινηματικό Φθινόπωρο που διανύουμε ξεκίνησε με το Καραβάνι της Υγείας στις 9 Σεπτεμβρη στη Θεσσαλονίκη, με

την πορεία που ξεσήκωσε όλα τα νοσοκομεία της συμπρωτεύουσας και έβαλε την πίεση στις ηγεσίες των Ομοσπονδιών να επαναλάβουν αυτή την πετυχημένη κινητοποίηση την Πέμπτη 6/10 και στην Αθήνα.

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία ξεκίνησαν στις 9/9 και ακολούθησαν οι δάσκαλοι με την 24ωρη απεργία στις 15 Σεπτεμβρη, οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ και τις άλλες ΔΕΚΟ με τις απεργιακές κινητοποιήσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, οι εργαζόμενοι στον ΟΑΣΘ που παλεύουν για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους.

Παρά την προσπάθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας να ρίξει τους τόνους σε όλα τα σημεία, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων αποδεικνύουν ότι η οργάνωση από τα κάτω φέρνει αποτελέσματα. Αναγκάζει τις ηγεσίες των σωματείων και των ομοσπονδιών να κινηθούν. Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για τη συγκρότηση ενός ενιαίου εργατικού μετώπου ενάντια σε όλες τις επιθέσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση παρά με το κουαρτέτο έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για το ξήλωμα παλιών και νέων Μνημονίων.

Η επιτυχία της απεργίας και της πορείας του Καραβανιού της Υγείας στις 6 Οκτώβρη είναι κρίσιμη για τη συνέχεια. Η αντικαπιταλιστική αριστερά που πρωταγωνιστεί στην οργάνωση της κινητοποίησης προτείνει κλιμάκωση με νέα 48ωρη πανελλαδική πανυγειονομική απεργία για να αναγκαστεί η κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργαζόμενων.

Νεκτάριος Δαργάκης

Συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας στις 28/9

εντατικοποίηση.

Αντιπροσωπεία της διαδήλωσης συναντήθηκε με τον Π. Πολάκη, αναπληρωτή υπουργό Υγείας. Ο Πολάκης επανέλαβε τις υποσχέσεις που είχε δώσει ο Τσίπρας στην ομιλία του στη ΔΕΘ ότι θα γίνουν δέκα χιλιάδες προσλήψεις στα νοσοκομεία. Μάλιστα, επιχείρησε να συγκεκριμενοποιήσει τις υποσχέσεις έως το 2019. Ανέφερε ότι θα γίνουν από δύο χιλιάδες προσλήψεις μόνιμων γιατρών

το χρόνο μέχρι τότε, ενώ θα προσληφθούν και 1200 νοσηλευτές. Τα μέλη της αντιπροσωπείας εξήγησαν ότι αυτά έχουν ακουστεί πολλές φορές αλλά τίποτα δεν έχει πραγματοποιηθεί.

Όσον αφορά τους εργολαβικούς εργαζόμενους, ο Πολάκης ανέφερε ότι ναι μεν οι εργολάβοι θα φύγουν, αλλά οι «καθαρίστριες θα υπογράφουν διετή σύμβαση». Εξήγησε ότι αν μείνουν παραπάνω στην ίδια θέση, αυτό θα δημιουργούσε προϋπο-

θέσεις για την μετατροπή των συμβάσεων τους σε αορίστου χρόνου, πράγμα που αντίκειται στις μνημονιακές συμφωνίες.

Με απλά λόγια, ανακοίνωσε ότι οι εργολαβικοί εργαζόμενοι θα ανακυκλώνονται κάθε δύο χρόνια. Τα σωματεία τονίζουν ότι θα συνεχίσουν να στηρίζουν τους εργολαβικούς εργαζόμενους μέχρι τη δικαίωσή τους και θα οργανώσουν νέες κινητοποιήσεις με πρώτο σταθμό την απεργία στις 6 Οκτώβρη.

των απεργών στα Νοσοκομεία

«Να κλιμακώσουμε απεργιακά μέχρι τη νίκη» καλεί το εξώφυλλο του νέου τεύχους του «Νυστεριού» που κυκλοφόρησε εν όψει της απεργίας στις 6 Οκτώβρη. Στο νέο τεύχος υπάρχουν ανταποκρίσεις για την κατάσταση των νοσοκομείων και προτάσεις για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων.

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου, ειδικευόμενη γιατρός στο Γεννηματά εξηγεί πως έφτασε να καλεστεί η απεργία στις 6/10 μετά την επιτυχία του Καραβανιού της Υγείας στη Θεσσαλονίκη. Αναφέρεται ακόμα στις δυνατότητες του κινήματος απέναντι σε μια κυβέρνηση που είναι με την πλάτη στον τοίχο και θυμίζει ότι το «ΕΣΥ φτιάχτηκε κάτω από την πίεση ενός ορμητικού κινήματος που γκρέμισε τη Χούντα και καθόρισε την Μεταπολίτευση». Για τη συνέχεια τονίζει πως «διεκδικούμε από τις Ομοσπονδίες της υγείας απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση με νέα 48ωρη πανελλαδική πανυγειονομική απεργία».

Η Ζαννέτα Λυσικάτου, ειδικευόμενη γιατρός στον Άγιο Σάββα γράφει για τις μάχες που είναι μπροστά: τις αντιδραστικές αλλαγές στο συνδικαλιστικό νόμο και το ειδικό μισθολόγιο. Εξηγεί ακόμα πως λειτουργεί η ΑΕΜΥ Α.Ε., ο φορέας λειτουργίας του νοσοκομείου Θήρας, του πρώτου ιδιωτικού νοσοκομείου μέσα στο ΕΣΥ. Τέλος, τονίζει πως οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για προσλήψεις μπορούν να γίνουν πραγματικότητα «μόνο με απεργιακή πίεση». Η Μαρία Αλιφιέρη, τεχνολόγος από το Αγλαΐα Κυριακού καταγγέλλει ότι το Ακτινολογικό του νοσοκομείου είναι ένα βήμα πριν το κλείσιμο «λόγω των τραγικών ελλείψεων που υπάρχει σε προσωπικό».

Η Κατερίνα Αβραμίδου, εργαζόμενη στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης γράφει για την ανάγκη προσλήψεων, ενώ ο Βασίλης Λευθεριώτης, ειδικευόμενος γιατρός μεταφέρει την εικόνα από τον Ερυθρό Σταυρό όπου θα συμμετέχουν «σύσσωμοι στο Καραβάνι της Υγείας».

Από τον Άγιο Σάββα όπου οι ελλείψεις προσωπικού φτάνουν τις 493 γράφουν ο Κώστας Καταραχιάς και ο Ν.Κ. Εκτός από τις ελλείψεις καταγγέλλουν και τη «μη σωστή λειτουργία και συντήρηση» των μηχανημάτων αποστείρωσης που εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους ασθενείς. Ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός και μέλος του ΔΣ της ΕΝΙΘ γράφει για τους επικουρικούς γιατρούς. Οι συμβάσεις τους πλέον δεν θα ανανεώνονται με αποτέλεσμα να πεταχτούν έξω από τη δημόσια υγεία. «Η μάχη για να μην απολυθεί κανένας επικουρικός γιατρός ή εργαζόμενος είναι κομβική μάχη όλου του υγειονομικού κινήματος» αναφέρει χαρακτηριστικά.

Το οπισθόφυλλο του «Νυστεριού» καλεί σε μαζική συμμετοχή στη διεθνή συνάντηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού που γίνεται στις 15-16 Οκτώβρη στο Ρουφ με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ.

Πανελλαδικός ξεσηκωμός

Εντείνονται οι προετοιμασίες σε όλα τα νοσοκομεία για μαζική συμμετοχή των εργαζόμενων στο Καραβάνι της Υγείας στις 6 Οκτώβρη. Οι εργαζόμενοι από το Νοσοκομείο Γεννηματάς θα συμμετέχουν από την αρχή της πορείας στις 7πμ στο ΕΚΑΒ.

Ο Κώστας Κωσταρέλος, τεχνολόγος ακτινολόγος στο νοσοκομείο μας είπε: «Κάναμε ανοιχτή συνάντηση της απεργιακής επιτροπής την προηγούμενη εβδομάδα, συζητήσαμε για την πρωτοβουλία στις 6 Οκτώβρη. Κάναμε μοίρασμα με ανακοινώσεις στην πύλη του νοσοκομείου όπου ενημερώναμε τόσο τους συναδέλφους, όσο και τον κόσμο που ερχόταν στο νοσοκομείο. Έχουμε αξιοποιήσει τις αφίσες και τα αυτοκόλλητα που έχουν βγει για την απεργία. Όπως όλα τα νοσοκομεία και το δικό μας είναι υποστελεχωμένο. Η λειτουργία του νοσοκομείου είναι παράνομη αφού διαθέτουμε λιγότερο προσωπικό από ό, τι προβλέπει

ο εργασιακός κώδικας. Εμείς παρόλα αυτά αγωνιζόμαστε και προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στον κόσμο που έρχεται στο νοσοκομείο».

Ο Πάνος Λιαπόπουλος, μέλος του ΔΣ του σωματίου εργαζόμενων στο Παίδων Πεντέλης μας δήλωσε: «Έχουμε πάρει απόφαση συμμετοχής στην κινητοποίηση

στις 6 Οκτώβρη. Έχουμε επεκτείνει τη στάση εργασίας που έχουν καλέσει οι Ομοσπονδίες με απόφαση του ΔΣ, ουσιαστικά θα κάνουμε 24ωρη απεργία. Τα νοσοκομεία είναι σε αναβρασμό. Η εντατικοποίηση δεν πάει άλλο. Υπάρχει ανάγκη για μαζικές προσλήψεις και για αύξηση της χρηματοδότησης. Έχουμε κάνει περιοδεία μέσα στο νοσοκομείο και έχουμε κολλήσει την αφίσα του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και της ΠΟΕΔΗΝ. Προσανατολιζόμαστε να συμμετέχουμε από την αρχή της πορείας, από το ΕΚΑΒ στις 7 το πρωί, αφού είμαστε νοσοκομείο που βρίσκεται στα βόρεια προάστια».

Η Κατερίνα Αβραμίδου μας μίλησε για τις προετοιμασίες στη Θεσσαλονίκη: «Η ΠΟΕΔΗΝ μετά από αίτημα των εργαζόμενων βάζει λεωφορείο που θα ξεκινήσει στη 1 το μεσημέρι της Τετάρτης 5 Οκτώβρη από το Γεννηματά. Μέχρι την Παρασκευή 30 του Σεπτεμβρίου είχαν δηλώσει συμμετοχή 25 άτομα, σίγουρα θα αυξηθεί και άλλο. Θέλω όμως να δηλώσω ότι υπάρχει μεγάλη δυσκολία να συμμετέχει κανείς στην κινητοποίηση. Όχι επειδή ο κόσμος δεν θέλει, αλλά λόγω των συνθηκών που υπάρχουν στα νοσοκομεία. Από τη μία υπάρχει η εντατικοποίηση της δουλειάς σε βαθμό εξάντλησης. Όλο το προσωπικό είναι κουρασμένο από τις απαντρές βάρδιες. Από την άλλη υπάρχει ο αποδεκατισμός του προσωπικού. Το προσωπικό ίσα που φτάνει να καλύψει το προσωπικό ασφαλείας. Παρόλα αυτά, το παλεύουμε να οργανώσουμε την κινητοποίηση. Στις 30/9 κάναμε ανοιχτή σύσκεψη μέσα στο χώρο του νοσοκομείου, στην Κιβωτό, για να οργανώσουμε το κατέβασμα. Η πλειοψηφία του ΔΣ δεν έχει μπει μπροστά να

οργανώσει την κινητοποίηση, υποτιμά την πανελλαδική απεργία».

Και οι φοιτητές

Στη μάχη της 6 Οκτώβρη έχουν μπει και οι φοιτητές των Ιατρικών Σχολών. Η Λουίζα Γκίκα, φοιτήτρια της Ιατρικής Ιωαννίνων μας είπε λίγο πριν ξεκινήσει η συνέλευσή στη σχολή της την Τρίτη 4/10: «Καλούμε τη συνέλευση για να στηρίξουμε την κινητοποίηση του Καραβανιού της Υγείας. Παλεύουμε μαζί με τους εργαζόμενους των νοσοκομείων για δωρεάν δημόσια υγεία, για να' ναι ανοιχτά τα νοσοκομεία για τους φτωχούς, τους ανασφάλιστους και τους πρόσφυγες. Θα συμμετέχουμε στην αποστολή των σωματείων από την πόλη μας. Την προηγούμενη εβδομάδα κάναμε τρεις εξορμήσεις στα νοσοκομεία της Δουρούτη και του Χατζηκώστα για να δείξουμε την συμπαράστασή μας στους εργαζόμενους. Την Παρασκευή 30/9 έγινε κινητοποίηση στο Χατζηκώστα από το Σύλλογο των εργαζόμενων αφού τους επισκέφτηκε ο υπουργός Υγείας, Ξάνθος. Απαράδεκτη ήταν η στάση του διοικητή που πρότεινε να μειωθεί η χρηματοδότηση των νοσοκομείων από την υπόλοιπη Δυτική Ελλάδα για να έχει χρηματοδότηση το νοσοκομείο εδώ. Δεν είναι αυτή η λύση».

Από την Ιατρική Πάτρας μας μίλησε ο Νεκτάριος Χάινταρ. «Έχουμε κυκλοφορήσει προκήρυξη από το σχήμα της ΕΑΑΚ που καλεί σε συμμετοχή στην κινητοποίηση και θα ενημερώσουμε με εξορμήσεις όλους τους φοιτητές. Η Υγεία μας αφορά όλους και εμάς ως φοιτητές Ιατρικής ακόμα παραπάνω αφού αυτό θα είναι το εργασιακό μας μέλλον. Είναι ευκαιρία να μεταφέρουμε το αγωνιστικό κλίμα των νοσοκομείων μέσα στις σχολές μας. Θα είμαστε στο πούλμαν που θα ξεκινήσει από το νοσοκομείο στο Ρίο την Πέμπτη στις 6πμ».

Ενωμένοι ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες

Στις 15 και 16 Οκτώβρη αντιπροσωπείες αντιρατσιστικών αντιφασιστικών κινήσεων από δέκα χώρες της Ευρώπης θα βρεθούν στην Αθήνα, ύστερα από πρόσκληση της ΚΕΕΡΦΑ, για να συμμετάσχουν στη Διεθνή Συνάντηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Μαζί τους θα βρεθούν ανάλογες αντιπροσωπείες από όλη την Ελλάδα που συνεχίζουν να δίνουν τη μάχη στο πλευρό των προσφύγων ενάντια στα κλειστά σύνορα και τη Συμφωνία ΕΕ Τουρκίας, διεκδικώντας το δικαίωμα στο άσυλο, τη στέγη, την Υγεία και την Παιδεία για όλους τους πρόσφυγες.

Σε μια περίοδο που η δίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής φτάνει σε κρίσιμο σημείο και τα τάγματα εφόδου επιχειρούν να επανεμφανιστούν στη Χίο, τη Λέσβο και το Ρέθυμνο, η πάλη για την υπεράσπιση των προσφύγων πάει χέρι χέρι με τη μάχη για να μην αφήσουμε την ακροδεξιά να σηκώσει κεφάλι μετατρέποντας του πρόσφυγες και τους μετανάστες στους αποδιοπομπαίους τράγους της κρίσης.

Το περασμένο Σάββατο στη Γαλλία, η αστυνομία αντιμετώπισε με δακρυγόνα και αντλίες νερού διαδηλωτές, πρόσφυγες, μετανάστες και αλληλέγγυους, έξω από τη «ζούγκλα» του Καλαί, όπου χιλιάδες ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες περιμένοντας να ανοίξουν τα σύνορα για να περάσουν στην Βρετανία. Η αστυνομία σταμάτησε εκατοντάδες διαδηλωτές που ξεκίνησαν από το Παρίσι με 4 λεωφορεία, στα διόδια που βρίσκονταν σε απόσταση 48 χιλιομέτρων από το λιμάνι του Καλαί. Η διαδήλωση είχε απαγορευτεί από την κυβέρνηση. Ο Ολάντ είχε δεσμευτεί για το κλείσιμό του μέχρι το τέλος του χρόνου.

Στο Λονδίνο

Οι μάχες ενάντια στο κλείσιμο των συνόρων και την πολιτική του ρατσισμού συνεχίζονται και από την άλλη πλευρά των συνόρων, τη Βρετανία. Το Σάββατο 8 Οκτώβρη στο Λονδίνο, η κίνηση Stand up to racism διοργανώνει διεθνή συνάντηση ενάντια στην κυβέρνηση στη **Τερέζα Μέι** που μετά το Brexit, παίζει μαζί με τις κυβερνήσεις της ΕΕ το χαρτί του ρατσισμού ενώ η επέμβαση στην Συρία δείχνει το πιο φρικιαστικό της πρόσωπο. Σε αυτή τη διεθνή συνάντηση, τα συνδικάτα της Βρετανίας δίνουν το παρόν, όπως και ο επανεκλεγμένος πρόεδρος των Εργατικών **Τζέρεμι Κόρμπιν** που δηλώνει την στήριξη του στην πολιτική των ανοιχτών συνόρων. Η ΚΕΕΡΦΑ έχει προσκληθεί και θα πάρει μέρος.

Στην Ελλάδα οι μάχες ενάντια στο κλείσιμο των συνόρων, τα στρατόπεδα φυλακές, τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα και τις απελάσεις των προσφύγων συνεχίζονται. Όπως αναφέρει δημοσίευμα των Financial Times, κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής το Σάββατο 24/9 η **Άνγκελα Μέρκελ** επέτληξε την Ελλάδα για τους χειρισμούς στο θέμα του προσφυγικού, ζητώντας «να τα πάει καλύτερα» στην απέλαση προσφύγων, που απέτυχαν να πάρουν άσυλο.

Η Διεθνής Συνάντηση και η Πανελλαδική Συνέλευση είναι ευκαιρία για το συντονισμό και το δυνάμωμα του κινήματος ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό.

Έχουν ήδη δηλώσει συμμετοχή αγωνιστές και αγωνίστριες των κινήσεων αλληλεγγύης, πρόσφυγες, συλλογικότητες του αντιφασιστικού κινήματος, κοινότητες μεταναστών, σωματεία εργαζομένων, κινήσεις καλλιτεχνών, πρωτοβουλίες του κινήματος LGTBQI+, κινήσεις αναπήρων, Ρομά καθώς και η πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Κατερίνα Θωίδου

Το καλοκαίρι στη Γαλλία είχαμε μια ρατσιστική καμπάνια μεγάλης έντασης. Με τη στήριξη της κυβέρνησης Βαλς, δήμαρχοι απαγόρευσαν στις γυναίκες να φοράνε μπουρκίν, στοχεύοντας έτσι άμεσα τις μουσουλμάνες. Στην πραγματικότητα αυτή η επίθεση συνδέεται με την ένταση της καταστολής και της πολεμοκάπηλης πολιτικής της κυβέρνησης. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης μονιμοποιείται. Οι κάτοικοι των λαϊκών γειτονιών ζουν μια μόνιμη αστυνομική παρουσία με συχνές επιθέσεις. Τον περασμένο Ιούλη, σκοτώθηκε ο Αντάμ Τραορέ από την αστυνομία. Κόσμος άρχισε να κινητοποιείται ενάντια στην απώρησή της αστυνομίας.

Παράλληλα ο Ολάντ ενισχύει την γαλλική στρατιωτική παρουσία στη Συρία και στην Αφρική. Η ένταση των συγκρούσεων αυξάνει και τον αριθμό των προσφύγων. Αυτοί οι μετανάστες κυνηγούνται από την αστυνομία. Στο Παρίσι οι σκηνές τους καταστρέφονται από την αστυνομία, γίνονται προσαγωγές προσφύγων και αλληλέγγυων.

Το Σάββατο 1η Οκτώβρη η διαδήλωση συμπαραστάσης

ΓΑΛΛΙΑ

Διαδήλωση στο Καλαί το Σάββατο 1η Οκτώβρη

τους μετανάστες στη «ζούγκλα» του Καλαί απαγορεύτηκε, η αστυνομία σταμάτησε τα πούλμαν πριν φτάσουν το Καλαί, και αποκλείστηκε το στρατόπεδο των προσφύγων για να μην πάνε στη διαδήλωση. Μετά την απόφαση της κυβέρνησης να διαλύσει το στρατόπεδο, απαγορεύονται όλες οι διαδηλώσεις που έχουν σαν αίτημα το άνοιγμα των συνόρων, ενώ η μόνη λύση για τους κατοίκους της «ζούγ-

κλας» του Καλαί είναι να περάσουν στη Βρετανία. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, το φασιστικό κόμμα της Δεπέν αποκτά σημαντική επιρροή μέσα στον πληθυσμό, κυρίως σε περιοχές χτυπημένες από την κρίση και την ανεργία. Έχει έτσι μεγάλες πιθανότητες να είναι μπροστά στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών τον ερχόμενο Απρίλη.

Απέναντι σε αυτό, το κίνημα ενάντια στο νόμο για τα

εργασιακά ανέδειξε πλαίσια αντίστασης, αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, ενάντια στην αστυνομική βία, δράσεις ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο και φασιστικά γκρουπούσκουλα στο Παρίσι και στη Λυών. Χρειάζεται όμως να συντονιστούν και να μεγαλώσουν ώστε να το κίνημα να μπορεί να απαντήσει.

Πιέρ Στάνερ

ΕΛΒΕΤΙΑ

Μετά το περσινό κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, που στην Ελβετία μεταφράστηκε σε κινητοποιήσεις στους δρόμους, σε καταλήψεις κτιρίων για τη στέγαση των προσφύγων αλλά και σε μια καμπάνια με το όνομα «Κ' εγώ κρυβω έναν πρόσφυγα», η ελβετική κυβέρνηση περνά στην αντιμετώπιση με προσαγωγές και έρευνες στα σπίτια των αλληλέγγυων και με επαναπροωθήσεις ανθρώπων που δεν δικαιούνται να κάνουν αίτηση ασύλου.

Εδώ και ένα μήνα χιλιάδες πρόσφυγες βρίσκονται εγκλωβισμένοι στα Ιταλο-Ελβετικά σύνορα με απόφαση της ελβετικής κυβέρνησης. Πέρα όμως από την επίθεση στους πρόσφυγες η ρατσιστική συγκυβέρνηση κέντρου-δεξιάς ακροδεξιάς εντείνει και την ισλαμοφοβική καμπάνια προωθώντας ένα δημοψήφισμα για την απαγόρευση της μπουρ-

Λωζάνη 1 Οκτώβρη

κας σε εθνικό επίπεδο καθώς και της μαντίλας στα σχολεία σε κάποια καντόνια.

Όλες αυτές οι επιθέσεις στοχεύουν τους περίπου 400.000 μουσουλμάνους κατοίκους, παλιούς και νέους όμως δεν περιορίζονται σε αυτούς. Μια νέα φορολογική μεταρρύθμιση που προωθεί-

ται χειροτερεύει ακόμα περισσότερο την ήδη άδικη φορολόγηση σχεδόν όλων των μεταναστών, που δεν έχουν σχεδόν κανένα δικαίωμα έκπτωσης κάποιων εσόδων από την δήλωση τους και χαρίζει εκατομμύρια στις πολυεθνικές που εγκαθίστανται στη χώρα. Στη Λωζάνη η τοπική κυβέρνηση αποφάσισε πρόσφατα να απαγορεύσει την επεταία, βάζοντας έτσι στο στόχαστρο και την ήδη περιθωριοποιημένη κοινότητα των Ρομά.

Απέναντι σε αυτή την επίθεση το αντιρατσιστικό κίνημα δεν έχει μείνει μουδιασμένο. Παρά την μεγάλη αδυναμία της οργανωμένης αριστεράς να αρθρώσει λόγο απέναντι στον ιδεολογικό οχέτο

και στις επιθέσεις, χιλιάδες άνθρωποι και δεκάδες συλλογικότητες οργανώνουν την αντίσταση σε τοπικό αλλά και εθνικό επίπεδο. Το περασμένο Σάββατο, μέσα από έναν πανελβετικό συντονισμό οργανώθηκε στη Λωζάνη μια διαδήλωση ενάντια στο ρατσισμό και τις συνθήκες του Δουβλίνου. 3500 χιλιάδες άτομα πλημμύρισαν το κέντρο της Λωζάνης φωνάζον-

τας «Όχι τους πρόσφυγες όχι τους μετανάστες, την Σομαρουγκά (υπουργός δικαιοσύνης και δημόσιας τάξης) πρέπει να απελάσουμε» και «Μετανάστες και Ελβετοί, Ενωμένοι Νικητές» και κράτησαν γεμάτο το κέντρο μέχρι τη νύχτα με συναυλίες και ομιλίες. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη διαδήλωση στην πόλη εδώ και πολλά χρόνια. Την επόμενη, δεκάδες ακτιβιστές απ' όλη τη χώρα συγκεντρώθηκαν, σε ένα απο τα καταφύγια προσφύγων της πόλης, για να συζητήσουν πώς οργανώνουμε τη συνέχεια.

Ενα πρώτο βήμα που αποφασίστηκε ήταν η συμμετοχή μας στη διεθνή συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνα, ώστε να ανταλλάξουμε εμπειρίες από τους αγώνες μας αλλά και να οργανώσουμε το αντιρατσιστικό κίνημα διεθνώς. Για το κίνημα στην Ελβετία που τώρα προσπαθεί να χτίσει έναν πανεθνικό συντονισμό, οι εμπειρίες των συντρόφων από χώρες που έχουν ήδη κάνει αυτά τα βήματα έχουν τεράστια σημασία.

Δημήτρης Δασκαλάκης

ΠΟΕΣΥ

Η Πανελληνία Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) εκφράζει την απόλυτη στήριξη της στους συναδέλφους της Λέσβου και της Χίου, που το τελευταίο διάστημα λόγω της κάλυψης στο προσφυγικό ζήτημα, δέχονται απειλές και προπηλακισμούς από ακροδεξιά – ρατσιστικά στοιχεία, θέμα για το οποίο έχει ήδη υπάρξει ενημέρωση των Εισαγγελικών Αρχών.

Η μέχρι σήμερα ατιμωρησία των στοιχείων αυτών να έχει αποθρασύνει, με αποτέλεσμα να δημιουργούν συνεχώς περιστατικά, όπως αυτά που πρόσφατα σημειώθηκαν με προκλήσεις μελών της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο όπου διεξάγεται η σχετική δίκη, αλλά και τραμπουκισμούς σε βάρος δημοκρατικών πολιτών σε άλλα σημεία της χώρας (Ρέθυμνο, κλπ).

Η ΠΟΕΣΥ καλεί κάθε συνάδελφο να καταγγείλει όσα τέτοια περιστατικά αντιληφθεί και να συνεχίσει να δίνει τη μάχη της ενημέρωσης, που σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να εμποδίσουν τραμπουκισμοί και απειλές.

Επίσης η ΠΟΕΣΥ καλωσορίζει και χαιρετίζει τις ξένες αντιπροσωπείες αντιφασιστικών και αντιρατσιστικών κινήσεων που θα επισκεφτούν στις 15 και 16 Οκτωβρίου τη χώρα μας στα πλαίσια διεθνούς διήμερου της ΚΕΕΡΦΑ.

Τέλος, η Ομοσπονδία των δημοσιογράφων χαιρετίζει τις φωνές της λογικής που ψώνουν γονείς και μαθητές σε αρκετά σχολεία της χώρας που δηλώνουν την ευαρέσκειά τους στο να φοιτήσουν μαζί με τα ελληνόπουλα και τα προσφυγόπουλα.

Η Ελλάδα υπήρξε χώρα που είδε στο παρελθόν τα παιδιά της να γίνονται πρόσφυγες και χρέος των δημοσιογράφων είναι τόσο να διασώζουν την ιστορική μνήμη και να μην αφήνουν έδαφος στην αναβίωση ακραίων ξενόφобων αντιλήψεων και πρακτικών.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΕΣΥ

Ρατσισμός Α.Ε.

Δύο σημαντικές διαπιστώσεις αναφορικά με το μεταναστευτικό. Πρώτη, η μετανάστευση δεν είναι πρόβλημα. Είναι κοινωνικό φαινόμενο και μάλλον στα διαχρονικό και οικουμενικό. Δεύτερη, στην εποχή της πιο σκληρής επίθεσης του νεοφιλελευθερισμού είναι απόλυτα λογικό να μπει και η μετανάστευση στην γκιλοτίνα του κερδοσκοπικού και της εκμετάλλευσης.

Η εκμετάλλευση του μεταναστευτικού, όπως τη βιώνουμε τουλάχιστον στην περιοχή μας έχει δύο πλευρές. Την κατ'επίφαση νόμιμη και φυσικά τη μαύρη και την παράνομη. Αναφορικά με τη δεύτερη αρκεί να πούμε πως η δράση των διακινητών ξεκινά μέσα από τις ίδιες τις χώρες – αφετηρίες μέχρι και τις χώρες τελικού προορισμού. Το “καξίδι” από τη Συρία στη Γερμανία το 2015 είχε κόστος περίπου 3.000 το “κεφάλι”. Μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας η τιμή έχει ανέβει περίπου στις 10.000. Πάντα φυσικά με την σκοτεινή ανοχή των αρχών πολλών χωρών.

Η υιοθέτηση της πολιτικής των κλειστών συνόρων και των φρακτών το μόνο ουσιαστικό αποτέλεσμα που έχει επιφέρει, όπου κι αν εφαρμόστηκε ήταν απλά να αυξήσει τη δυσκολία της μετάβασης και φυσικά το αντίτιμο στους διακινητές.

Η άλλη πλευρά της εκμετάλλευσης του μεταναστευτικού ζητήματος έχει να κάνει με τη δράση των κρατών, των πολυεθνικών και των τοπικών συμφερόντων. Το ζήσαμε και το ζούμε στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου τα τελευταία δύο χρόνια. Ένα τεράστιο γαϊτανάκι έχει σπηθεί από κράτη Διεθνείς Οργανισμούς, μικρές και μεγάλες ΜΚΟ, πολυεθνικές, εργολάβους, προμηθευτές. Ένα γαϊτανάκι στις πλάτες των εργαζομένων και των μεταναστών (πολλοί φέρουν και τις δύο ιδιότητες ταυτόχρονα) και γύρω φυσικά από δισκατομμύρια ευρώ ή δολάρια. Προσθέστε σε αυτά τα δισκατομμύρια που θα πάρει η Τουρκία στο πλαίσιο της γνωστής Συμφωνίας του Μαρτίου.

Για να κρατήσει όμως την ευσταθεία του ένα τέτοιο μαύρο παρα-σύστημα πολλών και αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων χρειάζεται ένα βασικό συστατικό: το φόβο. Το φόβο που πρέπει να έχουν οι ίδιοι οι μετανάστες και το φόβο που πρέπει να διακατέχει τις κοινωνίες που τους δέχονται.

Οι μισαλλόδοξες και οι ρατσιστικές κραυγές λειτουργούν για τα δύο παραπάνω παραστρατήματα σαν τη σαβούρα στο αμπίρι, που κρατάει το σαπιοκάροβο σταθερό στην πλεύση του. Και η σαβούρα βουλιάζει πάντα μαζί με το πλοίο. Καλή αντάμωση στις 15 Οκτώβρη.

Ηλίας Μαραβάς, δημοσιογράφος ΕΡΤ Αγαιού

Αναχωρήσεις με καράβια, τρένα και πούλμαν:

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/10
ΡΕΘΥΜΝΟ: ΚΤΕΛ 7μμ, 6937799627
ΗΡΑΚΛΕΙΟ: Λιμάνι 8μμ, 6977783666
ΧΑΝΙΑ: Λιμάνι 8μμ, 6972715314

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/10
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Σταθμός ΟΣΕ 7μμ, 6974770802, 6936127797
ΞΑΝΘΗ: Πλ. Ελευθερίας 5μμ, 6987745669
ΓΙΑΝΝΕΝΑ: ΚΤΕΛ 8μμ, 6970104366
ΠΑΤΡΑ: Εργατικό Κέντρο Πάτρας 9μμ, 6970988678
ΒΟΛΟΣ: Σταθμός ΟΣΕ 7μμ, 6974820870

Για να συμμετέχετε μπορείτε να στείλετε email στο antiracismfascism@yahoo.gr
Επικοινωνείτε με τα τηλ.: 6932828964, 2103232871

Διεθνής Συνάντηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού και Πανελλαδική Συνέλευση 15.16 Οκτώβρη

Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ, στο Ρούφ (Πειραιώς και Π. Ράλλη) Αθήνα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 15/10
Προσέλευση 2μμ-3μμ
ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
3μμ-5.30μμ.
Οι πρόσφυγες πολιορκούν τη ρατσιστική Ευρώπη-φρούριο. Είναι όλοι καλοδεχούμενοι!
6.30μμ-8.30μμ
Η ισλαμοφοβία-το νέο πρόσωπο του ρατσισμού
ΚΥΡΙΑΚΗ 16/10
11μμ-2.00μμ
Η καμπάνια για τη δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής και η πάλι ενάντια στο φασισμό στην Ευρώπη
2.00μμ-3μμ
Αποφάσεις, πρόγραμμα δράσης

Στη ιστοσελίδα της ΚΕΕΡΦΑ (www.antiracismfascism.org) μπορείτε να βρείτε χαιρετισμούς εκπροσώπων αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών κινήσεων και πρωτοβουλιών από το διεθνές κίνημα και από όλη την Ελλάδα που θα συμμετέχουν στο Δίημερο 15-16 Οκτώβρη.

Σε συγκέντρωση – συναυλία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες κάλεσε η ΑΔΕΔΥ Χίου για τις 7/10 σαν απάντηση στις ρατσιστικές προκλήσεις «αγανακτισμένων πολιτών» και φασιστών της Χρυσής Αυγής σε βάρος μεταναστών, που έγιναν κάτω από την κάλυψη της αστυνομίας.

Οι «αγανακτισμένοι πολίτες» ντύθηκαν στη συνέχεια μια «ακομμάτιστη» προβιά με την οποία κάλεσαν σε μια ακόμη αντιπροσφυγική συγκέντρωση στις 28/9, δήθεν για να εκφράσουν ειρηνικά την ανησυχία τους για την κατάσταση του νησιού. Κρατώντας αρχικά κρυφή την ταυτότητά τους, οι διοργανωτές επιχείρησαν με αυτή την προσπάθεια να δείξουν ότι εκ-

ΧΙΟΣ Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες

φράζουν το κοινό αίσθημα του κόσμου της Χίου. Λίγο μετά ωστόσο η Νέα Δημοκρατία πήρε θέση υπέρ της κινητοποίησης αυτής, ενώ οι παρατάξεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ στη Χίο τη στήριξαν (με ομιλητές και κάλεσμα).

Τον πραγματικό τόνο όμως δίνει η ανταπόκριση στο συλλαλητήριο κατά του ρατσισμού. Η ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ Χίου αναφέρει: «Καλούμε [...] να οργανωθεί ένα παγ-

χιακό συλλαλητήριο-συναυλία, όχι της ξενοφοβίας και του υφέρποντος ρατσισμού, αλλά της πάλης και του κοινού αγώνα για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων Ελλήνων και προσφύγων».

Στο κάλεσμα έχει ανταποκριθεί ο **Σύλλογος Ιδιωτικών Υπαλλήλων και Εμποροϋπαλλήλων Χίου**, ο οποίος αναφέρει σε ανακοίνωσή του: «Με τη κινητοποίησή μας τον Ιούνη δείξαμε ότι Έλληνες και ξένοι εργά-

τες δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Ίσα ίσα πολλά περισσότερα μας ενώνουν». Ο **Παγχιακός Σύλλογος ΑμεΑ** καλεί επίσης στην κινητοποίηση: «Πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι με αναπηρία νιώσαμε την άδικη και ρατσιστική αντιμετώπιση από την πολιτεία [...] Απομονώνουμε αυτούς που ενοχοποιούν για τα προβλήματα τους πρόσφυγες, δηλαδή τα θύματα, και αθώνουν τους υπεύθυνους [...] Δε θα φαγωθούμε μεταξύ μας. Ενωμένοι θα διεκδικήσουμε αυτά που δικαιούται ο κάθε άνθρωπος στην Ελλάδα και στον κόσμο του 2016».

Απόφαση πήρε και το ΔΣ του **Σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου Χίου (ΣΕΣΝΟΧ)** αναφέροντας: «Την κοινωνία την υποβαθμίζει η ανεργία, η φτώχεια, οι ελαστικές μορφές εργασίας, η διάλυση των μονάδων υγείας και παιδείας, το τσάκισμα της κοινωνικής ασφάλισης και ο πόλεμος που γεννά πρόσφυγες και μετανάστες. Απέναντι σε όλα αυτά έχουμε ταχθεί να υπηρετούμε τον συνάνθρωπο μας ανεξάρτητα κοινωνικής τάξης, χρώματος, φυλής ή θρησκείας, 24 ώρες το 24ωρο, 365 ημέρες το χρόνο [...] Κάτω από αυτό το πλαίσιο το Δ.Σ. του ΣΕΣΝΟΧ αποφάσισε να συμμετάσχει στο παγχιακό συλλαλητήριο-συναυλία κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, την Παρασκευή 7 Οκτώβρη και ώρα 7 μ.μ. στην πλατεία Βουνακίου».

ΑΤ ΟΜΟΝΟΙΑΣ Κάτω τα χέρια από τους πρόσφυγες

Οι καταλήψεις στέγης προσφύγων, μαζί με εκατοντάδες αλληλέγγυους/ες και αντιφασίστες/στριες απάντησαν δυναμικά στην προσαγωγή και κακοποίηση πέντε ανήλικων προσφύγων από την αστυνομία. Πιο συγκεκριμένα, στις 27/9, η αστυνομία προσήγαγε πέντε προσφυγόπουλα, τα οποία και κράτησε στο ΑΤ Ομόνοιας για ώρες. Κρατήθηκαν επίσης και οι δύο νεαροί πρόσφυγες που ήταν μαζί τους. Ο λόγος ήταν οι υποψίες ότι πρόκειται για ...οπλισμένη ομάδα, επειδή κρατούσαν πλαστικά όπλα για μια θεατρική παράσταση!

Η απάντηση του κινήματος έγινε αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση του γεγονότος από τη δικηγόρο της οικογένειας ενός από τα θύματα. Στις 30/09, εκατοντάδες συμμετείχαν στο συλλαλητήριο που κάλεσε το **Συντονιστικό καταλήψεων στέγης προσφύγων-μεταναστών/ων** και στήριξαν η κατάληψη **City Plaza**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΟΡΜΑ** και η **Ροσινάντε**. Η πορεία ξεκίνησε από τα Προπύλαια και έφτασε μέ-

χρι το ΑΤ Ομόνοιας.

Η καταγγελία της οικογένειας αποκαλύπτει όχι μόνο το γεγονός της κράτησης και κακοποίησης των ανήλικων προσφύγων, αλλά και την προσπάθεια της αστυνομίας να εμποδίσει την υποβολή μήνυσης. Σε συνδυασμό με την άμεση απάντηση του κόσμου, έφερε μεγάλη δημοσιότητα στο θέμα και οδήγησε 21 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να κάνουν σχετική ερώτηση στη Βουλή. Η ίδια η ΕΛΑΣ αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση, στην οποία αρνείται τις κατηγορίες περί κακοποίησης, αλλά ούτε λίγο ούτε πολύ παραδέχεται ότι τα παιδιά των προσφύγων πράγματι κρατήθηκαν για ώρες διότι ...αυτή είναι η διαδικασία που προβλέπεται στο ενδεχόμενο οπλοφορίας!

Οι πρόσφυγες και το κίνημα αλληλεγγύης έχουν απαντήσει άμεσα και μαζικά σε αυθαιρεσίες της αστυνομίας και φασιστικές επιθέσεις το τελευταίο διάστημα δείχνοντας ότι η τρομοκρατία και η απομόνωση μπορούν να σπάσουν στο δρόμο και με άνοιγμα προς την κοινωνία.

15 μήνες για τον «ψυχίατρο» της Χ.Α

Σε 15 μήνες με αναστολή καταδικάστηκε ο λεγόμενος «ψυχίατρος της Χρυσής Αυγής» Κωνσταντίνος Παρασχακής, για χορήγηση ψευδών βεβαιώσεων για οπλοφορία σε στελέχη της νεοναζιστικής οργάνωσης. Ο Παρασχακής, συντονιστής διευθυντής του **ΨΝΑ Δαφνί** ήταν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τη Χρυσή Αυγή το 2010 και υποψήφιος βουλευτής το 2012. Σήμερα συμμετέχει στη **ΛΕΠΕΝ**, τη νεοσύστατη ναζιστική οργάνωση του Χρήστου Ρήγα.

Ο ψυχίατρος που έκρινε τους νεοναζί Η.Παναγιώταρο, Ι.Βουλδή, Ε.Μπούκουρα, Π.Ζησιμόπουλο και Α.Γκλέτσο ικανούς να οπλοφορούν, είναι προφανώς, σύμφωνα με τη Δικαιοσύνη, λιγότερο επικίνδυνος από την καθαρίστρια που καταδικάστηκε σε 15 χρόνια κάθειρξη, επειδή πλαστογράφησε το απολυτήριο Δημοτικού προκειμένου να δουλέψει. Η γυναίκα αυτή είχε φτάσει μέχρι την 5η δημοτικού.

• Στις 5 Οκτώβρη, στο 5μελές Εφετείο Πειραιά, ώρα 9πμ, ξεκινάει το Εφετείο των τεσσάρων βασανιστών του Ουαλίντ Τάλεμπ (Γ.Σγούρδας, Γ.Ζαχαριάδης, Φ.Ζότο και Σ.Σγούρδας), που τον Νοέμβριο του 2012, αφού τον λήστεψαν, τον έδεσαν με μία αλυσίδα και τον βασάνισαν για 18 ώρες σε ένα στάβλο.

Το δικαστήριο των τεσσάρων βασανιστών του Ουαλίντ Τάλεμπ έληξε το καλοκαίρι του 2015. Η απόφαση ήταν καταδικαστική για τους βασανιστές. Ο Γιώργος Σγούρδας, το πρώην αφεντικό του Ουαλίντ δέχτηκε ποινή κάθειρξης 13 ετών, οι Γιώργος Ζαχαριάδης και Φρέντερικ Ζότο 10 έτη και ο Σταμάτης Σγούρδας 5 έτη με αναστολή.

Στο εφετείο θα αποφασιστεί αν και για ποιο διάστημα θα φυλακιστούν οι Ζαχαριάδης και Ζότο, καθώς και το αν θα παραμείνει στη φυλακή ο Γ.Σγούρδας.

• Για τις 26/5/2017 αναβλήθηκε η δίκη του Δ.Κουκούτση, με αίτημα των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής. Ο βουλευτής Μεσσηνίας της Χρυσής Αυγής κατηγορείται για συκοφαντική δυσφήμιση κατ' εξακολούθηση με μήνυση που κατέθεσε εναντίον του ο Π.Κωνσταντίνου.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΟΧΙ στη δίωξη εργατών και αλληλέγγυων

Την Δευτέρα 10 Οκτωβρίου δικάζονται ενώπιον του 9ου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου 26 εργαζόμενοι για την μεγάλη απεργία στο εργοστάσιο της «Γενικής Ανακυκλώσεως Α.Ε» στον Ασπρόπυργο τον Δεκέμβρη 2014 - Γενάρη 2015, που είχε ως αίτημα την καταβολή δεδουλευμένων και δώρου Χριστουγέννων.

Το Δεκέμβρη του 2014, πάνω από 160 εργαζόμενοι από Πακιστάν, Ινδία, Μπαγκλαντές, Αλβανία αλλά και Έλληνες, που είχαν μείνει απλήρωτοι επί μήνες, οργανώθηκαν συλλογικά με την συγκρότηση επιτροπής εργαζομένων. Με γενικές συνελεύσεις που είχαν μαζική συμμετοχή, αποφάσισαν ομόφωνα να αντιδράσουν στην υποτίμηση της εργατικής τους δύναμης και της ίδιας τους της ζωής.

Την 5/1/15 συνελήφθησαν από τα ΜΑΤ 26 εργαζόμενοι και 6 συμπαραστάτες, μετά από μήνυση της εργοδοσίας. Ανάμεσά στους συμπαραστάτες είναι ο δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων με την «Ανταρσία στις γειτονιές» **Πέτρος Κωνσταντίνου**, ο οποίος είχε θέσει το ζήτημα και στο δημοτικό συμβούλιο, καταγγέλλοντας ότι η εταιρεία είχε σύμβαση με τον δήμο, η οποία ακυρώθηκε λόγω της μη συμμόρφωσης στις εταιρικές της υποχρεώσεις.

Επίσης, κατηγορούμενοι είναι ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**, ο δημοσιογράφος **Κυριάκος Μπάνος**, ο οποίος βρισκόταν στο εργοστάσιο και με την επαγγελματική του ιδιότητα. Οι υπόλοιποι τρεις συμπαραστάτες που κατηγορούνται είναι η **Κατερίνα Πατρικίου** και ο **Παναγιώτης Δημητρόπουλος**, μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Καν Μοχάμεντ**, μέλος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών.

Η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ κάνει λόγο για καταπάτηση του δικαιώματος στην απεργία και ποινικοποίηση της αλληλεγγύης και κλείνει ως εξής: «Το μόνο 'έγκλημα' των εργαζομένων ήταν η συμμετοχή τους στην απεργία και η παρουσία τους στο εργοστάσιο στο πλαίσιο της περιφρούρησής της, που συνιστούσε νόμιμη συνδικαλιστική δράση.

Η παρουσία μας στην δίκη της 10/10/2016 είναι απαραίτητη, καθώς και η σχετική κινητοποίηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων».

Συλλαλητήρια ενάντια στις φασιστικές προκλήσεις

Όλη η Κρήτη στο Ρέθυμνο

Παγκρήτιο συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 8/10 στο Ρέθυμνο σαν απάντηση στις επιθέσεις των φασιστών και της αστυνομίας που πραγματοποιήθηκαν στις 28/9, ενώ διεξάγονταν δημοτικό συμβούλιο με θέμα την εγκατάσταση προσφύγων στο νομό Ρεθύμνου.

Σε δύο συσκέψεις συντονισμού (30/9 και 3/10) αντιφασιστικών, αντιρατσιστικών και άλλων οργανώσεων και φορέων (KEEPΦΑ, ΑΔΡΕ, Φύλο και φτερό, ΕΛΜΕ κ.α.) συζητήθηκε η ανάγκη να γίνει παγκρήτιος συντονισμός με σκοπό να δοθεί άμεση απάντηση στις προκλήσεις. Πάρθηκε η απόφαση να γίνει συλλαλητήριο στο Ρέθυμνο το Σάββατο 8/10 με συμμετοχή από όλο το νησί. Προγραμματίστηκαν δράσεις στο Ρέθυμνο για όλη τη βδομάδα, με παρεμβάσεις στο Πανεπιστήμιο και στόχευση στο να πάρουν αποφάσεις στήριξης και συμμετοχής οι φοιτητικοί σύλλογοι. Επίσης, συνεργεία θα κάνουν εξορμήσεις στις γειτονίες της πόλης και θα καλούν όλο τον κόσμο στο συλλαλητήριο. Ανάλογη δράση θα προγραμματιστεί και στο Ηράκλειο και τα Χανιά.

Μέχρι την ώρα που γράφτηκαν αυτές οι γραμμές, οι αποφάσεις συμμετοχής είναι: **ενιαίος φορέας διδασκόντων Πανεπιστημίου Κρήτης, Σύλλογος εκτάκτων αρχαιολόγων Ρεθύμνου, Σύλλογος διοικητικών Πανεπιστημίου Κρήτης, Μεταπτυχιακοί και Διδακτορικοί φοιτητές Ρεθύμνου, Δάσκαλοι Ρεθύμνου, ΕΛΜΕ Ρεθύμνου, Ένωση Γιατρών ΕΣΥ Ρεθύμνου, ΚΕΕΡΦΑ Ρεθύμνου, Φύλο και Φτερό, Αντιφασιστικός Συντονισμός Ρεθύμνου, Κοινωνικό Ιατρείο Ρεθύμνου, Δάσκαλοι Χανίων, ΕΛΜΕ Χανίων, Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης, ΚΕΕΡΦΑ Χανίων, Φοιτητικός Σύλλογος Βιολογικού Ηρακλείου και ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου.** Στον κατάλογο αναμένεται να προστεθούν και άλλοι φορείς, συλλογικότητες και σωματεία.

Την Τετάρτη 28/9 ενώ πραγματοποιούνταν Δημοτικό Συμβούλιο, ακροδεξιοί τραμπούκοι, που

εμφανίστηκαν και πάλι ως «αγανακτισμένοι πολίτες», καλούσαν σε σύναξη μίσους κατά των προσφύγων έξω από το Δημαρχείο και προκαλούσαν με στόχο την ματαίωση του Δημοτικού Συμβουλίου. Απέναντι από το Δημαρχείο αντιφασίστες /στρίες, μέλη φοιτητικών συλλόγων, εργαζόμενοι, δάσκαλοι και γενικότερα αλληλέγγυοι πολίτες διαδήλωναν κατά της φασιστικής πρόκλησης.

Η Αστυνομία έκανε πλάτες στους φασίστες επιτρέποντας επιθέσεις κατά των αλληλέγγυων και ενορχηστρώνοντας κατά μέτωπο επίθεση με χρήση χημικών. Μόλις η αντιφασιστική συγκέντρωση έφτασε στο σημείο του Δημαρχείου η Αστυνομία άρχισε να πετά δακρυγόνα, ενώ ακριβώς δίπλα από την συγκέντρωση, στο 2ο Δημοτικό Σχολείο, στην αυλή βρίσκονταν παιδιά.

Αμέσως μετά εργαζόμενοι του Ρεθύμνου έβγαλαν ανακοίνωση-καταγγελία που αναφέρει: «Η Ένωση Γιατρών ΕΣΥ Ρεθύμνου, το Κοινωνικό Ιατρείο Ρεθύμνου, η ΕΛΜΕ Ρεθύμνου και ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ρεθύμνου, καταγγέλλουμε την χρήση βίας που σε βαθμό υπερβολής άσκησε η αστυνομία απέναντι σε συμπολίτες μας που παρίσταντο σε συγκέντρωση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων. Η αστυνομία στην ουσία συνέδραμε τους τραμπούκους της ακροδεξιάς κάνοντας τα στραβά μάτια και περιφρουρώντας ουσιαστικά τους τραμπούκους Νεοναζί της Χρυσής Αυγής, που βγήκαν για πρώτη φορά δημόσια στο Ρέθυμνο με φονικά όργανα στα χέρια. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι ο άγιος ξυλοδαρμός που υπέστη συνάδελφος εκπαιδευτικός απρόκλητα από φασιστοειδή, υπό την κάλυψη των ΜΑΤ [...] Καλούμε τον Ρεθυμνιώτικο λαό να συνεχίσει να επιδεικνύει την αλληλεγγύη του προς τους δοκιμαζόμενους πρόσφυγες με την ίδια σθεναρότητα που έδειξε έως τώρα και να απομονώσει τις ρατσιστικές και ξενοφοβικές φωνές».

Η ΚΕΕΡΦΑ κυκλοφόρησε αφίσα και προκήρυξη για την προπαγάνδισή της κινητοποίησης. Το κάλεσμα αναφέρει: «Στην Κρήτη υποδεχόμαστε τους πρόσφυγες και ζητάμε μαζικές προσλήψεις προσωπικού ώστε να φτιαχτούν δομές αλληλεγγύης στα χέρια των Δήμων και όχι των ΜΚΟ που σπαταλάν πολύτιμους πόρους. Η Χρυσή Αυγή δεν είναι νόμιμο κόμμα αλλά ναζιστική εγκληματική οργάνωση γι' αυτό και τώρα ξαναβγάζει τα τάγμα εφόδου στους δρόμους με την ανοχή της Αστυνομίας.

Δεν θα επιτρέψουμε στους απογόνους των ναζί που πυρπόλησαν χωριά στην Κρήτη για να σβήσουν την αντίσταση, τη Βιάνο, την Κάνδανο, τα Ανώγεια, το Κοντομαρί, να χύνουν ρατσιστικό δηλητήριο κατά των προσφύγων, κατά των μουσουλμάνων όπως οι ναζί κατά των Εβραίων.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις δημοτικές κινήσεις, την αριστερά, τα κινήματα αλληλεγγύης, τις κινήσεις των αντιστασιακών να κινητοποιηθούμε μαζικά για να τσακίσουμε τα τάγματα εφόδου των φασιστών και για να παραμείνει η Κρήτη νησί αντιφασιστικό, νησί της αλληλεγγύης στην προσφυγιά που φτάνει εδώ κατατρεγμένη από τους πολέμους και την φτώχεια.

Καλούμε όλες/όλους στη διεθνή αντιφασιστική συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνα στις 15/16-10 στο γήπεδο Ρουφ για να δώσουμε πανευρωπαϊκή απάντηση ενάντια στον φασισμό».

Αφροδίτη Φράγκου

ΛΕΣΒΟΣ

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η συνάντηση αντιφασιστικής δράσης της ΚΕΕΡΦΑ την Τρίτη 27/9 στο ξενοδοχείο Λέσβιον. Ο στόχος ήταν η οργάνωση των άμεσων κινητοποιήσεων ενάντια στις νεοναζιστικές επιθέσεις της Χρυσής Αυγής, της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και του αγώνα να μπει τέλος στον εγκλωβισμό σε κέντρα κράτησης. Η συνάντηση κατέληξε με τη λήψη απόφασης για ένα μεγάλο παλλεσβιακό συλλαλητήριο, που θα γίνει στις 18 Οκτώβρη στην πλατεία Σαπφούς.

Το άνοιγμα έκαναν ο καθηγητής πανεπιστημίου Γιώργος Τσιάκαλος και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Ακολούθησαν πολλές παρεμβάσεις.

Συμμετείχαν μέλη του ΔΣ Συλλόγου εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, μέλη του ΔΣ του ΣΕΜΕΛ, της ΠΑΣΕ-ΟΤΕ, μέλη του ΔΣ εργαζόμενων Δήμου Λέσβου. Παρόντες ήταν αρκετοί εργαζόμενοι από τα μέσα ενημέρωσης που βρίσκονται στο στόχαστρο των φασιστών και δέχτηκαν τις πρόσφατες επιθέσεις από τη Χρυσή Αυγή, από την ΕΡΑ Αιγαίου και αλλού. Το παρών έδωσαν και άνθρωποι ενεργοί στο κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Συμμετείχαν φοιτητές από το Πανεπιστήμιο του Αιγαίου, αντιπροσωπεία της ΛΑΕ Λέσβου και μέλη της τοπικής επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συμμετείχε αντιπροσωπεία της δημοτικής κίνησης «ο Άλλος Δρόμος».

Στη συζήτηση, που εστίασε κυρίως στο πώς παλεύουμε ενάντια στις νεοναζιστικές επιθέσεις και την απομόνωση-κράτηση των προσφύγων, τονίστηκε η σημασία της μάχης ενάντια στη συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας – Ελλάδας. Επίσης επισημάνθηκε ότι άμεσος απεγκλωβισμός σημαίνει χαρτιά για όλους/ες. Απαντήθηκαν τα ρατσιστικά επιχειρήματα που θέλουν τους πρόσφυγες σε απομόνωση, και δόθηκε η εικόνα του ποιος ευθύνεται και με ποιους χειρισμούς για την προσπάθεια των φασιστών να ξανασηκώσουν κεφάλι.

Όπως τόνισε χαρακτηριστικά η Έφη Λατσούδη από την «Αλληλεγγύη Λέσβου ΠΙΚ-ΠΑ», «παλεύουμε για να μη γίνει η Λέσβος φυλακή. Πρέπει να προσέξουμε τη σχέση μας με την τοπική κοινωνία, ώστε να μην επιτρέψουμε στους φασίστες να κερδίσουν έδαφος». Ο πρώην βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Γιάννης Ζερδελής ξεκαθάρισε ότι οι κινδυνολογίες περί «υγειονομικής βόμβας» και «κινδύνου της δημόσιας ασφάλειας», ξεκίνησαν από τον Εμπορικό Σύλλογο Μυτιλήνης με την ανοχή της τοπικής αρχής, σε μια συντονισμένη εκστρατεία. Δήλωσε μάλιστα ότι «τα παιδιά που κινδυνεύουν επειδή δεν έχουν εμβολιαστεί, είναι τα ίδια τα προσφυγόπουλα». Ο Θράσος Αβραάμ, δημοσιογράφος, μίλησε για την κάλυψη που δίνει η ΝΔ, και ιδιαίτερα ο βουλευτής Χ. Αθανασίου, στις επιθέσεις, τόσο με τη ρατσιστική ρητορική όσο και με τις εθνικιστικές συγκεντρώσεις, με «μπροστάρηδες τη Χρυσή Αυγή».

Η πρόεδρος της τοπικής ΕΛΜΕ Μ. Περδικούρη τόνισε τη σημασία του να το οργανώσουν τα συνδικάτα με στόχο να κινητοποιήσουν πολύ κόσμο. Έγιναν και πολλές παρεμβάσεις από φοιτητές, οι οποίοι θα κινηθούν στην κατεύθυνση των Γενικών Συνελεύσεων με στόχο να παρθούν αποφάσεις μαζικής συμμετοχής των σχολών. Μέχρι στιγμής έχουν στηρίξει με αποφάσεις η ΕΛΜΕ, οι δάσκαλοι, το ΝΤ ΑΔΕΔΥ, το Βοστανείο Νοσοκομείο, η δημοτική κίνηση «Άλλος δρόμος».

Μια πρώτη απάντηση στις φασιστικές προκλήσεις έχει ήδη δοθεί, με το συλλαλητήριο που κάλεσε στις 30/9 ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Λέσβου. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν και διαδήλωσαν στους δρόμους της Μυτιλήνης η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΕΛΜΕ, μαζί με εκατοντάδες ακόμη αντιφασίστες/στρίες.

Η εκπαίδευση σήμερα αντιμετωπίζει μία μεγάλη πρόκληση, την αποδόμηση κάθε λογής στερεοτύπων, που καλλιεργούν την ιδέα του «σχολείου του ενός» (είτε αυτό λέγεται έθνος, είτε πολιτισμός, θρησκεία, κλπ). Δυστυχώς αυτά τα στερεότυπα σήμερα (όπως πάντα συμβαίνει) έχουν γίνει εργαλεία για να εξυπηρετήσουν πολιτικά σχέδια ακραίων αντιδραστικών κύκλων που κινούνται στα όρια της άκρας δεξιάς και της ΧΑ. Εκεί θεμελιώνεται και η ισλαμοφοβία με μια σειρά επαναλαμβανόμενων στερεοτύπων στον δημόσιο λόγο περί Μουσουλμάνων. Οι αντιλήψεις αυτές δεν εξυπηρετούν κανένα «πατριωτικό σχέδιο», όπως πρεσβεύουν οι υποστηρικτές τους. Οι εκπαιδευτικοί μέσα και έξω από την τάξη οφείλουν να καλλιεργούν τις αξίες του σεβασμού στον «Άλλο», του ξένου, του διαφορετικού.

Μαρία Περδικούρη, Πρόεδρος ΕΛΜΕ Λέσβου

• Η Μ. Περδικούρη θα είναι ομιλήτρια στο διεθνές και πανελλαδικό διήμερο κατά του ρατσισμού και του φασισμού, στις 15-16 Οκτώβρη στην Αθήνα.

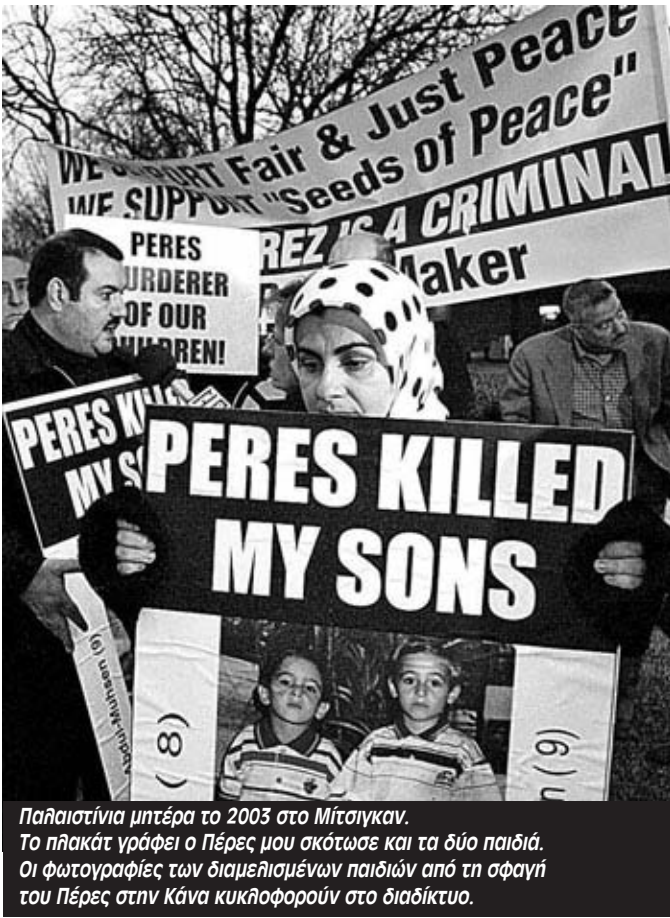
ΣΙΜΟΝ ΠΕΡΕΣ Ένας σφαγέας παιδιών

“Η απώλεια του Σιμόν Πέρες μάς θλίβει βαθύτατα. Η προσήλωσή του στην ειρήνη και τη συμφιλίωση στη Μέση Ανατολή είναι πιο επίκαιρη από ποτέ”. Μόλις πριν από δύο χρόνια ο Τσίπρας διαδήλωνε φορώντας παλαιστινιακή μαντίλα κατά μιας ακόμη ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα. Τώρα, δηλώνει το πένθος του με την παραπάνω δήλωση, για τον θάνατο ενός από τους αρχιέκτονες του ισραηλινού δολοφονικού μηχανισμού.

Το να αποκαλείς τον Πέρες προσηλωμένο στην ειρήνη είναι σκέτος παραλογισμός. Ο Πέρες αφιέρωσε τη ζωή του στον πόλεμο. Μετά από ένα νεανικό πέρασμα από τις γραμμές της παραστρατιωτικής Χαγκάνα, υπεύθυνος για τον οπλισμό ως δεξί χέρι του πρώτου πρωθυπουργού του Ισραήλ,

Μπεν Γκουριόν, πρωταγωνίστησε στην προετοιμασία του πολέμου του Σουέζ το ‘56. Εξασφάλισε τα όπλα και τα πολεμικά αεροσκάφη με τα οποία το Ισραήλ επιτέθηκε το 1967 σε όλες τις γειτονικές αραβικές χώρες. Το 1973 στον πόλεμο με την Αίγυπτο ήταν Υπουργός Μεταφορών, και το 1987 όταν ξεκίνησε η καταστολή της Πρώτης Ιντιφάντα ήταν Υπουργός Εξωτερικών. Πρωθυπουργός και Υπουργός “Άμυνας” στον πόλεμο των 13 ημερών κατά του Λιβάνου το 1996 και αναπληρωτής πρωθυπουργός στην εισβολή του 2006. Το ισραηλινό πολιτικό σύστημα τον τίμησε για αυτή του τη συνεισφορά στις σφαγές, δίνοντάς του τη θέση του προέδρου της χώρας για επτά χρόνια, στη διάρκεια των οποίων έγινε η εισβολή στη Λωρίδα της Γάζας (το 2008-09) και το αιματηρό ρεσάλτο στο “Στόλο της Ελευθερίας” που μετέφερε βοήθεια στη Γάζα, το 2010.

Ο δημοσιογράφος **Ρόμπερτ Φισκ** θύμισε τις εικόνες που είδε με τα ίδια του τα μάτια, στη σφαγή της Κάνα, στο Λίβανο το 1996, μιας σφαγής που καθοδήγησε ο Πέρες: “μωρά ξεσκισμένα, πρόσφυγες που ουρλιάζουν, πτώματα που σιγοκαίγονταν. Ήταν ένα μέρος που λεγόταν Κάνα και τα περισσότερα από τα 106 νεκρά σώματα -μισά από τα οποία ήταν παιδιών- βρίσκονται θαμένα κάτω από τον καταυλισμό του ΟΗΕ που διαλύθηκε από τους ισραηλινούς όλμους το 1996... Όταν έφτασα στις πύλες, το αίμα

Παλαιστίνια μπέρα το 2003 στο Μίτσιγκαν. Το πλάκάτ γράφει ο Πέρες μου σκότωσε και τα δύο παιδιά. Οι φωτογραφίες των διαμελισμένων παιδιών από τη σφαγή του Πέρες στην Κάνα κυκλοφορούν στο διαδίκτυο.

έτρεχε σε ρυάκια.”

Ο κόσμος είχε καταφύγει στον καταυλισμό του ΟΗΕ, στο μικτό χριστιανο-μουσουλμανικό χωριό της Κάνα, για να γλιτώσει από τις ισραηλινές βόμβες. Ήταν όλοι άμαχοι. Ο Πέρες αργότερα είπε ότι δεν ήξερε, και πως φταίει η λιβανέζικη αντίσταση που κυκλοφορούσε ψεύτικες πληροφορίες.

Μαντρόσκυλο

Ο Πέρες είναι δεμένος με τις σφαγές του Ισραήλ σε ακόμη πιο βαθύ επίπεδο. Είχε κομβικό ρόλο στη μετατροπή του Ισραήλ σε μαντρόσκυλο του ιμπεριαλισμού. Τα πρώτα χρόνια της ύπαρξής του, το Ισραήλ πείζε τις Μεγάλες Δυνάμεις για να το στηρίζουν οικονομικά και στρατιωτικά, με επιχείρημα το να μην αλλάξει η ισοροπία δυνάμεων στη Μέση Ανατολή, δηλαδή τη διατήρηση της “ειρήνης”, όπως διαμορφώθηκε μετά τον πόλεμο του ‘48.

Ο Πέρες εκτιμούσε ότι το επιχείρημα πρέπει να αντιστραφεί. Το Ισραήλ έπρεπε να αποδείξει ότι είναι χρήσιμο στον πόλεμο. Η άνοδος του αραβικού εθνικισμού τρομάζει τους παλιούς αποικιοκράτες που βλέπουν τις ελεγχόμενες μοναρχίες να τρέμουν. Ο Πέρες αξιοποιεί την ανησυχία των Γάλλων για την αλγερινή αντίσταση και την άνοδο του Νάσερ στην Αίγυπτο, εξασφαλίζοντας άφθονο οπλισμό, παίρνοντας τη στρατιωτική πρωτοκαθεδρία απέναντι στα αραβικά κράτη

και τελικά συνωμοτώντας με τους Άγγλους και τους Γάλλους για να επιτεθούν στην Αίγυπτο πριν από 60 χρόνια. Ο ίδιος ο Πέρες είχε διατυπώσει κυνικά τη λογική που προετοίμασε το έδαφος: “κάθε Γάλλος που σκοτώνεται στην Αλγερία, όπως και κάθε Αιγύπτιος που σκοτώνεται στη Λωρίδα της Γάζας, είναι ένα βήμα προς την ενίσχυση των δεσμών μεταξύ Γαλλίας και Ισραήλ”. Στο περιοδικό Σοσιαλισμός Από τα Κάτω που κυκλοφορεί μπορείτε να διαβάσετε περισσότερα για τον πόλεμο του Σουέζ.

Στο μεταξύ, με τα ταξίδια του στη Γαλλία εκείνη την εποχή, ο Πέρες έφερε τον πρώτο πυρηνικό αντιδραστήρα στο Ισραήλ, στήνοντας το πυρηνικό πρόγραμμα που με την άτυπη στήριξη των Μεγάλων Δυνάμεων, παραμένει μέχρι

σήμερα εκτός διεθνούς νομιμότητας. Με τις βάσεις που μπήκαν στη δεκαετία του ‘50 και με την υπεροπλία που είχε καταφέρει, οι ΗΠΑ δεν άργησαν να υιοθετήσουν το σιωνιστικό μαντρόσκυλο.

Σε πολλά αφιερώματα στον Πέρες, όλη αυτή η πορεία αίματος αφέθηκε στην άκρη για να επικεντρωθούν στις “Συμφωνίες του Όσλο” του 1993, συμφωνίες που του χάρισαν και το Νόμπελ... Ειρήνης, το 1994. Όμως, οι συμφωνίες του Όσλο δεν ήταν παρά μια ισραηλινή τακτική για να αντιμετωπίσει την παλαιστινιακή εξέγερση. Η Παλαιστινιακή ηγεσία απαρνήθηκε το δικαίωμα των Παλαιστίνιων να επιστρέψουν στη γη που τους είχε κλέψει το Ισραήλ το 1948, σε αντάλλαγμα για “αυτοκυβέρνηση” στα κατεχόμενα του 1967, στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας.

Αποτέλεσμα ήταν το Ισραήλ να κερδίσει χώρο και χρόνο, επεκτείνοντας μαζικά τους εποικισμούς μέσα στα υποτιθέμενα αυτοκυβερνώμενα εδάφη, την ώρα που η Παλαιστινιακή ηγεσία μετατρεπόταν σε εσωτερικό χωροφύλακα της Αντίστασης.

Ο Πέρες ήταν προσωποποίηση της ισραηλινής επιθετικότητας, 70 χρόνια προσηλωμένος στον πόλεμο κατά των Παλαιστίνιων και όλων των Αράβων. Ποιος και γιατί πραγματικά νιώθει την ανάγκη να θρηνήσει;

Νίκος Λούντος

ΙΣΠΑΝΙΑ Κρίση στο Σοσιαλιστικό Κόμμα

Η παραίτηση του Πέδρο Σάντσεθ από την ηγεσία του PSOE, της ισπανικής σοσιαλδημοκρατίας, άνοιξε τη μεγαλύτερη κρίση στην μεταπολιτευτική ιστορία του κόμματος. Αλλά δεν πρόκειται απλώς για μια κρίση. Το κόμμα έχει σπάσει στα δύο, βρίσκεται παραλυμένο χωρίς ηγεσία, δεν υπάρχει κανείς αυτή τη στιγμή που να έχει θετική πρόταση για τα επόμενα βήματα, και οι δύο πτέρυγες επικοινωνούν μεταξύ τους μόνο με βρισιές και κραυγές. Η ΠΑΣΟΚοποίηση πλανιόταν για καιρό πάνω από τις συζητήσεις εντός και εκτός κόμματος, και τελικά το ταρακούνημα ήρθε ξαφνικά και πολύ γερά.

Το ισπανικό πολιτικό σκηνικό βρίσκεται σε αδιέξοδο από τον περασμένο Δεκέμβρη. Οι επαναληπτικές εκλογές του Ιούνη απλώς παρέτειναν το πρόβλημα. Ο **Ραχόι** συνεχίζει να είναι υπηρεσιακός πρωθυπουργός, η Δεξιά έχει τη σχετική πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, αλλά οι συμμαχίες της δεν αθροίζουν απόλυτη πλειοψηφία. Η μόνη λύση προς τα δεξιά είναι με τη συμμετοχή ή την αποχή του PSOE. Το κόμμα του Σάντσεθ βρέθηκε εγκλωβισμένο. Έκανε καμπάνια κατά του Ραχόι και δεσμεύτηκε ότι δεν θα του δώσει τη δυνατότητα να σχηματίσει κυβέρνηση. Η πίεση που δέχτηκε από τα αριστερά του, με την εκτόξευση του Ποδέμος το Δεκέμβρη, τον ανάγκασε να δεσμευτεί πολλές φορές προσωπικά.

Όμως οι πιέσεις από την άλλη πλευρά άρχισαν να συσσωρεύονται. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανέβαλε μεν τις κυρώσεις για τη μη τήρηση του προβλεπόμενου ελλείμματος, αλλά ξαναέβαλε την ισπανική οικονομία κάτω από το μικροσκόπιο και τον έλεγχο της Τρόικας. Το τεχνικό τμήμα του ΔΝΤ πηγαίνει στις 13 Οκτώβρη στη Μαδρίτη και το Ταμείο λέει πως δεν θα περιμένει πολύ ακόμη για μια πιο “επίσημη” επίσκεψη. Οι καπιταλιστές και τα ΜΜΕ παραμυθιάζουν τον κόσμο ότι η έλλειψη κυβέρνησης καταστρέφει τη χώρα και κλείνει το δρόμο στις “επενδύσεις”. Ο γραμματέας του PSOE αναγορεύτηκε σε βασικό υπεύθυνο της ακυβερνησίας και άρχισαν οι εσωκομματικές γκρίνιες.

Εσωκομματικό πραξικόπημα

Ο Σάντσεθ σκεφτόταν να ανανεώσει την θητεία του ως γενικού γραμματέα πηγαίνοντας σε εκλογές από τη βάση του κόμματος. Η πτέρυγα που ήθελε πάση θυσία στήριξη στον Ραχόι, εκμεταλλεύτηκε τα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών στη Χώρα των Βάσκων και τη Γαλικία, για να προχωρήσει σε εσωκομματικό πραξικόπημα και έτσι να μπλοκάρει τις διαδικασίες. 17 μέλη της εκτελεστικής επιτροπής παραιτήθηκαν και αρνούσαν στον Σάντσεθ οποιαδήποτε νομιμοποίηση. Η εφημερίδα Ελ Παίς οργάνωσε μια χυδαία επίθεση στον Σάντσεθ, αποκαλώντας τον ανόητο και ανίκανο, την ώρα που ο για 23 χρόνια ηγέτης του κόμματος, Φελίπε Γκονθάλεθ καλούσε ανοιχτά σε στήριξη του Ραχόι. Η πλειοψηφία των παραιτημένων μελών είναι του κλίματος Γκονθάλεθ.

Το PSOE είχε τον Δεκέμβρη του ‘15 το χειρότερο αποτέλεσμα της ιστορίας του. Τον Ιούνη του ‘16 πήγε ακόμη χειρότερα. Στη Χώρα των Βάσκων την περασμένη Κυριακή κατέρρευσε, χάνοντας σχεδόν τις μισές ψήφους του 2012. Ο Σάντσεθ δεν προέρχεται από οποιαδήποτε “αριστερή πτέρυγα”. Οι ίδιοι οι βαρόνοι του κόμματος τον ανέδειξαν μόλις πριν από δύο χρόνια, ελπίζοντας ότι θα βάλουν τέλος στην απώλεια ψήφων με ένα φρέσκο πρόσωπο. Τώρα μέχρι τις 31 του Οκτώβρη η επιτροπή που έχει αναλάβει την ηγεσία του κόμματος πρέπει να αποφασίσει αν θα στηρίξει τον Ραχόι ή θα χρειαστούν νέες εκλογές στα μέσα Δεκέμβρη. Ήδη βουλευτές προσκεείμενοι στον Σάντσεθ λένε ότι δεν θα υπακούσουν να δώσουν ανοχή στον Ραχόι. Παράλληλα πρέπει να ανοίξει διαδικασία για νέο ηγέτη. Ο Σάντσεθ δεν έχει ξεκαθαρίσει αν θα συμμετάσχει. Η δεξιά πτέρυγα φαίνεται ότι θα στοιχηθεί πίσω από την **Σουσάνα Ντίαθ**, πρόεδρο της Περιφέρειας της Ανδαλουσίας. Με την Ντίαθ στην ηγεσία του κόμματος, το ρήγμα που χωρίζει όλο και περισσότερο το PSOE από την παραδοσιακή του βάση στην οργανωμένη εργατική τάξη θα βαθύνει κι άλλο. Τον Ιούνη οι περισσότεροι έλεγαν ότι είχε μπει πλέον τέλος στην αριστερή στροφή. Τώρα το “είναι η ώρα της Αριστεράς” έχει επιστρέψει στη συζήτηση.

Σε μια από τις πιο μεγαλειώδεις διαδηλώσεις των τελευταίων ετών συμμετείχαν περίπου 70.000 εργαζόμενοι/ες του Βελγίου την Πέμπτη 29/9. Η απεργία των τριών μεγάλων βελγικών συνδικάτων (FGTB, CGSLB, CRC) κινητοποίησε εργατικούς χώρους από δημόσιο και ιδιωτικό τομέα από όλες τις περιοχές της χώρας, ενάντια στον νέο εργατικό νόμο Πέτερς. Πρόκειται για την τρίτη ημέρα δράσης τέτοιου βεληγεκούς ενάντια στον νόμο που προτάθηκε στα τέλη Φλεβάρη.

Ο νόμος Πέτερς είναι μια αντίστοιχης κλίμακας επίθεση με το γαλλικό εργατικό νόμο Ελ-Χομρί, προωθεί την ελαστικοποίηση των ωραρίων εργασίας και τη διευκόλυνση των απολύσεων. Η τετρακομματική κυβέρνηση έχει αντιμετωπίσει την αντίσταση του κινήματος, τόσο γι' αυτή τη μεταρρύθμιση που προσπαθεί να περάσει, όσο και για τη γενικότερη πολιτική λιτότητας που εφαρμόζει από τότε που σχηματίστηκε. Πολλές φορές το βελγικό εργατικό κίνημα έχει συντονιστεί στις δράσεις με το γαλλικό.

Στη διαδήλωση βέβαια βρήκαν φωνή και οι αγώνες που ξεδιπλώνονται παράλληλα. Συμμετείχαν αποστολές μεταλλεργατών, μπλοκ εργαζόμενων σε εταιρίες που έχουν ανακοινώσει ή επιχειρήσει «αναδιαρθρώσεις» και μαζικές απολύσεις (Douwe Egberts, Axa, Makro, MS Mode), δάσκαλοι, το κίνημα των «Χωρίς

ΒΕΛΓΙΟ Πανεργατική-σταθμός ενάντια στην επίθεση στις εργασιακές σχέσεις

χαρτιά», νέοι εργαζόμενοι.

Σημαντική ήταν η συμμετοχή των εργατών της Caterpillar, πολυεθνικής εταιρίας που κα-

τασκευάζει βαρύ εξοπλισμό για οικοδομή και βιομηχανίες. Η εταιρία έχει αποφασίσει το κλείσιμο ενός εργοστασίου της στο Βέλγιο και

τη συγχώνευσή του με ένα γαλλικό, πράγμα που πρακτικά σημαίνει την απόλυση 2000 εργαζόμενων. Οι εργαζόμενοι και των δύο εργοστασίων έχουν προχωρήσει σε απεργίες από τις αρχές Σεπτεμβρίου που ανακοινώθηκε η συγχώνευση. Επίσης στη διαδήλωση συμμετείχε το Δημόσιο της Αμβέρσας, που αντιστέκεται στην ανάληψη, από εταιρία σεκιούριτι, της «κοινωνικής εργασίας» που αφορά τους άστεγους.

Από την άνοιξη είχε προκηρυχθεί γενική απεργία στις 7 Οκτώβρη με αφορμή τα 2 χρόνια της τετρακομματικής κυβέρνησης. Τα συνδικάτα, με τη δικαιολογία ότι η κυβέρνηση καθυστέρησε τον προϋπολογισμό και «δεν μπορούν να τον αξιολογήσουν» μέχρι τη μέρα της απεργίας, την ανέστειλε. Ωστόσο η προετοιμασία της 29 Σεπτεμβρίου, και η επιτυχία της, έβαλε την πίεση της βάσης και μια σειρά από κλάδους προκήρυξαν ξανά απεργία, με τη λίστα να μεγαλώνει. Είναι πιθανό η ημέρα δράσης 7/10 να μετατραπεί εκ νέου σε γενική απεργία, από τα κάτω αυτή τη φορά.

Α.Φ.

Την περασμένη Πέμπτη η μετοχή της Deutsche Bank, της ναυαρχίδας του Γερμανικού και του Ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος έπεσε στα τάρταρα: 9.9 Ευρώ ανά μετοχή, η χειρότερη επίδοση εδώ και τρεις δεκαετίες. Με την τιμή αυτή η χρηματιστηριακή αξία όλων των μετοχών της τράπεζας δεν ξεπερνάει τα 16 δισεκατομμύρια Ευρώ.

Οι αμερικανικές αρχές επέβαλλαν πρόσφατα ένα πρόστιμο μαμούθ 14 δισεκατομμυρίων δολαρίων (12.5 δις Ευρώ) στην Deutsche Bank για τον ρόλο της στο σκάνδαλο των "τοξικών δανείων" που βύθισαν την παγκόσμια οικονομία στο χάος το 2008. Πόσα ακριβώς θα πληρώσει τελικά, αυτό κανένας δεν το γνωρίζει -η διοίκηση της τράπεζας βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με το αμερικανικό υπουργείο δικαιοσύνης αναζητώντας κάποιο συμβιβασμό. Αυτό που παίζεται δεν είναι απλά και μόνο το ύψος του προστίμου: παίζεται η ίδια η επιβίωση της Deutsche Bank. Η τράπεζα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ένα τόσο μεγάλο πρόστιμο χωρίς ανακεφαλαιοποίηση. Ποιος, όμως, επενδυτής θα θελήσει να ρισκάρει τα κεφάλαιά του σε μια τράπεζα που καταγράφει ζημιές, είναι αντιμέτωπη με τη δικαιοσύνη και κινδυνεύει να γίνει η "νέα Λήμαν Μπράδερς" -όπως λένε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο χαρακτήρισε τον περασμένο Ιούνη την Deutsche Bank τον σημαντικότερο κίνδυνο για το παγκόσμιο χρη-

DEUTSCHE BANK Ταραχή στη “ναυαρχίδα”

ματοπιστωτικό σύστημα. Το "ενεργητικό" της (δηλαδή το σύνολο των δανείων που έχει δώσει) ήταν πέρσι κοντά στα 1.6 τρισεκατομμύρια Ευρώ - ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 50% περίπου του ΑΕΠ της Γερμανίας. Το "τσουνάμι" από μια ενδεχόμενη χρεοκοπία της θα έφτανε σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφελίου.

Η ίδια η διοίκηση της τράπεζας έριξε, σε μια επιστολή που έστειλε πριν μερικές ημέρες στους υπαλλήλους της (που ξεπερνούν τις 100 χιλιάδες σε όλο τον κόσμο) τις ευθύνες στους "κερδοσκόπους". Η ίδια η Deutsche Bank, όμως, είναι κυριολεκτικά το "αρχιερατείο" της κερδοσκοπίας. Η "τεκμαρτή ακαθάριστη έκθεση" της τράπεζας στα "παράγωγα" ξεπερνάει, σύμφωνα με το αμερικανικό πρακτορείο Bloomberg τα 46 τρισεκατομμύρια Ευρώ. Η λέξη "παράγωγα" είναι παραπλανητική: η λέξη "στοιχήματα" θα ήταν πολύ πιο κοντά στην πραγματικότητα. "Παράγωγο προϊόν", γράφει η Wikipedia, "ονομάζεται ένα συμβόλαιο, η αξία του οποίου εξαρτάται από την αξία κάποιου άλλου βασικότερου προϊόντος". Ένα τυπικό "παράγωγο" είναι τα "προθεσμιακά συμβόλαια" -πχ ένα συμβόλαιο αγοράς ενός εκατομμυρίου βαρελιών πετρελαίου σε ένα χρόνο από σήμερα σε μια καθορισμένη από τώρα τιμή. Κατά κανόνα ούτε ο αγοραστής χρειάζεται το πετρέλαιο ούτε ο πωλητής το έχει.

Απλά όταν έρθει η ώρα της "παράδοσης" ο ένας αποζημιώνει τον άλλο, ανάλογα με την τρέχουσα τιμή του πετρελαίου. Φυσικά μέσα σε αυτόν τον ένα χρόνο το συμβόλαιο μπορεί να έχει αλλάξει δεκάδες χέρια (πχ να πουλήσει ο αγοραστής "το δικαίωμα αγοράς στη συγκεκριμένη τιμή" σε κάποιον άλλο κλπ).

Για αυτά τα παιχνίδια -που συνέβαλαν στην τραπεζική κρίση του 2008- επέβαλαν οι αμερικανικές αρχές το πρόστιμο των 14 δις δολαρίων στην Deutsche Bank. Και δεν είναι ούτε το πρώτο, ούτε το τελευταίο πρόστιμο που επιβάλλεται για παρόμοιες πρακτικές στον "γερμανικό κολοσσό": "Το 2015", γράφει η Καθημερινή, η Deutsche Bank "πλήρωσε πρόστιμα δισεκατομμυρίων για τη χειραγώγηση των αγορών διατραπεζικών επιτοκίων και την παραβίαση των κυρώσεων των ΗΠΑ εις βάρος άλλων κρατών". Η διοίκηση της τράπεζας είχε "βάλει στην άκρη" 5.4 δις για να μπορεί να αντιμετωπίσει αυτά τα πρόστιμα.

Κερδοσκοπία

Η Deutsche Bank, φυσικά, δεν ήταν η μόνη τράπεζα που ήταν μπλεγμένη σε τέτοια βρώμικα παιχνίδια. Ολόκληρο το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα είναι χωμένο μέχρι το λαιμό στην κερδοσκοπία. Ούτε είναι η μόνη που καλείται να πληρώσει ένα πρόστιμο δισεκατομμυρίων από τις αμερικανικές αρχές.

Όπως γράφει η Καθημερινή, "πέντε αμερικανικές μεγάλες τράπεζες μαζί με τον όγκο πιστοληπτικής αξιολόγησης S&P Global Ratings έχουν ήδη πληρώσει 40 δις. δολάρια σε ανάλογο διακανονισμό με την Ουάσιγκτον".

Η Deutsche Bank είναι "πολύ μεγάλη" για να την αφήσουν να χρεοκοπήσει. Ο ίδιος ο διοικητής της δηλώνει ότι η τράπεζα ούτε χρειάζεται, ούτε έχει ζητήσεις, ούτε πρόκειται να ζητήσει βοήθεια. Αλλά τα σενάρια και οι διαρροές δίνουν και παίρνουν -συμπαρασύροντας κάθε φορά μαζί τους την αξία της μετοχής στα διεθνή χρηματιστήρια. Η γερμανική εφημερίδα Die Zeit αποκάλυψε (ή "αποκάλυψε") ότι "εν εσχάτη ανάγκη το Βερολίνο εξετάζει την κρατική στήριξη της τράπεζας με την εξαγορά του 25% των μετοχών της". Αλλά τα σενάρια αυτά έχουν τρομαχτικές πολιτικές δυσκολίες.

Η πρώτη δυσκολία είναι οι "ευρωπαϊκοί κανονισμοί". Η γερμανική κυβέρνηση είναι όλα τα τελευταία χρόνια ο "κέρβερς" όχι μόνο της λιτότητας αλλά και της "τραπεζικής εξυγίανσης". Η Ιταλία βρίσκεται στα μαχαίρια με τη Γερμανία για τη διάσωση των ιταλικών τραπεζών, που κινδυνεύουν να φουντάρουν από τα κόκκινα δάνεια. Οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί απαγορεύουν πλέον τη διάσωση με δημόσιο χρήμα αν δεν έχει προηγηθεί "bail in" -δηλαδή κούρε-

μα καταθέσεων (το μοντέλο που εφαρμόστηκε στην Κύπρο). Ο Ρέντζι, ο πρωθυπουργός της Ιταλίας, διεκδικεί μια "εξαίρεση" -αλλά η Μέρκελ και ο Σόιμπλε αρνούνται πεισματικά. Είναι πολύ δύσκολο να αλλάξουν τώρα στάση επειδή κινδυνεύει πλέον η "δική τους" τράπεζα.

Ακόμα πιο δύσκολο, όμως, είναι να αντιμετωπίσουν την "κοινή γνώμη" μέσα στην ίδια τη Γερμανία -ιδιαιτέρως ένα χρόνο πριν τις εκλογές του 2017. Ο κόσμος, με απλά λόγια, συχαίνεται και τις τράπεζες και τους τραπεζίτες. Το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε η Μέρκελ είναι να φανεί ότι την ίδια ώρα που ρημάζει και τη Γερμανία και την Ευρώπη στη λιτότητα χαρίζει δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες - κερδοσκόπους. Ο ίδιος ο Γκάμπριελ, ο αντιπρόεδρος της Μέρκελ αναγκάστηκε να καυτηριάσει τη δήλωση της διοίκησης της τράπεζας που έριχνε τις ευθύνες στους κερδοσκόπους: «Δεν ήξερα αν πρέπει να γελάσω ή να κλάψω όταν η τράπεζα η οποία μετέτρεψε την κερδοσκοπία σε επιχειρηματικό της μοντέλο ανέφερε πως έπεσε θύμα κερδοσκοπών».

Το πιο πιθανό είναι ότι δεν θα αφήσουν την Deutsche Bank να γίνει πραγματικά μια νέα Λήμαν Μπράδερς. Αλλά το κόστος -οικονομικό και πολιτικό- της διάσωσης θα σπρώξει, αναμφίβολα, τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό ένα ακόμα σκαλοπάτι πιο κάτω.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ 1968
(στοά Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Πικάπ
(Δημοφώντος και Νηλέως 1) 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 στις Μηλιάς του Λάζο 7.30μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή
του πραξικοπήματος
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 Μεγ. Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Μαγαζί 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Η μάχη ενάντια στη φασιστική απειλή
και τον ρατσισμό σήμερα
Ομιλητής: Φώτης Ταμπακόπουλος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Κοσμικών 7μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή
του πραξικοπήματος
Ομιλητής: Δημήτρης Λυγίζος

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ White Rabbit
(υπόγειο) 7.30μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Έβελυν Βαρελά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή
του πραξικοπήματος

Μαρξιστικά Φόρουμ

Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Λα Ροζέ (πλατεία
Αγ. Νικολάου) 7.30μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΒΟΛΟΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 Θόλος (πανεπιστήμιο) 5μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Μανώλης Voador
•ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 Θόλος (πανεπιστήμιο) 5μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 στοά Σαρκά
(Α' κτίριο, Β' ορ.) 7μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή
του πραξικοπήματος
Ομιλητής: Άρης Παναγιωτίδης

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Έμιγκρέ 7.30μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαράλαμπάκη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 Σύλλογος δασκάλων 7.30μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή
του πραξικοπήματος
Ομιλήτρια: Μαρία Καλογεράκη

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Χιλή 72-73, η τραγωδία του
κοινοβουλευτισμού
Ομιλήτρια: Άσπια Πλεξίδα

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Κουρμπέτι 3μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Πέτρος Θεοδοσιάδης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Ποέτα 7μμ
Η φασιστική απειλή σήμερα
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Γιώτης 8μμ
Πώς οργανώνουμε τη μάχη ενάντια
στις ιδιωτικοποιήσεις, τον ρατσισμό και
τους φασίστες
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Άνεμος 7.30μμ

Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Λάκης Κουτσιλας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Καλαμαριά 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10
στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8μμ
Δομές αλληλεγγύης, δυνατότητες και όρια
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 καφέ Big Mouth 8μμ
Να μετατρέψουμε την οργή σε αντίσταση
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 καφέ Big Mouth 8μμ
Χιλή 72-73, η τραγωδία του κοινοβου-
λευτικού δρόμου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/10 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7μμ
Μαρξισμός – θεωρία και πράξη

ΜΑΡΟΥΣΙ

•ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Βαβέλ 8μμ
Οι πολεμικές αποζημιώσεις
και η αριστερά
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
•ΠΕΜΠΤΗ 13/10 καφέ Βαβέλ 8μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 6/10 στέκι Δράση για μια
άλλη Πόλη 6μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικώνη
•ΠΕΜΠΤΗ 13/10 στέκι Δράση για μια
άλλη Πόλη 6μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Υγιεινό με..νου 7μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή του πρα-
ξικοπήματος
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Κικιρίκο 7μμ
Λένιν: για τον αριστερισμό
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Νίκος Φούρλας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Επανάσταση και αντεπανάσταση στην
Ελλάδα – Ο εμφύλιος 1946-1949
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Τρία χρόνια από τη δολοφονία του Παύ-
λου Φύσσα – η φασιστική απειλή σήμερα
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Σερπάνου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Quiz 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Χριστίνα Κόικα

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 6μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Άλκιαν Μπουρίτη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Γογό (πλατεία Φρα-
τζή, δίπλα στο σταυρό του νότου) 8μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
•ΠΕΜΠΤΗ 13/10 καφέ Γογό (πλατεία
Φρατζή, δίπλα στο σταυρό του νότου) 8μμ
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Τρίτορτο (Παρα-
μυθίας & Αρτεμεισίου) 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Αντρέας Ζώτος
•ΠΕΜΠΤΗ13/10 καφέ Τρίτορτο (Παρα-
μυθίας & Αρτεμεισίου) 7μμ
Ο Λένιν και η επαναστατική εφεμερίδα
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Νότος 7μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 δημαρχείο 7μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Έμιγκρέ 8μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Τάσος Καρασσαχινίδης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 καφέ Τσίου (απέναντι
στη Νομαρχία) 8μμ

Τρία χρόνια από τη δολοφονία του Παύ-
λου Φύσσα – η φασιστική απειλή σήμερα
Ομιλήτρια: Μαριλού Νταούλη

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 νέα φιλοσοφική 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10 στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Χιλή 72-73, η τραγωδία του κοινοβου-
λευτικού δρόμου
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/10 καφέ Σκαντζόχοι-
ρος 6.30μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Στις σχολές

**Η πάλη ενάντια στο φασισμό
σήμερα – οργανώνουμε τη
διεθνή συνάντηση ενάντια στο
ρατσισμό και το φασισμό**

ΠΑΝΤΒΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/10 αίθριο 1μμ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/10 αιθ. Προβολών ΣΚΣ 3μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9/10 αιθ. 2ου έτους Ιατρικής 2μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ 11/10 Θόλος 3μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΝΟΠΕ

ΤΡΙΤΗ 11/10 κυλικείο 12μ
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΠΑΤΡΑ

ΤΡΙΤΗ 11/10 ΑΘΕ 3μμ
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

**Συνεδριάσεις
Εργατικών
ομάδων**

INTRACOM

ΠΕΜΠΤΗ 6/10 Intracom 5μμ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΤΡΙΤΗ 11/10 στοά Βιβλίου 4μμ
ΔΗΜΟΣΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 17/10 Λέκκα 23-25, 3.30μμ

εργαπκη αλληλεγγυη

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Κατέρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΑΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο με -
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-
γή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση.
Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς
μία τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρα-
τός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι-
κό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα
συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατι-
κή τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα

συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους
δουλείας και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακό-
μα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-
λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακί-
σει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό-
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα
από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το
Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-
τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απει-
λεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι
εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και
στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας**

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-
τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-
μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-
ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-
στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Ήταν Σεπτέμβρης του 1957 όταν όλος ο πλανήτης παρακολουθούσε στις εφημερίδες και τα επίκαιρα της εποχής τον αγώνα των 9 μαύρων μαθητών (έμειναν στην ιστορία ως “Little Rock Nine”) του Κεντρικού Γυμνασίου του Λιτλ Ροκ την πρωτεύουσα του Αρκάνσας, να μπουν σε ένα σχολείο που μέχρι εκείνη την χρονιά ήταν αποκλειστικά για λευκούς.

Οι μαθητές είχαν την υποστήριξη του NAACP, της αντιρατσιστικής «Εθνικής Ένωσης για την Πρόοδο των Εγχρώμων Ανθρώπων», όπως αποκαλούσαν τους μη-λευκούς στις ΗΠΑ. Η NAACP είχε παίξει κεντρικό ρόλο στην οργάνωση του κινήματος που τρία χρόνια νωρίτερα, το 1954, είχε πετύχει την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου που έβγαζε αντισυνταγματικό τον διαχωρισμό.

Παρόλα αυτά ο κυβερνήτης του Αρκάνσας διέταξε την Εθνοφρουρά της Πολιτείας να περικυκλώσει το σχολείο και εμποδίζει τους μαθητές να μπούνε στο σχολείο για να μην προκληθούν «επεισόδια». Όταν 17 μέρες μετά η διαταγή του ακυρώθηκε στο δικαστήριο οι μαθητές πήγαν και κατάφεραν να μπουν στο σχολείο περνώντας μέσα από ένα ρατσιστικό όχλο περίπου 1000 λευκών «αγανακτισμένων» που χτύπησε δύο μαύρους δημοσιογράφους. Την επόμενη μέρα απείλησαν να μπουκάρουν στο σχολείο. Κάτω από γενική κατακραυγή ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ έστειλε 1000 στρατιώτες του Αμερικάνικου Στρατού που ανέλαβε και τον έλεγχο της Εθνοφρουράς και οι μαθητές μπήκαν στο σχολείο.

Το 1960 η προσπάθεια της εξάχρονης Ρούμπι Μπρίτζες να πάει σε σχολείο της Νέας Ορλεάνης αντιμετωπίστηκε από τους ρατσιστές με παρόμοιες απειλές και οργάνωση μπούκοτάζ καλώντας τους λευκούς γονείς να μην πηγαίνουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Αλλά το μπούκοτάζ έφθινε, καθώς όλο και περισσότεροι γονείς από λευκές οικογένειες άρχισαν να στέλνουν τα παιδιά στο σχολείο για συμπαράσταση.

Αυτές οι τολμηρές πράξεις αντίστασης είχαν πίσω τους μια μεγάλη δύναμη, το μαζικό κίνημα. Ήταν αυτή η δύναμη που επέβαλλε το σταμάτημα του διαχωρισμού και όχι οι δικαστές, η κεντρική κυβέρνηση και ο στρατός που επί χρόνια τον ανέχονταν και τον στήριζαν.

Αμέσως μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου υπήρξε μια νέα ανάπτυξη του προοδευτικού, συνδικαλιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος στις ΗΠΑ. Είχε προηγηθεί το μεγάλο εργατικό κίνημα της δεκαετίας του '30, η ανάπτυξη του Κομμουνιστικού Κόμματος που στον αμερικάνικο νότο είχε δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην στρατολόγηση των μαύρων εργατών.

Η απάντηση του κατεστημένου ήταν η τρομοκρατία σε βορρά και νότο που από το 1950 εκδηλώνεται με τις αντι-κομμουνιστικές δίκες και το κυνήγι μαγισσών που, υπό την ηγεσία του γερουσιαστή Μακ Κάρθυ, στόχευε σε οτιδήποτε προοδευτικό. Οι ηγέτες του NAACP διώχτηκαν με την κατηγορία ότι είχαν σχέσεις με την Αριστερά και το κίνημα πάγωσε. Αλλά προσωρινά.

Από το 1954 και μετά δίπλα στον αγώνα που διεξαγόταν σε διάφορα δικαστήρια άρχισε να ορθώνεται ένα πλατύ κίνημα κοινωνικής ανυπακοής από τη μαύρη κοινότητα που είχε τη στήριξη των φοιτητών, της όποιας αριστεράς είχε απομείνει όρθια, προοδευτικών χριστιανικών οργανώσεων. Αυτό περιλάμβανε κυριολε-

Το κίνημα που έβαλε τα παιδιά των Μαύρων στα σχολεία

Το 1954 το Ανώτατο Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών αναγνώρισε σαν αντισυνταγματικό το νόμο που πρόβλεπε διαχωρισμούς με βάση το χρώμα στην εκπαίδευση και επέβαλε στους μαύρους να πηγαίνουν σε ξεχωριστά σχολεία στις πολιτείες του Νότου. Τον Δεκέμβρη του 1956 το ίδιο δικαστήριο έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο που επέβαλε διαχωρισμό βάση του χρώματος για τους επιβάτες των λεωφορείων, σε μια σειρά από πολιτείες του αμερικάνικου νότου.

Οι δύο αυτές δικαστικές αποφάσεις αποτέλεσαν την πρώτη ανατροπή για τους ρατσιστικούς νόμους που είχαν ψηφιστεί στις ΗΠΑ από το 1896 σε όλες τις πολιτείες του νότου. Το 1964-65 οι ρατσιστικοί νόμοι ανατράπηκαν πλήρως.

Για να μπορέσουν να καταργηθούν οι ρατσιστικοί νόμοι μετά από μισό αιώνα και βάλε ρατσιστικού απαρτχάιντ, χρειάστηκαν μεγάλοι αγώνες και θυσίες που κορυφώθηκαν τη δεκαετία ανάμεσα στο 1954-55 και 1964-65. Αυτοί οι αγώνες είχαν να αντιμετωπίσουν την άγρια αντίδραση των οργανωμένων ακροδεξιών, των ρατσιστών του αμερικάνικου Νότου, της Κου Κλουξ Κλαν καθώς και των σεβάσμιων γερουσιαστών και κυβερνητών που τούς έκαναν τις πλάτες - αν δεν ήταν υποστηρικτές τους.

Κάθε φορά που οι κοινότητες των μαύρων, των λατίνων, των φτωχών λευκών, των συνδικάτων και της Αριστεράς ψηφούν τη δολοφονική manía της αστυνομίας στις σημερινές ΗΠΑ, υπάρχει πίσω τους μια Ρόζα Παρκς. Η μεσήλικη ράφτρα που το 1955 πήγε στη φυλακή γιατί δεν παραχώρησε τη θέση της σε ένα λευκό μέσα στο λεωφορείο.

Και κάθε φορά που ακροδεξιοί και ρατσιστές από το Ωραιόκαστρο μέχρι τη Φιλιπιάδα ζητούν να μην πάνε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας, έχουμε πίσω μας την Ρούμπι Μπρίτζες, την εξάχρονη μαθήτριά, το πρωτάκι που μπηκε στη τάξη της ψηφώντας τον ρατσιστικό όχλο που την υποδέχτηκε έξω από το σχολείο στη Νέα Ορλεάνη.

κτικά χιλιάδες δράσεις και μια μεγάλη ποικιλία μορφών κινητοποίησης:

Ειρηνικές καταλήψεις δημόσιων χώρων, τα λεγόμενα sit ins, στην αρχή μεμονωμένα, που

στη συνέχεια πήραν τη μορφή πανεθνικής καμπάνιας. Μπούκοτάζ, όπως αυτό στα λεωφορεία της πόλης Μοντγκόμερι, που ακολούθησε τη φυλάκιση της Ρόζα Παρκς, κράτησε

ένα χρόνο και κατέληξε το 1956 στο σταμάτημα του ρατσιστικού διαχωρισμού μέσα στα λεωφορεία. Τις λεγόμενες «βόλτες ελευθερίας», δηλαδή τις περιοδείες ακτιβιστών στον αμερικάνικο νότο με στόχο τη στήριξη του τοπικού κινήματος και το σπάσιμο στην πράξη των διαχωρισμών στους δημόσιους χώρους. Και βέβαια τα μεγάλα συλλαλητήρια και πορείες, όπως η μεγάλη πορεία στην Ουάσινγκτον το 1963 όπου συμμετείχαν 200-300.000 διαδηλωτές, μαύροι και λευκοί από όλο το φάσμα του κινήματος ή η πορεία από το Σέλμα στο Μοντγκόμερι το 1965 με αίτημα ίσα δικαιώματα στην ψήφο.

Αυτό ήταν το μαζικό κίνημα που κατάφερε να νικήσει και να επιβάλει το τέλος των επίσημων θεσμικών διακρίσεων που ίσχυε στον αμερικάνικο νότο στην εκπαίδευση και συνολικότερα, παρά τους δεκάδες νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες, φυλακισμένους, συλληφθέντες.

Ανισότητα

Όμως ταυτόχρονα, μέσα από αυτήν την δεκάχρονη εμπειρία το ίδιο το κίνημα άρχισε να ριζοσπαστικοποιείται πολιτικά και ιδεολογικά. Το τέλος των επίσημων θεσμικών διακρίσεων σήμανε την αρχή ενός νέου αγώνα που ήταν συνολικότερος. Από τη μια για να καταργηθεί στην πράξη ο διαχωρισμός στο νότο, αλλά και ενάντια στην κοινωνική ανισότητα που δεν αφορούσε μόνο τους μαύρους του νότου, αλλά και του βιομηχανικού βορρά.

Έχοντας αντιμετωπίσει την άγρια καταστολή και βλέποντας την υποκρισία -νόμοι να ψηφίζονται αλλά να μην εφαρμόζονται- ένα κομμάτι της μαύρης κοινότητας και των λευκών φοιτητών άρχισε να σπάει από την μέχρι τότε κυρίαρχη γραμμή του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, αυτή της «μη-βίας» και των συμβιβασμών με το κυρίαρχο σύστημα, προτάσσοντας την ανατροπή. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα, ο Μάλκολμ Χ, βλέποντας τη δυναμική που εκφράστηκε μέσα από τον κοινό αγώνα μαύρων και λευκών για ίσα δικαιώματα, έγινε σύμβολο της ριζοσπαστικοποίησής του.

Αυτός ο συνεχιζόμενος ξεσηκωμός έσπειρε τον φόβο, πέρα από τους κυβερνήτες του νότου, στην ίδια την κεντρική κυβέρνηση. Ο Μάλκολμ Χ δολοφονήθηκε το 1965 και ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ το 1968, όταν πήγε να συμπαρασταθεί σε μια απεργία καθαριστών στο Τενεσί, που θεωρούσε κρίσιμη για τη νέα «Καμπάνια του Φτωχού Λαού» που ετοιμάζε. Το κίνημα πέρασε από τη «μη βία» στην επανάσταση. Οι εξεγέρσεις που ξέσπασαν κυρίως στα γκέτο των πόλεων του Βορρά αντιμετωπίστηκαν με το στρατό και είχαν εκατοντάδες νεκρούς.

Οι αγώνες του κινήματος για ίσα δικαιώματα είχαν φέρει μεγάλες αλλαγές στη ζωή των μαύρων αμερικάνων, αλλά δεν είχαν εξαλείψει τις αιτίες του ρατσισμού στις ΗΠΑ. Την ανάγκη των εκπροσώπων του αμερικάνικου καπιταλισμού να χρησιμοποιούν το ρατσισμό για να διαιρούν και να αποδυναμώνουν τη δύναμη της αμερικάνικης εργατικής τάξης.

Τα αμέσως επόμενα χρόνια εκατομμύρια μαύροι εργάτες και νέοι λευκοί έγιναν κομμάτι ενός μεγάλου ανατρεπτικού κινήματος που αμφισβήτησε τον αμερικάνικο καπιταλισμό για την φτώχεια, τον πόλεμο και τον ρατσισμό που γεννούσε, μέσα στην ίδια την καρδιά του κτήνους.

Γιώργος Πίπτας

Η επανάσταση του χρώματος στη Ρώσικη Πρωτοπορία

Το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη μονή Λαζαριστών Θεσσαλονίκης, φιλοξενεί μέχρι τις 5 Νοέμβρη περισσότερα από 100 έργα δημιουργών της Ρώσικης Πρωτοπορίας, παρουσιάζοντας ένα σημαντικό πανόραμα της καλλιτεχνικής διαδρομής τους. Πρόκειται για πίνακες, σχέδια και αρχαιακό υλικό που ανήκουν στη μόνιμη συλλογή του μουσείου και έχουν εκτεθεί στο παρελθόν. Η έκθεση αποτελεί μια καλή ευκαιρία γνωριμίας, καθώς παρουσιάζεται με χρονολογική σειρά η εξέλιξη των τάσεων που αναπτύχθηκαν, έχοντας ως σημείο αναφοράς τις μελέτες και τους πειραματισμούς πάνω στο χρώμα.

Όταν μιλάμε για «Ρώσικη Πρωτοπορία», καλό είναι να διευκρινίζουμε πως ο όρος αναφέρεται συμβατικά σε πολλά, διαφορετικά μεταξύ τους ρεύματα, που περιλαμβάνουν συνθετικά όλες τις τέχνες. Τα πρώτα βήματα αυτής της διαδρομής τοποθετούνται το 1910 στην Πετρούπολη, όταν κάνει τις πρώτες της εκθέσεις η ομάδα **Βαλές Καρό**, με την οποία συνδέονται καλλιτέχνες όπως ο **Σαγκάλ**, ο **Μαλέβιτς**, ο **Τάτλιν**, η **Ποπόβα**, ο **Κλιούν** κ.ά. Κοινό γνώρισμα όλων τους είναι ότι γνωρίζουν και εμπνέονται από τις νέες τάσεις: τον **Ματίς** και τα έντονα χρώματα των φωβιστών, τον πριμιτιβισμό του **Γκογκέν** και των κυβιστών, τις ανησυχίες για το φως του **Σεζάν** και των μετεμπρεσιονιστικών ρευμάτων. Αυτά τα στοιχεία θα συναντήσουν την παραδοσιακή ρωσική τέχνη των λαϊκών ξυλογραφιών (λουμπόκ), της βυζαντινής αγιογραφίας, της χειροτεχνίας και της παιδικής ζωγραφικής. Την ίδια χρονιά εκδίδεται Το Δόκανο των Δικαστών (Sadok Sudei), ένα εικονογραφημένο ποιητικό λεύκωμα που αποτελεί το πρώτο μανιφέστο των Ρώσων φουτουριστών.

Μέσα στα επόμενα δυο χρόνια, οι ομάδες αυτές θα αναπτύξουν τον Κυβοφουτουρισμό, που είναι το πρώτο αμιγώς ρωσικό κίνημα της πρωτοπορίας. Ο κυβοφουτουρισμός αντλεί στοιχεία αφενός από τον γαλλικό κυβισμό, κατατεμαχίζοντας τα αντικείμενα για να τα αποδώσει πρισματικά, αφετέρου από τους Ιταλούς φουτουριστές και την έντονη κίνηση που χαρακτηρίζει τα έργα τους. Το νέο ρεύμα διακηρύσσει σε όλους τους τόνους τη σύγκρουση με καθετί κατεστημένο στην τέχνη, όπως γίνεται ιδιαίτερα φανερό σε μανιφέστα, όπως Το Δόκανο των Δικαστών II ή το Χαστούκι στο γούστο του κοινού. Ποιητές και ζωγράφοι (ενίοτε οι δύο ιδιότητες

Ρορωνα Liubov, Σχέδιο σκηνικού για την παράσταση Γη σε αναβρασμό σε σκηνοθεσία του V.Meyerhold, 1923 γκούας και φωτομοντάζ σε κοντρα πλάκέ.

απαντώνται στο ίδιο πρόσωπο) θα αναγγείλουν μεγάλωφωνα πως «Μόνο εμείς είμαστε το πρόσωπο των καιρών μας».

Προϋποθέσεις

Για να κατανοήσουμε τα χαρακτηριστικά της πρωτοπορίας είναι απαραίτητο να εστιάσουμε σε τρεις καθοριστικές προϋποθέσεις. Η πρώτη αφορά τις συνταρακτικές αλλαγές που έφερε ο εικοστός αιώνας στο πεδίο της επιστήμης και της τεχνολογίας. Από την φωτογραφία και τις ακτίνες Χ, μέχρι την κατάνκτηση του αέρα και τη μαζική βιομηχανική παραγωγή, οι νέες υλικές συνθήκες κάνουν με αργά έστω βήματα την εμφάνισή τους και στη Ρωσία, αποτελώντας εφιαλτήριο της νεωτερικότητας. Δεν είναι καθόλου τυχαία λοιπόν η έλξη που ασκούν θέματα όπως το αεροπλάνο, ο ηλεκτρισμός, οι βιομηχανικές μηχανές κ.ά. σε πολλούς δημιουργούς.

Οι υλικές συνθήκες από μόνες τους δεν θα ήταν αρκετές για να εξηγήσουν τη γέννηση της πρωτοπορίας. Κάτι τέτοιο μπορεί να αποδειχθεί εκ του αντιθέτου, παρατηρώντας π.χ. κανείς ότι η αυγή της νεωτερικότητας και η ελπίδα για την εμφάνιση του «μοντέρνου ανθρώπου» σήμανε για τον ιταλικό

φουτουρισμό την υιοθέτηση της φασιστικής ιδεολογίας. Όπως εύστοχα σχολιάζει ο Μπένγιαμιν: «Η ανθρωπότητα που κάποτε ήταν, κατά τον Όμηρο, θέαμα για τους θεούς του Ολύμπου, έχει γίνει τώρα θέαμα για τον εαυτό της. Η αλλοτρίωση της έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο, που την κάνει να βιώνει την ίδια της την καταστροφή σαν αισθητική απόλαυση πρώτου μεγέθους. Στην αισθητικοποίηση της πολιτικής, που καλλιεργεί ο φασισμός, ο κομμουνισμός απαντά με την πολιτικοποίηση της τέχνης». Η δεύτερη λοιπόν σημαντική προϋπόθεση βρίσκεται στην ανάπτυξη μιας νέας ταξικής επαναστατικής συνείδησης, όπως αυτή φανερώνεται ήδη από τη χαμένη επανάσταση του 1905. Οι Ρώσοι πρωτοπόροι δεν οραματίζονται απλώς μια ποιητική ουτοπία, θέλουν έναν ολότελα διαφορετικό κόσμο.

Η τρίτη καθοριστική συνθήκη που χρειάζεται να υπογραμμίσει κανείς είναι ότι η αισθητική, η τέχνη μπορεί να επηρεάζεται από την επιστήμη και την κοινωνία, αλλά δεν παύει να υπάρχει σε ένα δικό της πεδίο, που καθορίζεται από τους δικούς του κανόνες. Για να έρθει το καινούριο είναι απαραίτητο να προηγηθεί μια διαδικασία αρχικά δημι-

ουργικής αφομοίωσης και στη συνέχεια αμφισβήτησης και απόρριψης του παλιού. Στην περίπτωση της Ρωσικής πρωτοπορίας η πορεία αυτή σηματοδεύτηκε από τη σύγκρουση με τον συμβολισμό. Οι συμβολιστές πρέσβευαν ότι το αντικείμενο λειτουργούσε σαν ένα όχημα για να μεταφερθεί κάποια άλλη υψηλή σημασία. Οι δημιουργοί της πρωτοπορίας αναζητούν αξία στο αντικείμενο αυτό καθαυτό ο Τάτλιν στα υλικά των μηχανών του, ο Μαλέβιτς στο χρώμα των καθαρών γεωμετρικών μορφών, η Ποπόβα στις κονστрукτιβιστικές κατασκευές της, ο **Χλέμπνικοφ** κι ο **Μαγιακόφσκι** στις λέξεις που φτιάχνουν.

Επανάσταση

Οι τρεις παραπάνω δυνάμεις – υλικές, κοινωνικές και αισθητικές έμελε να συναντηθούν με πάταγο στην επανάσταση του 1917. Πρόκειται για μια από τις ελάχιστες περιπτώσεις, που η τέχνη δεν προπορεύεται απλώς αλλά συναντά τη ζωή, με αποτέλεσμα η μια να εισβάλει στο βασίλειο της άλλης.

Θα μπορούσαν να αναφερθούν πολλά παραδείγματα είτε για το πως οι καλλιτέχνες επηρεάστηκαν από την επανάσταση, είτε για το πώς προσπάθησαν θαρραλέα να

διαμορφώσουν τη νέα κοινωνία. Αν θα έπρεπε να διαλέξουμε ένα και μοναδικό γεγονός για να δείξουμε αυτή την αλληλεπίδραση, ίσως το πιο εντυπωσιακό να είναι η παρουσία των γυναικών: Έξτερ, Ποπόβα, Ροζάνοβα, Γκοντσάροβα, Σοφρόνοβα, Γκουρό και πολλές άλλες θα καταγράψουν για πρώτη φορά το γυναικείο φύλο όχι μόνο στα χρονικά της τέχνης αλλά και στην ιστορία της δημόσιας σφαίρας γενικότερα.

Η πρωτοπορία συνδέθηκε τόσο στενά με την επανάσταση, που η ήττα της τελευταίας καθόρισε και τη μοίρα της πρώτης. Το 1932 το Ρωσικό Μουσείο του Λένινγκραντ φιλοξενεί την έκθεση «Η Τέχνη στην εποχή του ιμπεριαλισμού». Για πρώτη φορά έργα σημαντικών δημιουργών της πρωτοπορίας θα εκτεθούν ως αρνητικά παραδείγματα ιμπεριαλιστικής τέχνης. Σε συμφωνία με το γενικότερο κλίμα της εποχής, την έκθεση διακοσμούσε ένα πανό που τονίζει ότι «η αναρχική θεώρηση του κόσμου είναι ίδια με την αστική, απλώς αντεστραμμένη» με αυτό τον βολικό τρόπο η αποκαλούμενη «αριστερή» τέχνη, βρέθηκε στο στόχαστρο του σοσιαλιστικού ρεαλισμού και σύντομα στο περιθώριο.

Ο συγγραφέας **Daniil Kharms** διηγείται το 1927 την ιστορία της πρωτοπορίας μέσα από μια σύντομη αλληγορία:

«Ήταν ένας κοκκινομάλλης που δεν είχε μάτια κι αυτιά. Ούτε μαλλιά είχε και γι' αυτό τον έλεγαν κοκκινομάλλη μόνο θεωρητικά. Δεν μπορούσε να μιλήσει αφού δεν είχε στόμα. Ούτε και μύτη είχε. Επιπλέον δεν είχε πόδια και χέρια, στομάχι, πλάτη, ραχοκοκαλιά και γενικώς σωθικά. Τίποτα δεν είχε! Συνεπώς κανείς δεν ξέρει για ποιον μιλάμε. Καλύτερα έτσι, καλύτερα να μην ξέρουμε άλλα πράγματα γι' αυτόν».

Ο ιστορικός τέχνης **John E. Bowlt** βλέπει στη μικρή αυτή ιστορία το πέρασμα από την αναπαραστατική (ένας κοκκινομάλλης) στη μη αναπαραστατική τέχνη (Τίποτα δεν είχε). Η τελευταία πρόταση είναι μια νύξη για την εξαφάνιση της πρωτοπορίας. Όπως εύστοχα παρατηρεί ο Bowlt, στο μεσουράνημα του σταλινισμού το 1937, ο κοκκινομάλλης επέστρεψε μόνο που αυτή τη φορά εμφανίστηκε ως ξανθός, αλώβητος, υγιής, ευθυτενής και αρτιμελής άνδρας.

Γιάννης Μήτζιας

Αλληλαγές στις εργασιακές σχέσεις

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Μια γεύση για το τι εννοούν, το προσφέρουν οι ίδιοι ως «ανεξάρτητοι ειδικοί»: διαφώνησαν, όχι αν θα πρέπει να υπάρξει ο σημερινός «υποκατώτατος», όπως ονομάζεται, μισθός των... 511 ευρώ (μικτά) για τους νέους εργαζόμενους κάτω των 25 ετών (έναντι των 586 ευρώ των πάνω από 25 ετών), αλλά αν πρέπει να γίνει 498 ευρώ μικτά τον πρώτο χρόνο και 556 το δεύτερο χρόνο εργασίας!

Συλλογικές διαπραγματεύσεις

Προσαρμοσμένες στις ανάγκες των αφεντικών είναι και οι προτάσεις για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Το πόρισμα τάσσεται υπέρ της επεκτασιμότητας των συλλογικών συμβάσεων, αλλά με όρους και προϋποθέσεις. Όπως αναφέρει «οι συλλογικές συμβάσεις θεωρούνται αντιπροσωπευτικές εφόσον καλύπτουν το 50% των εργαζομένων της διαπραγματευτικής μονάδας του κλάδου/επαγγέλματος», κάτι που θα πρέπει να αποδειχτεί με «αξιόπιστο έλεγχο του ποσοστού των εργαζομένων που αντιπροσωπεύεται στη διαπραγματευτική μονάδα». Πώς ακριβώς θα εξακριβώνεται και με βάση ποιον (εργοδοτικές ενώσεις ή συνδικάτα) αν αντιπροσωπεύεται το 50% των εργαζόμενων ενός κλάδου σε μια σύμβαση μένουν στο αέρα.

Σε όλα τα σημεία οι εξαιρέσεις υπερισχύουν του κανόνα. Για την «αρχή της εύνοιας» (υπερίσχυση της εθνικής/κλαδικής σύμβασης έναντι της επιχειρησιακής) για παράδειγμα, η πλειοψηφία της επιτροπής πρότεινε πως «οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας χαμηλότερου επιπέδου δεν μπορούν να αποκλίνουν επί τα χείρω εθνικών/κλαδικών συλλογικών συμβάσεων, εκτός κι αν οι κοινωνικοί εταίροι προβλέπουν ρήτρες για συγκεκριμένα ζητήματα, οι οποίες επιτρέπουν προσωρινές αποκλίσεις σε περιπτώσεις επειγουσών οικονομικών/χρηματοοικονομικών αναγκών των επιχειρήσεων». Με άλλα λόγια, αν ένας εργοδότης επικαλείται οικονομικά προβλήματα, θα είναι δυνατόν να γίνονται εξαιρέσεις από τις εθνικές/κλαδικές συμβάσεις.

Παρόμοια ήταν η δεύτερη γνώμη που διατυπώθηκε από μέλη της επιτροπής για το θέμα. Θεωρώντας ότι είναι σημαντική «η μισθολογική ευελιξία στο μικρο-επίπεδο», υποστήριξαν ότι «συμβάσεις που συνάπτονται σε επιχειρησιακό επίπεδο, εγγύτερα των εμπλεκόμενων εργαζομένων και επιχειρήσεων, υπερισχύουν συμβάσεων που συνάπτονται σε κλαδικό/ομοιοεπαγγελματικό/εθνικό επίπεδο». Με άλλα λόγια, επιχειρησιακές συμβάσεις που «αντανακλούν καλύτερα» την κατάσταση σε μια εταιρεία πρέπει να υπερισχύουν των εθνικών/κλαδικών.

Υπέρ των θέσεων της εργοδοσίας τάσσεται γενικά η επιτροπή και σε όλα τα άλλα θέματα, όπως τη χρονική επέκταση, τη μετενέργεια, τις μισθολογικές ωριμάνσεις, την προσφυγή στον ΟΜΕΔ.

Συνδικαλιστική δράση

Σύμφωνα με το πόρισμα «Η Επιτροπή Εμπειρογνομώνων δεν βλέπει την ανάγκη για αυστηρότερους κανόνες σχετικά με την απεργία». Είναι λογικό, όταν το ισχύον νομικό πλαίσιο επιτρέπει στο κράτος και την εργοδοσία να καταφεύγουν στα δικαστήρια και να βγάζουν τη συντριπτική πλειοψηφία των απεργιακών κινητοποιήσεων παράνομες, καταχρηστικές ή και τα δύο μαζί.

Αντίστοιχα, «η Επιτροπή Εμπειρογνομώνων δεν βλέπει κάποιον επείγοντα λόγο για άρση της απαγόρευσης της ανταπεργίας (lockout)». Αλλά όπως συνεχίζει «Ο Έλληνας νομοθέτης μπορεί να διευκρινίσει πως ο εργοδότης δικαιούται να μην πληρώσει τους μη απεργούς εργαζόμενους εφόσον δεν μπορούν να συνεχίσουν την εργασία τους, επειδή λαμβάνει χώρα απεργία στην επιχείρηση ή εκμετάλλευση». Ενώ δεν παραλείπει να αναφέρει ότι «μία συζήτηση για τα προβλήματα του συνδικαλιστικού νόμου θα ήταν χρήσιμη»... Οι προτάσεις της επιτροπής άλλωστε είναι μόνο η «βάση» της συζήτησης και όχι η κατάληξη.

ΠΟΛΩΝΙΑ

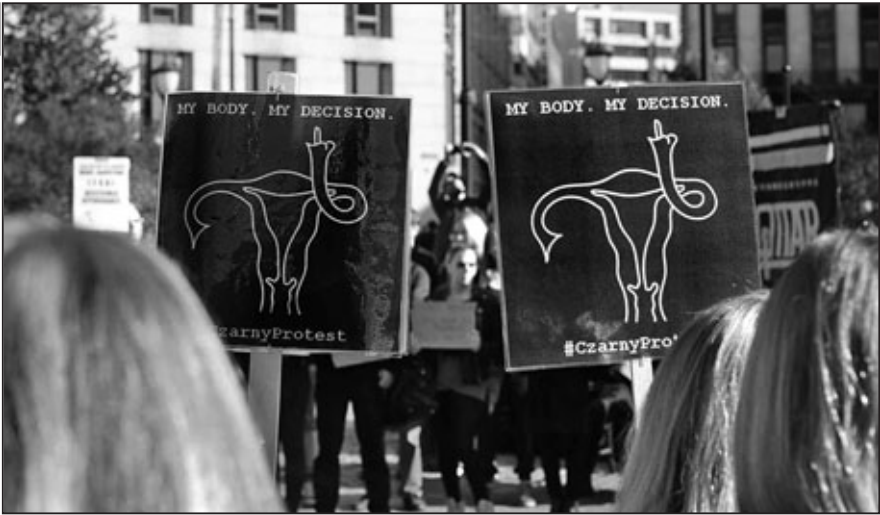
«Δικό μου το σώμα, δική μου η επιλογή»

Πάνω από είκοσι χιλιάδες διαδήλωσαν στη Βαρσοβία έξω από το κοινοβούλιο το Σάββατο 1η Οκτωβρίου ενάντια στην ψήφιση ενός νομοσχεδίου που στοχεύει να περιορίσει ακόμα περισσότερο το δικαίωμα των γυναικών στην έκτρωση.

Δεκάδες χιλιάδες συμμετέχουν σήμερα Δευτέρα 3/10 στη «γυναικεία απεργία». Εργαζόμενοι που μπορούσαν να πάρουν μια μέρα άδεια από τη δουλειά ξεχείλισαν τους δρόμους και τις πλατείες σε όλη την Πολωνία, ενώ συμμετείχαν και χιλιάδες μαθητές. Η πλειοψηφία των διαδηλωτών είναι νέες γυναίκες ντυμένες τις περισσότερες φορές στα μαύρα – το χρώμα του κινήματος διαμαρτυρίας.

Ανάμεσα στα συνθήματα που φωνάζονται είναι: «Θα σταματήσουμε τους φανατικούς», «Ντροπή, οι βουλευτές χτίζουν μια κόλαση για τις γυναίκες», «Η επανάσταση είναι γυναίκα». Τα εκατοντάδες πλακάτ που έφεραν οι διαδηλωτές έγραφαν «Δικό μου το σώμα, δική μου η επιλογή», «Φανατικοί άντε γαμηθείτε», «Τα κορίτσια θα ρίξουν την κυβέρνηση».

Τα συνδικάτα μέχρι τώρα ήταν διστακτικά, αλλά το συνδικάτο ORZZ κάλυψε τις σημερινές κινητοποιήσεις ενώ πρώτο την υποστήριξή του δήλωσε το μεγαλύτερο συνδικάτο της χώρας, αυτό των δασκάλων. Τα συνδικάτα δεν έχουν καλέσει επίσημη απεργία, αλλά καλούν στις διαδηλώσεις. Η επίσημη υποστήριξη των συνδικάτων στο κίνημα της ελεύθερης επιλογής είναι πολύ σημαντική και γι' αυτό πρέπει να τη χτίσουμε.

Το καινούργιο αριστερό κόμμα **Razem** (Μαζί) έχει παίξει κρίσιμο ρόλο σε αυτό το κίνημα. Τον Σεπτέμβρη ξεκίνησε την καμπάνια «μαύρη διαμαρτυρία» με πικετοφορίες σε όλη τη χώρα. Το Razem δημιουργήθηκε λίγους μήνες πριν τις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου στις οποίες πήρε 3,62% και 550.000 ψήφους. Η «**Εργατική Δημοκρατία**» (η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Πολωνία) συνεργάζεται με το Razem σε μια σειρά από καμπάνιες.

Μαζικές διαμαρτυρίες

Οι μαζικές διαμαρτυρίες αυτής της βδομάδας είναι αποτέλεσμα κινητοποιήσεων μηνών στην Πολωνία. Είναι το μεγαλύτερο κίνημα για το δικαίωμα στην έκτρωση που έχει υπάρξει την τελευταία εικοσαετία.

Όταν πριν από έξι μήνες ανακοινώθηκε το νομοσχέδιο που θα απαγορεύει όλες τις εκτρώσεις ακολούθησε κατακραυγή. Η Πολωνία μαζί με την Μάλτα και την Ιρλανδία έχει ήδη την πιο περιοριστική νομοθεσία για τις εκτρώσεις στην Ευρώπη.

Αλλά το νομοσχέδιο που προτείνεται κάνει την έκτρωση παράνομη ακόμα και αν το έμβρυο έχει υποστεί καταστροφικές βλάβες, αν η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα βιασμού ή ακόμα και αν η ζωή της γυναίκας τίθεται σε κίνδυνο. Οι γυναίκες και οι γιατροί θα αντιμετωπίζουν ποινές φυλάκισης.

Παρόλο που το νομοσχέδιο προτάθηκε από «πολίτες» και όχι βουλευτές, το κυβερνόν κόμμα του «**Νόμου και της Δικαιοσύνης**» (PiS) το υποστήριξε αμέσως. Είναι το πρώτο κόμμα από το 1989 που κυβερνά με απόλυτη πλειοψηφία.

Το καθολικό συντηρητικό PiS είναι βαθιά δεξιό κόμμα. Οι πολιτικοί του αντιμετωπίζουν τους Πολωνούς φασίστες σαν «τίμιους πατριώτες» και κάνουν τα στραβά μάτια στις αυξανόμενες ρατσιστικές επιθέσεις που τροφοδοτούν το φασιστικό κόμμα.

Τον Σεπτέμβριο μπλόκαρε ένα εναλλακτικό νομοσχέδιο, το οποίο ζητούσε νομιμοποίηση της έκτρωσης στις 12 βδομάδες, από το να έρθει σε κοινοβουλευτική επιτροπή. Αυτό εξόργισε ακόμη περισσότερο τον κόσμο γιατί το κυβερνόν κόμμα είχε δεσμευθεί ότι θα επιτρέψει σε όλα τα νομοσχέδια που προτείνουν οι πολίτες να συζητούνται κατά αυτόν τον τρόπο.

Μια δημοσκόπηση πριν την κινητοποίηση του Σαββάτου έδειχνε ότι 15% του πληθυσμού θέλει να συμμετέχει στην καμπάνια, ένα 35% την υποστηρίζει και μόνο ένα 14% αντιτίθεται. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές το κίνημα για ελεύθερη επιλογή κλιμακώνεται γρήγορα αλλάζοντας τα μυαλά σε πλατύτερα στρώματα του πληθυσμού.

Άντυ Ζεμπρόφσκι

MAT και δακρυγόνα στην Καισαριανή

Με MAT και δακρυγόνα αντιμετώπισε η κυβέρνηση την κινητοποίηση της ANΤΑΡΣΥΑ και άλλων αριστερών οργανώσεων και συλλογικοτήτων στην Καισαριανή την Κυριακή 2/10.

«Την Κυριακή στην Καισαριανή ο Πανελλαδικός Σύνδεσμος Αγωνιστών Εαμικής Εθνικής Αντίστασης οργάνωνε εκδήλωση – συναυλία για την παραχώρηση του χώρου του Σκοπευτηρίου στο Δήμο Καισαριανής, πάγιο αίτημα των αντιστασιακών οργανώσεων, της Αριστεράς και των κατοίκων της περιοχής. Στην εκδήλωση ήταν καλεσμένος κι ο Αλέξης Τσίπρας.

Η ANΤΑΡΣΥΑ αποφάσισε να παρέμβει στην συγκεκριμένη εκδήλωση καλώντας σε συγκέντρωση στην πλατεία της Καισαριανής και πορεία προς το μέρος της συγκέντρωσης, εκτιμώντας ότι ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε τα 75 χρό-

νια του ΕΑΜ και του κινήματος Αντίστασης είναι να δυναμώσουμε την πάλη ενάντια στην κυβέρνηση Τσίπρα που προσπαθεί να καπηλευτεί τους αγώνες της Αριστεράς, την ίδια στιγμή που κλιμακώνει τις αντεργατικές επιθέσεις με ιδιωτικοποίηση ακόμα και του νερού» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιάννης Σηφακάκης**.

«Οι δυνάμεις των MAT είχαν εντολή να απαγορεύσουν τη διαδήλωση να φτάσει στον χώρο της εκδήλωσης. Κι αυτό έκαναν, εξαπολύοντας επίθεση στους διαδηλωτές με γκλοπ και χημικά. Δεν μας φοβίζονται! Όλες και όλοι μαζί συνεχίζουμε. Να δυναμώσουμε την εργατική αντίσταση ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης που στο όνομα της Αριστεράς υπηρετεί ένα σύστημα που γεννά και σήμερα μνημόνια, φτώχεια, ρατσισμό και φασισμό».

**Συνελεύσεις
ΑΝΤΑΡΣΥΑ**

**Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 6/10**
Πνευματικό Κέντρο Χαλκηδόνας 8μμ

**Τ.Ε. ΑΓ.ΑΝΑΓΥΡΩΝ-ΙΛΙΟΥ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 8/10** Πευκώνας, 6μμ
(απέναντι παλιό δημαρχείο Αγ. Αναργύρων)

**Τ.Ε. Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 13/10**
Βίλλα Στέλλα 8μμ

